

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Δ' ΗΧΟΥ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, Δογματικόν.

Ἦχος δ'.

Ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἐκύησας ἀφράστως, τὸν καθελόντα
δυνάστας ἀπὸ θρόνου, καὶ ὑψοῦντα ταπεινοὺς, καὶ ἐγείροντα
κέρας πιστῶν αὐτοῦ, τοὺς δοξάζοντας Χριστοῦ, τὸν Σταυρὸν
καὶ τὴν ταφήν, καὶ τὴν ἔνδοξον ἀνάστασιν· διό σε Θεοτόκε,
τὴν πρόξενον τῶν τοσοῦτων ἀγαθῶν, ἀσιγήτοις ἐν ᾧδαῖς
μακαρίζομεν, ὡς πρεσβεύουσαν ἀεὶ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Μετὰ τό, Καταξίωσον, κ.λπ., ψάλλομεν τὸ Στιχηρὸν
Ἀναστάσιμον τῶν Ἀποστίχων, καὶ τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς
Θεοτόκου.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁ ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς Υἱὸς ἀχρόνως, διὰ συγκατάβασιν καὶ
σωτηρίαν βροτῶν, Θεὸς ὢν ἄνθρωπος γέγονεν, ἵνα παράσχη,
τῷ πρωτοπλάστῳ νῦν τὸν Παράδεισον, ἅμα καὶ τὴν ἅπασαν
φύσιν λυτρώσῃται, ἐκ τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως, καὶ τὴν
εἰκόνα, πεσοῦσαν σώσῃ ὡς εὐδιάλλακτος· ὁθεν Μητέρα
ἀπειργάσατο, νυμφοτόκον ἀγνὴν τὴν ἀμόλυτον, ἣν ὡς
ἀγκυραν πάντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν κεκτήμεθα.

Στίχ.\ Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὔς σου καὶ
ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ Πατρός σου· καὶ
ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Σωματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων, ἔσχες ἐν τῇ μήτρᾳ
σου Θεομακάριστε, ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν
πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφεως· Θεὸν γὰρ γεγέννηκας,
σαρκὶ ἀφράστως ἡμῶν, καὶ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας, τὴν
φύσιν πᾶσαν, παλαιωθεῖσαν διὰ τοῦ τόκου σου· διὸ ὑμνοῦμεν
καὶ δοξάζομεν, σοῦ τὴν χάριν Παρθένε ἀνύμφευτε,
δυσωποῦντες ῥυσθῆναι διὰ σοῦ πάσης κολάσεως.

Στίχ.\ Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Ἴνα σου πᾶσι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους, καὶ τῆς ἀγαθότητος ἀνακαλύψῃς ἡμῖν, τὸ ἀδιόριστον πέλαγος, τὰς ἀμαρτίας, τῶν οἰκετῶν σου πάσας ἐξάλειψον· ἔχεις γὰρ Πανάμωμε, ὡς Μήτηρ οὔσα Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῆς κτίσεως, καὶ διεξάγεις, πάντα ὡς θέλεις τῇ δυναστείᾳ σου· καὶ γὰρ ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, τοῦ ἁγίου σαφῶς ἐνοικοῦσά σοι, συνεργεῖ σοι ἐν πᾶσιν, ἀενάως Παμμακάριστε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος δ'.

Ὁ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενος Υἱός, ἐν ὑψίστοις ὑπὸ τῶν Σεραφεῖμ, τὸν πρωτόπλαστον ἀναπλάσαι βουλόμενος, ὅλον ἑαυτὸν ἐκένωσεν ἀφράστως ἐν μήτρᾳ σου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, ἐφώτισε πάντα τὸν κόσμον θεότητι, ῥυσάμενος εἰδωλομανίας· καὶ ἐν ἑαυτῷ θεώσας, εἰς οὐρανοὺς ἀνήγαγε τὸ ἀνθρώπινον, Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, , Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ' ἢ στ' ἢ δ', καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας γ' ἢ δ' καὶ στ', εἴπερ ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος.

Ἦχος δ'.

Τὸν ζωοποιὸν σου Σταυρόν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων, φύσιν Παντοδύναμε, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἄνοδον, καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτήρ, τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ ἐκουσίως προσηλωθεῖς· καὶ εἰς ᾄδου κατελθὼν Δυνατέ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμά, ὡς Θεὸς διέρρηξας· διὸ προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Πύλας ᾄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σῶ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ βασιλείον ἔλυσας· γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν τοῦ Σωτῆρος τριήμερον ἔγερσιν, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν τῶν τοῦ ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, πάντες ἐλάβομεν κράζοντες· Ὁ σταυρωθεὶς, καὶ ταφείς, καὶ ἀναστάς, σῶσον ἡμᾶς τῆ ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι Σωτήρ, τὴν σὴν ὕμνοῦσι τριήμερον ἔγερσιν, δι' ἧς κατηυγάσθη τῆς οἴκουμένης τὰ πέρατα, καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, πάντες ἐλυτρώθημεν κράζοντες· Ζωοποιεῖ παντοδύναμε Σωτήρ, σῶσον ἡμᾶς τῆ ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοῦς συνέθλασας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας· διὰ τοῦτο συμφώνως βοῶμεν· Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Κύριε ἡ ἐκ Πατρός σου γέννησις, ἄχρονος ὑπάρχει καὶ ἀίδιος· ἡ ἐκ Παρθένου σάρκωσις, ἄφραστος ἀνθρώποις καὶ ἀνερμήνευτος· καὶ ἡ εἰς ἄδου κάθοδος, φοβερὰ διαβόλω, καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· θάνατον γὰρ πατήσας, τριήμερος ἀνέστης, ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, εἶ ἐστὶν ἑορταζόμενος. Καὶ νῦν, τὸ ἐπόμενον Θεοτοκίον· εἰ δὲ μή,

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ προφήτης Δαυΐδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρών, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβών, τῷ Πατρὶ προσαγάγη, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ δυνάμεσι, καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ.\Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Στίχ.\Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἴκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Ἦχος δ'. Τὸ Ἀναστάσιμον.

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας, καὶ κατελθὼν ἐν τῷ ῥῆθι τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρούμενος τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριόν σου ἔγερσιν.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ.\Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Κρεμᾶμενος ἐπὶ ξύλου μόνε Δυνατέ, πᾶσαν κτίσιν ἐσάλευσας·
τεθεὶς ἐν τάφῳ δέ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνέστησας,
ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν δωρούμενος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· διὸ
ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν τριήμερόν σου ἔγερσιν.

Στίχ.\Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ
σαλευθήσεται.

Λαὸς παράνομος Χριστέ, σὲ προδοῦς τῷ Πιλάτῳ, σταυρωθῆναι
κατεδίκασεν, ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην φανείς· ἀλλ' ἐκὼν
ὑπέμεινας ταφήν, αὐτεξουσίως ἀνέστης τριήμερος, ὡς Θεός,
δωρούμενος ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ.\Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα
ἡμερῶν.

Μετὰ δακρύων γυναῖκες, καταλαβοῦσαι τὸ μνημα σὲ
ἐπεζήτησαν· μὴ εὐροῦσαι δέ, ὀλοφυρόμεναι, μετὰ κλαυθμοῦ
βοᾶσαι ἔλεγον· Οἴμοι! Σωτήρ ἡμῶν, Βασιλεῦ τῶν ἀπάντων·
πῶς ἐκλάπη; ποῖος δὲ τόπος κατέχει τὸ ζωηφόρον σῶμά σου;
Ἄγγελος δὲ πρὸς αὐτὰς ἀπεκρίνατο· Μὴ κλαίετε φησίν, ἀλλ'
ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων ἡμῖν
ἀγαλλίασιν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήσεσι σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν
ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ
γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν
προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυρθῶμεν Δέσποινα, σὲ
προσκαλούμενοι· σπεῦσον εἰς ἵκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς
βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ
σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου
μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριά, καὶ τὴν προγονικὴν
ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμενοι ἔλεγον·
Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον,
διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν
ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ
ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον,
ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῃ

ΕΝ Τῷ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚῷ

Κανὼν Τριαδικός, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Τέταρτος ὕμνος τῷ Θεῷ, Μητροφάνους.

Ἦχος δ' . Ῥδὴ α' .

Ὁ Εἰρμός. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριάδα θεαρχικὴν δοξάσωμεν, ταῖς ὑποστάσεσι, μοναδικὴν δὲ
φύσιν τῶν τριῶν, συναῖδιον σύνθρονον, ἣν δυσωποῦντες
λέγομεν· Σῶσον τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Ἐχρίσθη ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι, ἀγαλλιάσεως, θεουργικῷ
ἐλαίῳ ὁ Υἱός, καὶ βροτὸς ἐχρημάτισε, καὶ τῆς μιᾶς
Θεότητος, τὸ τρισυπόστατον ἐδίδαξε.

Τὸ κάλλος τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, μονὰς Τρισήλιε, τὰ
Σεραφεῖμ οὐ φέροντα ὀρᾶν, συγκαλύπτονται πτέρυξι, καὶ
τρισαγίοις ῥσμασιν, ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως τὸν Ποιητὴν γεγέννηκας, τῶν ὅλων Πάναγνε, τῆς
παλαιᾶς λυτρούμενον ἄρᾶς, τοὺς βροτοὺς καὶ θανάτου
φθορᾶς, καὶ διὰ σοῦ ἐπέγνωμεν, ἓνα Θεὸν τὸν
τρिसυπόστατον.

Ῥδὴ γ' . Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ῥώμην ἐξ ὕψους, τοῖς ἀγίοις τὸ πρὶν Ἀποστόλοις σου, ὡς
ἀπέστειλας Χριστέ, παρὰ Πατρὸς τὸν Παράκλητον, τὴν μίαν
ἐνέφηνας φύσιν Τρισήλιον.

Τῷ πατριάρχῃ Ἀβραάμ, ὅτε ὤφθης ἐν σχήματι, τῶν τριῶν
ἀνδρῶν Μονάς, τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας, τριττῆς ἀγαθότητος
καὶ κυριότητος.

Ὁ χαρακτηῆρσιν, ἐν τρισὶν εἷς Θεὸς πιστευόμενος,
ἀπερίγραφτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἅπασι, ῥῦσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν ἐκ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Στοιχειωθέντες, τοῦ Υἱοῦ σου σοφαῖς εἰσηγήσεσιν, ἐνικὴν
καὶ τριλαμπῆ, τὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν, καὶ σὲ μακαρίζομεν
τὴν Ἀειπάρθενον.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισήλιε ἄκτιστε, καὶ ὁμοούσιε, Μονὰς τρισυπόστατε, καὶ
ἀκατάληπτε, τοὺς δούλους σου οἴκτειρον, σῶσον ἐκ τῶν
κινδύνων, ὡς Θεὸς ἐλεήμων· σὲ γὰρ Κύριε μόνον, Λυτρωτὴν
καὶ Δεσπότην, κεκτήμεθα βοῶντες· Γενοῦ ἡμῖν ἰλεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Πολλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς τῶν δεινῶν, Παρθένε
κυκλούμενοι, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν, ἀεὶ περιπίπτοντες, μόνην
σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα καὶ τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καὶ
πρὸς σὲ κατὰ χρέος, ἐν πίστει καὶ νῦν αἰτοῦμεν· Σῶσον
τοὺς δούλους σου.

Ῥδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Υπερούσιον Τριάδα, ἐν μονάδι θεότητος, καὶ κυριαρχίαν,
σὺν τοῖς Σεραφεῖμ σε δοξάζομεν, ὡς ἀδιαίρετον φύσιν, ὡς
ἀσύγχυτον, ὡς ἰσόρροπον, δόξῃ Θεὸς ἀκατάληπτε.

Μεριστὴν οὕσαν ἀφράστως, τοῖς προσώποις Θεότητα, καὶ
ταυτιζομένην, ἅμα τῇ μιᾷ κυριότητι, ἀπεριόριστον μόνην,
ἀπερίγραφτον, ἀνυμνοῦμέν σε, τὸν Ποιητὴν πάσης κτίσεως.

Νοῦς ὁ ἀναρχος τὸν Λόγον, ἀπορρήτως γεγέννηκε, καὶ τὸ
θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἰσοσθενὲς ἐκπεπόρευκε· καὶ διὰ τοῦτο
Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων, Θεὸν
καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Ὅπιανόμενος τοῖς πάλαι, τυπικῶς προκατήγγειλε, τὴν ἐκ σοῦ
Παρθένε, σάρκωσιν ὁ Λόγος· ἀλλ' ὕστερον, ἐπιφανεῖς τοῖς

ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν, Τρισυπόστατον, μίαν ἀρχὴν
ἐφάνερωσε.

Ῥδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Συνέντες ἐκ πίστεως, τῆς παντουργοῦ Θεότητος, μίαν μὲν
ἀπρόσιτον οὐσίαν, τρεῖς δ' ὑποστάσεις, ζωαρχικὰς
συμφυεῖς, σέβομεν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
συναῖδιον ὑπαρξιν.

Τὸ σέλας Τρισήλιε, τῆς οὐσιώδους αἴγλης σου, λάμψον
ἐνιαία μοι θεότης, ἄκτιστε φύσις, καὶ φωτουργαία πηγὴ,
πάσης φωτοδότιδος αὐγῆς, ἵνα κατοπτρίζωμαι, σοῦ τὸ κάλλος
τὸ ἄρρήτον.

Ὡς μόνον ὑπάρχοντα, Δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος, καὶ
συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην, πάνσοφον ὄντως, καὶ τῆς ζωῆς
χορηγόν, γνόντες σε βοῶμέν σοι πιστῶς· Δέσποτα τρισήλιε,
τοῦς ὑμνοῦντάς σε φρούρησον.

Θεοτοκίον.

Θεῶσαι βουλόμενος, τὸν πρὶν φθαρέντα ἄνθρωπον, ὁ δι'
ἀγαθότητα Παρθένε, πλάσας καὶ δείξας, εἰκόνα θείας
μορφῆς, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν τρισάριθμον,
Θεαρχίαν κατήγγειλεν.

Ῥδὴ στ'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἐνέφηεν, ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν Υἱότητα, καὶ τὸ Πνεῦμα, τῷ
Χριστῷ βαπτισθέντι ὁρώμενον· διὰ τοῦτο μίαν, καὶ τριττὴν
Θεαρχίαν δοξάζομεν.

Ὡς εἶδέ σε, τρισαγίαις φωναῖς ἀνυμνούμενον, Ἥσαϊας
ὑψηλοῦ, ἐπὶ θρόνου καθήμενον, τὴν τριττὴν ἐπέγνω, τῆς
μιᾶς Θεαρχίας ὑπόστασιν.

Μετάρσιον, ὑψηλὸν Βασιλεῦ τρισυπόστατε, τὴν καρδίαν καὶ
ἡμῶν, τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον, ἵνα τῆς σῆς δόξης, θεωρῆ
νοερῶς τὴν λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Ἠξίωσε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον, ἐκ Παρθένου, ὁ Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ ὡς φιλόανθρωπος, καὶ τῆς θείας δόξης κοινωνοῦς
τοῦς ἀνθρώπους ἐποίησε.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υἱὸν γεννητόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρός, φρονοῦντες κηρύττομεν, ἄναρχον Βασιλείαν, καὶ θεότητα μίαν, ἣν περ δοξολογοῦντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν· Τριάς ὁμοούσιε, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸν χρόνων ἐπέκεινα, καὶ πρὸ αἰώνων Θεόν, ἐν χρόνῳ ἐκύησας, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Θεάνθρωπον Ἄχραντε· ὄθεν σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, πάντες ὁμολογοῦντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· Τῆς δόξης τῆς αἰωνίου πάντας ἀξίωσον.

Ῥδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τὰς τεταγμένας, ἐπουρανίους φύσεις καὶ νοερὰς τάξεις, ὀρθοδόξως πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι δοξάζομεν, μίαν Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς ὑποστάσεσι. (δίς)

Ῥήσεις Ἁγίων, ὑποφητῶν σε πάλαι συμβολικῶς, ἔ-να τῶν αἰώνων πάντων Δημιουργόν, προεδήλωσαν ἀνέκφραστον, Θεὸν καὶ Κύριον, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατ' οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος καὶ παντουργός, ὦφθης τοῖς ἀνθρώποις ἄνθρωπος, ἐξ ἀγνῆς Θεομήτορος, τὸν ἄνθρωπον, ἀνακαλούμενος, πρὸς μετουσίαν τῆς σῆς θεότητος.

Ῥδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Φῶς μοναρχικὸν καὶ τριλαμπές, Οὐσία ἄναρχε, κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου, οἴκησον, καὶ ναὸν τῆς σῆς θεότητος, φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν, δεῖξόν με κρίζοντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον (δίς)

Ἀπὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριάς ἀμέριστε, Μονὰς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι, τῶν πταισμάτων καὶ καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σου θεϊκαῖς, ἵνα φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ ἀνυμνῶ σε τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, καὶ Λόγος σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, οὐσία δύνამις ὑπαρξίς, Ὑπερούσιε ἀνέκφραστε, μεγαλουργὲ Τριάς Μονάς, φρούρει τὴν ποίμνην σου, ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει φιλόανθρωπος.

Ῥδὴ θ'. Ἄπας γηγενῆς.

Ὅλην νῦν πρὸς σέ, κινῶ τὴν καρδίαν μου καὶ τὴν διάνοιαν,
καὶ τὰς διαθέσεις δέ, ψυχῆς ἀπάσας καὶ τὰς τοῦ σώματος,
τὸν Πλαστοργὸν καὶ ῥύστην μου, Μονάρχα Τρίφωτε, καὶ βοῶ
σοι· Σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ
θλίψεων. (δίς)

Ὑψωσον ἡμῶν, καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν πρὸς σέ τὸν Ὑψιστον,
φώτισον σαῖς λάμπησιν, ἀχράντοις, Πάτερ, Λόγε, Παράκλητε,
ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τῆς δόξης Ἡλιε, φωτοκράτορ,
πάντοτε δοξάζειν σε, τὸν μονάρχην Θεὸν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Σῶσον τοὺς εἰς σέ, πιστεύοντας Κύριε, καὶ καταγγέλλοντας,
ἀναρχον ἀϊδίον, οὐσίαν μίαν, τρία δὲ πρόσωπα, Θεαρχικὰ
καὶ σύμμορφα τῆς κυριότητος, καὶ τῆς θείας, δόξης σου
ἀξίωσον, ταῖς λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα. Ἀναστάσιμα.

Ἦχος δ'.

Αναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ
Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο
λέγουσαι· Ἄρα ἐκλάπη, ὁ τῷ λησιτῆ ἀνοίξας Παράδεισον; Ἄρα
ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν ἔγερσιν; Ἀληθῶς
ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν ᾄδῃ παρέχων ζωὴν καὶ
ἀνάστασιν.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκουσίᾳ σου βουλή, Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν
μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ
πέρατα συστησάμενον· ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος
δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν ᾄδῃ ἅπαντες ἐκράυγαζον, τῆ
ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου· Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς
νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου
θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἄρων τὴν
βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστῳ σου καὶ φύλαξ, τοῖς
ἱερεῦσιν ἐκράυγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον,
πάλιν μένει παρθένος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ ῥόδου Σωτήρ· συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ ἀναστάσει τῇ σῆ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἔδειξας Ἐλεῆμον, τὴν ἀνάστασιν πᾶσι· διό σε καὶ δοξάζομεν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθόν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, καὶ τῇ πέτρᾳ προσελθόν, ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις· Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι ἀεὶ τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουσαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· διὸ βοᾶτε, τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Κατεπλάγησαν Ἄγνη, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων, πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι! καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσιν.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον καὶ τὰ Εὐλόγητάρια,

ἡ Ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου· Κάμοι γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σου ᾧτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλότερός ἐστι, πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἡ καρδία μου πρὸς σὲ Λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν θέλξει με, τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν πρὸς χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις στοργήν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ, τὰ πατρῶα δόγματα, ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. \Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ ἐνδιάτακτον Ἑωθινόν. Εἶτα,

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· τὸν Ν' Ψαλμόν, καὶ τὰ λοιπὰ (ὄρα σελ. 17).

Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ Κανόνες.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ'. Ῥδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνε-

» σιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις

» Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ

» ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Υψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ
ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος,
πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ᾄδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν
Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ,
μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θείου Πνεύματος, τὸν
τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ
Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος, οὔ ἢ ἀκροστιχίς μετὰ τῶν Εἰρμῶν
καὶ τῶν Θεοτοκίων·

Αἶνον Ἰωάννης μεληδέα τέταρτον ᾄδει.

Ὁ Εἰρμὸς πρὸς τό, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀρήτιμ προστάξει σου, πεζοπλωτῆρα ἐδέξατο, ἢ ἄβατος
θάλασσα, ἠπειρωθεῖσά ποτε, ἰσραηλίτην λαὸν κεκοιμημένον,
ἐξόδιον ᾄδοντα ὕμνον σοι Κύριε.

Τάσω τὸ σύντριμμα, τῆς ἀνθρωπότητος Κύριε, τῷ θείῳ σου
αἵματι, ἀνασκευάσας αὐτήν, καὶ συνέτριψας, δυνάστην ἐν
ἰσχύϊ, τὸν πάλαι συντρίψαντα, σοῦ τὸ πλαστούργημα.

Νεκρῶν ἐξανάστασις, διὰ νεκρώσεως γέγονας· ἰσχύς γὰρ
ἀφήρηται, τῆς θανατώσεως, ὁμιλήσασα, ζωῆ τῆ αἰωνίῳ, τῷ
πάντων δεσπόζοντι, σεσαρκωμένῳ Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Ὅρέων ὑπέρτερος, καὶ οὐρανίων δυνάμεων, ὁ θεῖός σου
γένονεν, οἶκος ὁ ἔμψυχος, ἢ ἐν μήτρᾳ σε, βασιτάσασα
Παρθένος, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον,

οὔ ἢ ἀκροστιχίς σὺν τοῖς Εἰρμοῖς.

Τέταρτος ὕμνος τῆ πανευκλεεῖ Κόρῃ.

Τριστάτας κραταιούς.

Ἐσείσθησαν λαοί, ἐταράχθησαν ἔθνη, βασιλεῖαι κραταιαὶ δέ,
ἔκλιναν Ἄγνη, ἐκ τοῦ φόβου τοῦ τόκου σου· ἦλθε γὰρ ὁ
Βασιλεύς μου, καὶ καθεῖλε τὸν τύραννον, καὶ τὸν κόσμον
φθορᾶς ἐλυτρώσατο.

Τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ, ὁ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις, τοῖς βροτοῖς
συγκαταβάς, ἠγίασε Χριστός, καὶ ἀσάλευτον ἔδειξε· μόνη
γὰρ μετὰ τὸν τόκον, παρθενίας κειμήλιον, ἡ τὸν Κτίστην
τεκοῦσα διέμεινεν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κρά-

» ζουσα· Σύ μου ἰσχυς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στε-

» ρέωμα.

Τροπάρια.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ
Σταυροῦ κρέματαί, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελὼν φρύαγμα, καὶ ὡς
θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγερται.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος,
Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὄθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Εἰρμός πρὸς τό, Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Νοσοῦσαν δεινῶς καὶ παρημένην, Οἰκτίρμον ὁ φύσει
συμπαθής, τὴν φύσιν στερέωσον, ἣν προσλαβὼν ἀνύψωσας, ὅτι
οὐκ ἔστιν ἄλλος, ἅγιος πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Τοῦ ἀναμέστους μοι ὁ ὄφεις, ὀδόντας ἐνέπειρε Σωτήρ, οὓς
παντοκράτορ Δέσποτα, ἦλοις χειρῶν σου ἔθλασας· ὅτι οὐκ
ἔστιν ἅγιος, ἅγιων πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Ῥράθης Φιλάνθρωπε βουλήσει, ἐν τάφῳ νεκρὸς ζωοποιός, καὶ
πύλας ἀνεπέτασας, ἄδου ταῖς ἀπ' αἰώνων ψυχαῖς· ὅτι οὐκ
ἔστιν ἅγιος, ἅγιων πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἀνήροτος ἄρουρα ὠράθης, τὸν στάχυν τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τὸν
πᾶσι τοῖς μετέχουσιν, ἀθανασίας πρόξενον, τὸν ἐν ἀγίοις
Ἄγιον, ἀγίως ἀναπαυόμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἀφ' ὕψους κατηλθες.

Ῥύπτεται βροτῶν ἡ οὐσία, διὰ σοῦ ὁμιλήσασα, ἀστέκτω θείῳ
πυρί, ὡς ἐγκρυφίας πάναγνε Παρθένε ἐξοπιθηεῖσα, τῷ καὶ σὲ
ἀλώβητον διαφυλάξαντι.

Τίς αὕτη ἡ ὄντως πλησίον τοῦ Θεοῦ, ὡς ὑπερβᾶσα ἅπαντα, τὰ
τῶν Ἀγγέλων τάγματα; Ἡ μόνη ἐν τῷ κάλλει τῆς παρθενίας,
οἷα Μήτηρ λάμπουσα τοῦ Παντοκράτορος.

Ῥῥδὴ δ' . Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπαρθέντά σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ
» τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς,
» εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύ-
» ριε.

Τροπάρια.

Ἀνελήλυθας τὰ πάθη μου θεραπεύσων, ἐπὶ Σταυροῦ τῷ πάθει
τῆς ἀχράντου σαρκός σου, ἦν ἐκὼν ἐφόρεσας· διό σοι
κραυγάζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀναμαρτήτου ὁ θάνατος γεγευμένος, ζωοποιοῦ

τε σώματος τοῦ σοῦ ἐπαξίως, Δέσποτα νενέκρω-

ται· ἡμεῖς δὲ βοῶμέν σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης
παρθενεύουσα πάλιν· ὄθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι
Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτω κραυγάζομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Εἰρμὸς πρὸς τό, Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Νοερῶς τὴν ἀρρήτον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου
σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης Ἀββακούμ, ἀκηκοὼς
ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νενομοθετημένος ὢν Ἰσραήλ, σὲ Χριστὲ τὸν νομοθετήσαντα,
θεὸν οὐκ ἔγνω, ἀλλ' ὡς ἄνομον Σταυρῶ, παρανομῶν
προσέπηξεν, ὁ νομοθεσίας ἀνάξιος.

Ἡ τεθεωμένη σου Σῶτερ ψυχὴ, ἔδου θησαυροὺς προνομεύσασα,
τὰς ἀπ' αἰῶνος, συνανέστησε ψυχάς· τὸ ζωηφόρον σῶμα δέ,
πᾶσιν ἀφθαρσίαν ἐπήγαγε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀειπάρθενον καὶ ἀληθῆ, πάντες Θεοτόκον δοξάζομεν·
ἦν προετύπου, τῷ θεόπτη Μωϋσῆ, ἀκαταφλέκτως Πάναγνε,
βάτος τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Συνανεστράφη ἀνθρώποις, ὁραθεὶς ὁ Ἄορατος, ἐν μορφῇ
ὑπάρχων, τῆς ἀκαταλήπτου Θεότητος· καὶ μορφωθεὶς ἐκ σοῦ
Κόρη τὸ ἀλλότριον, τοὺς εἰδότας σε, σώζει ἀγνήν
Θεομήτορα.

Ὑπεδέξατο ἐν ὕλῃ, ἡ Παρθένος τὸν Ἄυλον, ἐν μεθέξει ὕλης,
βρέφος ἐξ αὐτῆς χρηματίσαντα· ὁθεν ἐν δύο οὐσίαις εἷς
γνωρίζεται, σαρκοφόρος Θεός, καὶ βροτὸς ὑπερούσιος.

Μετὰ τόκον σε παρθένον, ὁ παρθένον οἰκῆσας σε, καὶ
τεχθεὶς ἀσπόρως, Λόγος καὶ Θεὸς διεσώσατο, καὶ ἐν τῷ
τίκτειν παρθένον διεφύλαξεν, ὡς Δεσπότης, καὶ δημιουργὸς
πάσης κτίσεως.

Ῥῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς

» ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πί-

» στει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Σὺ Κύριε πρὸς γῆν, συμπαθῶς κατελήλυθας· σὺ ὕψωσας τὴν
πεσοῦσαν, τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενος.

Σὺ ἤράς μου Χριστέ, τῶν πταισμάτων τὸ ἔγκλημα· σὺ ἔλυσας
τὰς ὀδύνας, τοῦ θανάτου Οἰκτιῖρμον, τῆ θείᾳ ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγεις, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν
καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Εἰρμὸς πρὸς τό, Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Μερίς μου εἶ Κύριε, καὶ δόξα τοῦ προσώπου σου· σὺ γὰρ
Κύριε, ἐκ σκότους τῆς ἀγνοίας, μόνος ἐρρύσω θεογνωσίας
φωτί, καὶ ἐν σοὶ προσεύξομαι Χριστέ· δώρησαι τῷ δούλῳ
σου, τὴν εἰρήνην ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἐδέξατο ὅλον σε, ἄδης ὁ ἄφρων στόματι· ξύλω γὰρ παγέντα
σε ἀθήσας, λόγγη νυγέντα, ἄπνουν τὸν ζῶντα Θεόν, ψιλὸν
ἐλογίσατο βροτόν· ἔγνω πειραθεὶς δὲ σοῦ, τὴν ἰσχὺν τῆς
θεότητος.

Λυθέντα Φιλάνθρωπε, σοῦ τὸν ναὸν τοῦ σώματος, τάφος
μερισάμενος καὶ ἄδης, ἄκοντες ἄμφω δίκας εἰσπράττονται, ὁ
μὲν τῶν Ἁγίων σου ψυχάς, σώματα δὲ ἕτερος, συνεκπέμπων
Ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ἴδου νῦν πεπλήρωται, ἡ τοῦ Προφήτου πρόρρησις· σὺ γὰρ
ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τῶν ἐπὶ πάντων Θεόν,
καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν
εἰρήνην βραβεύοντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Νῦν ἀναστήσομαι.

Οἶκον τῆς δόξης σε, ὄρος Θεοῦ, ἅγιον Ἀγνή, νύμφην
παστάδα, ναὸν ἀγιάσματος, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐν σοὶ
οἰκήσας, καὶ Παράδεισον τρυφῆς, ἀϊδίου ἡμῖν εἰργάσατο.

Σάρκα ἐξ αἵματος παρθενικοῦ, εἰληφας Χριστέ, ἄσπορον
ἄχραντον, καὶ ἐνυπόστατον, λογικὴν καὶ νοερὰν
ἐμψυχωμένην, ἐνεργῆ θελητικὴν, αὐτοδέσποτον, καὶ
αὐτεξούσιον.

Τύραννον φρόνημα παρθενικὴ, ἤσχυνε γαστήρ· Βρέφος ἀσπίδων
γὰρ, τρώγλην ψυχόλεθρον, ἐξηρεῦνησε χειρί, καὶ ἀποστάτην,
ἀλαζόνα καθελὼν, τῶν πιστῶν τοῖς ποσὶν ὑπέταξεν.

Ῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλη-

» σία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ

» δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Ἀνῆλθες, ἐν Σταυρῷ δυναστείαν ζωσάμενος, καὶ συμπλακεῖς
τῷ τυράννῳ, ὡς Θεὸς ἐξ ὕψους κατέρραξας· τὸν Ἀδὰμ δέ,
ἀητιήτῳ παλάμῃ ἀνέστησας.

Ἀνέστης, ἐξαστράπτων ὠραῖος ἐκ τάφου Χριστέ, καὶ
διεσκέδασας πάντας, τοὺς ἐχθροὺς τῆ θείᾳ σου δυναστείᾳ,
καὶ τὰ πάντα, ὡς Θεὸς εὐφροσύνης ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Ὡ θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν
μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως,
συλλαβοῦσα, οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Εἰρμὸς πρὸς τό, ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ἡ ζάλη Σωτῆρ τῶν στεναγμῶν, δεινῶς χειμαζομένη βυθίζει
με, τῆς ἀπογνώσεως ἐν τῷ βυθῷ ἀλλὰ δέομαι, προφθάσας
Ἐλεῆμον ρῦσαι καὶ σῶσόν με.

Διήνοιξε φάρυγγα ὁ ᾄδης, καὶ καταπέπωκέ με, καὶ ψυχὴν
ἐπλάτυνεν ὁ ἄφρων· ἀλλ' ὁ Χριστός, καταβάς ἀνήγαγε, τὴν
ζωὴν μου ὡς φιλόανθρωπος.

Ἐάλω ὁ θάνατος θανάτῳ· ὁ γὰρ θανὼν ἀνέστη, ἀφθαρσίαν μοι
δεδωρημένος· ἐμφανισθεῖς, γυναιξὶ προσφθέγγεται, τὴν
χαρὰν δὲ ὁ ἀθάνατος.

Θεοτοκίον.

Ἀστέκτου Θεότητος χωρίον, ἢ καθαρὰ νηδύς, σοῦ
ἀναδέδεικται ὃ θεοτόκε· ἧ ἀδεῶς, οὐρανῶν τὰ τάγματα,
ἀτενίσαι οὐ δεδύνηνται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Πάλαι μὲν ἠπάτησεν ὁ ὄφις, καὶ ἐθανάτωσέ με, διὰ τῆς
προμήτορός μου Εὔρας· νῦν δὲ Ἀγνή, διὰ σοῦ ὁ Πλάσας με
ἀνεκαλέσατο.

Ἄβυσσός σε ἄβυσσον ἀρόρήτως, τῆς εὐσπλαγχνίας Κόρη,
ἐκλεκτὴν ἀνέδειξε θαυμάτων· καὶ γὰρ ἐκ σοῦ, ἀστραπῆ
θεότητος, μαργαρίτης Χριστὸς ἔλαμψεν.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς θεὸς ἀνέστησεν,
ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ᾗδου συνέτριψε,
καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον
ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῆ
δυνάμει τῆ αὐτοῦ, τὸν ᾗδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον
τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῆ Εὐᾶ
ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως
βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς θεὸς
καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῆ περσικῆ,
» πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ φλογί, πυρπολοῦ-
» μενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ
» τῆς δόξης σου Κύριε.

Τροπάρια.

Πρὸς ἀφθαρσίαν, ἡ ἀνθρωπότης ἀνακέκληται, θείῳ λουσαμένη
αἵματι τοῦ Χριστοῦ, εὐχαρίστως ἀναμέλπουσα· Εὐλογημένος
εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος, ὄντως καὶ παστάδος
πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστὲ ὁ τάφος
σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα Χαῖρε· διὰ σοῦ
γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη
σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Εἰρμὸς πρὸς τό, Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τρεῖς θεόφρονες τῆ κτίσει οὐκ ἐλάτρευσαν, παρὰ τὸν
Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες ἔχαιρον
ψάλλοντες. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ἐταπείνωσας ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενος, ὄμμα μετέωρον, καὶ
ἐπηρμένην ὄφρυν, εἰς γῆν καταβέβληκας, σώσας τὸν
ἄνθρωπον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Τῆ δυνάμει σου τὸ κέρασ ἡμῶν ὑψωσον, τῶν λατρευόντων σοι,
ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, καὶ ῥῆδος κενώσας πρίν, τὸν
πολύανθρωπον, πλοῦτον Δέσποτα, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Ἦρσεσι θεΐαισι ἐπόμενοι, δοξάζομεν μίαν Θεότητα, ὡς ἐν
λαμπάσι τρισίν, ἀσύγχυτον ἄτμητον, αἴγλην ἀνέσπερον, τὴν
φωτίζουσιν, πᾶσαν τὴν κτίσιν ψάλλουσιν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς
εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ἐλκει πρὸς ὑμνωδίαν, πόθου τοῦ παρθενικοῦ, τὸ πῦρ τὸ
ἐγκάρδιον, βοᾶν τῆ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ· Εὐλογημένη Κύριος,
μετὰ σοῦ τῶν δυνάμεων.

Ὑπερτέρα τῶν κτισμάτων, ὦφθης ὡς τὸν Ποιητὴν, τεκοῦσα καὶ
Κύριον· διὸ σοι βοᾶ Θεοτόκε· Εὐλογημένη Κύριος, μετὰ σοῦ
τῶν δυνάμεων.

Τριαδικόν.

Κυριότητά σε μίαν, σέβων ἐν ἁγιασμοῖς, τρισὶν ἀδιαίρετον
ὑμῶ, Τρισυπόστατε φύσις· Εὐλογημένη κράζων σοι, ἡ τὸ πᾶν
διιθύουσα.

Ῥδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν

» λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρε-

» τὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, παῖ-

» δεσ κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυ-

» ρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Χεῖρας ἐκπετάσας ἐν Σταυρῷ, τὰ ἔθνη ἅπαντα ἐπισυνήγαγες,
καὶ μίαν ἔδειξας Δέσποτα, Ἐκκλησίαν ἀνυμνοῦσάν σε, τοῖς
ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, συμφώνως ψάλλουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λευχείμων ὠράθη γυναιξί, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως,
καταστραπτόμενος Ἄγγελος, Τί τὸν ζῶντα ἐν τῷ τάφῳ βοῶν,
ἐπιζητεῖτε ὡς θνητόν; ὄντως ἠγέρθη Χριστός, ᾧ βοῶμεν·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἀχραντε, Μήτηρ
ἐδείχθης Θεοῦ, σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα
Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρί, τοῦ ἀπροσίτου φωτός·
ὄθεν πάντες σέ, εὐλογοῦμεν Μαρία θεόνυμφε.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Εἰρμὸς πρὸς τό, Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἀπήμονας παῖδας ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τύπος τῆς Θεοτόκου
διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν
οἰκουμένην ἅπασαν ἤγειρε ψάλλουσαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἄδικον βλέπουσα σφαγὴν σου, ἡ κτίσις κατηφιῶσα
ἐπιδύρετο· γῆς ταρασσομένης γάρ, ζόφον ὡς ἰμάτιον,
μελεμβαφὲς ὁ ἥλιος περιεβάλλετο, ἡμεῖς δέ σε ἀπαύστως
ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ συγκαταβάς μοι μέχρις ῥόδου, καὶ πᾶσιν, ὁδοποιήσας τὴν
ἀνάστασιν, αὐθις ἀναβέβηκας, ἄρας με ἐπ' ὤμων σου, καὶ τῷ
Πατρὶ προσήγαγες· ὄθεν κραυγάζω σοι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Νοῦν πρῶτον καὶ αἴτιον ἀπάντων, Πατέρα μόνον ἀναίτιον
δοξάζομεν, Λόγον τε τὸν ἀναρχον, Πνεῦμα τὸ Παράκλητον,
ἓνα Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Ποιητὴν τοῦ παντός, Τριάδα
συμφυῆ προσκυνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἐκ πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ πλαστουργήσας σε, ἐκ τῆς σῆς παρθενίας σεσάρκωται, ὁ τῶν ἀπάντων Κύριος, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐν σκηνῇ Ἀβραὰμ ἐθεάσατο, τὸ ἐν σοὶ Θεοτόκε μυστήριον· τὸν γὰρ Υἱόν σου ἄσαρκον, ὑπεδέξατο μέλπων· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἰσαρίθμους Τριάδος διέσωσε, τὸ τῆς σῆς παρθενίας προχάραγμα· ἐν γὰρ παρθένοις σώμασι, κατεπάτησαν φλόγα παῖδες, Κόρη βοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥᾶδὴ θ'· Ὁ Εἰρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου

» Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας

» τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι σὲ

» Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ὅλον με ἀνείληφας ὅλος, ἐν συναφείᾳ ἀσυγχύτῳ, ὅλω μοι διδοῦς ὁ Θεός μου, τὴν σωτηρίαν διὰ τοῦ πάθους σου· ὁ ἐν Σταυρῷ ὑπέμεινας, σωματικῶς δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Οἱ σοὶ Μαθηταὶ καθορῶντες, ἀνεψγμένον σου τὸν τάφον, καὶ τὰς θεοφόρους σινδόνας, κεκενωμένας τῇ ἀναστάσει σου, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἔλεγον· Ὅντως ἐγήγερται ὁ Κύριος!

Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνοῦντες, ἐν ἀσυγχύτοις ταῖς ὑποστάσεσιν, ἰσοσθενῆ ὁμότιμον, ἦν εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἄπας γηγενῆς.

Δόλω τῆς Ἐδέμ, ἐρπύσας ὁ ὄφις με, εἴλεν αἰχμάλωτον· πρὸς τὴν τοῦ Κρανίου δέ, κρατίστην πέτραν τοῦτον ἠδάφισεν, ὁ παντοκράτωρ Κύριος, καθάπερ νήπιον· τῆς τρυφῆς δέ, αὐθίς μοι τὴν εἴσοδον, διὰ ξύλου Σταυροῦ ἀνεπέτασεν.

Ἔθου κραταιά, ἐχθροῦ ὀχυρώματα, νῦν εἰς ἐρήμωσιν· τῆ
παναλκεστάτη δέ, χειρὶ τὸν πλοῦτον τούτου διήρπασας, ἐκ
κενεῶνων ἄδου με συναναστήσας Χριστέ, καὶ τὸν πάλαι,
ἄμετρα καυχώμενον, ὡς γελοῖον παιζόμενον ἔδειξας.

Ἴθι τοῦ πτωχοῦ, λαοῦ σου τὴν κάκωσιν, ἐπισκεψόμενος· τῆ
συμπαθεστάτη δέ, καὶ κραταιᾷ σου χειρὶ δυνάμωσον, τὸν
σταυροφόρον ἄνακτα κατὰ βλασφημῶν ἐχθρῶν, ἐξελέσθαι, σοῦ
τὴν περιούσιον, κληρουχίαν Χριστὲ ὡς φιλάνθρωπος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Κρυπτὸν θεῖον.

Ὅρῶμεν ὡς κρίνον σε, τῆ ἀλουργίδι, βεβαμμένην Ἀχραντε,
τοῦ θείου Πνεύματος, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ ἐκλάμπουσαν, καὶ
εὐωδίας πληροῦσαν, τοὺς σὲ γνησίως μεγαλύνοντας.

Ῥευστὴν προσλαβόμενος βροτεῖαν φύσιν, ἐκ τῆς σῆς
Πανάμωμε, γαστρὸς ὁ ἀφθαρτος, ἐν ἑαυτῷ ἀνέδειξεν,
ἄρρευστον δι' εὐσπλαγχνίαν· διό σε ὡς Θεοτόκον
μεγαλύνομεν.

Ἡ πάντων δεσπόζουσα, τῶν ποιημάτων, τῷ λαῷ σου δώρησαι,
τὰ νίκης τρόπαια, τὸν δυσμενῆ τεθεῖσα ὑπόσπονδον τῆ
Ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος δ'.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν
νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρας, ἠλευθέρωσας
ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν
τυραννήσαντα, διάβολον κατήργησας· ἐν δὲ τῆ ἐγέρσει σου,
χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας· διὸ βοῶμεν σοι· Ὁ ἀναστὰς ἐκ
τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτήρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν
σου, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· ὁ ἀναστὰς ἐκ
τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῆ ἁμαρτίᾳ, ἐκτείνας
τὴν χειρὰ σου, φιλάνθρωπε Κύριε, τῆ πρεσβεΐᾳ τῶν Ἁγίων
σου.

Τῶν πατρικῶν σου κόλπων, μὴ χωρισθεῖς μονογενὲς Λόγε τοῦ
θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος
ἀτρέπτως, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ

ἀπαθῆς τῆ θεότητι· ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς ὁ μόνος παντοδύναμος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Θάνατον κατεδέξω σαρκί, ἡμῖν ἀθανασίαν πραγματευσάμενος Σωτήρ· καὶ ἐν τάφῳ ᾤκησας, ἵνα ἡμᾶς τοῦ ᾄδου ἐλευθερώσης, συναναστήσας ἑαυτῷ, παθῶν μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀναστὰς ὡς Θεός· διὰ τοῦτο βοῶμεν· Δόξα σοι ζωοδότα, Κύριε, μόνε φιλάνθρωπε.

Πέτραι ἐσχίσθησαν Σωτήρ, ὅτε ἐν τῷ Κρανίῳ ὁ Σταυρός σου ἐπάγη· ἔφριξαν ᾄδου πυλωροί, ὅτε ἐν τῷ μνημείῳ ὡς θνητὸς κατετέθης· καὶ γὰρ τοῦ θανάτου καταργήσας τὴν ἰσχύν, τοῖς τεθνεῶσι πᾶσιν ἀφθαρσίαν παρέσχες, τῆ ἀναστάσει σου Σωτήρ. Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι.

Ἐπεθύμησαν γυναῖκες, ἰδεῖν σου τὴν ἀνάστασιν, Χριστὲ ὁ Θεός· ἦλθε προλαβοῦσα Μαρία ἡ Μαγδαληνή, εὔρε τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, καὶ τὸν Ἄγγελον καθεζόμενον, καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη ὡς Θεός, ἵνα σώσῃ τὰ σύμπαντα.

Ποῦ ἐστὶν Τησοῦς, ὃν ἐλογίσασθε φυλάττειν; εἶπατε Τουδαῖοι· ποῦ ἐστὶν, ὃν ἐθήκατε ἐν τῷ μνήματι, τὸν λίθον σφραγίσαντες; δότε τὸν νεκρόν, οἱ τὴν ζωὴν ἀρνησάμενοι· δότε τὸν ταφέντα, ἢ πιστεύσατε τῷ ἀναστάντι· κἂν ὑμεῖς σιγήσητε τοῦ Κυρίου τὴν ἔγερσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται, μάλιστα ὁ ἀποκυλισθεὶς ἐκ τοῦ μνήματος. Μέγα σου τὸ ἔλεος! Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. Τὸ Ἐωθινὸν τῆς Κυριακῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις...

Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ τροπάριον, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. (Ὅρα σελ. 23).

ΕΝ Τῆ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ ληστής Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ Ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῶν παράσχου μόνη Φιλάνθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ τῇ λόγχῃ διέρρηξας, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν τοῦ ἄδου τῇ ἀναστάσει σου· δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς, ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου τριήμερος, καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ, ἐξαναστήσας μόνη Ἀθάνατε, κάμει εἰς μετάνοιαν, ἐπιστρέψαι Κύριε καταξίωσον, ἐξ ὅλης καρδίας μου, καὶ ἐν θερμῇ τῇ πίστει ἀεὶ κραυγάζειν σοι· Μνήσθητί μου Σωτῆρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δι' ἡμᾶς ὁ Ἀπαθής, παθητὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἐν μνήματι τεθείς, καὶ ἀναστὰς ἡμᾶς συνανέστησε· διὸ καὶ δοξάζομεν, σὺν τῷ Σταυρῷ τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάστασιν, δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, δι' ὧν καὶ σωζόμεθα ἀνακράζοντες· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ τὸ τοῦ ἄδου κράτος σκυλεύσαντα, καὶ ὀραθέντα γυναιξί, Μυροφόροις λέγοντα, Χαίρετε, πιστοὶ δυσωπήσωμεν, ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, κραυγάζοντες πάντοτε, ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοὶ, δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, μονάδα θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλῆν ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον, δι' ἧς ἐκλυτρούμεθα, τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἀφθορον, αὐτὴν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε· πταισμάτων συγχώρησιν, δώρησαι πάντοτε τοῖς βοῶσί σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Δεῦρο τάλαινα πρόσπεσον, τῷ Θεῷ ἐν θερμότητι, τῶν δακρύων κράζουσα, τὸ ἡμάρτηκα· ψυχὴ παμβέβηλε ἰλεων, τὸν Κριτὴν ἀπέργασαι, πρὸ τοῦ τέλους καὶ αὐτῷ, ἐκ καρδίας ἀνάκραξον· Μὴ ἀπώσῃ μου, στεναγμοὺς ὁ Θεὸς μου, μὴ παρόψη, συντριβὴν μου τῆς καρδίας, ᾧ πολυεὐσπλαχνε Κύριε.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ τε, ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος, πολεμῶν οὐ παύεται δελεάσαι με, καὶ πρὸς ἀπώλειαν ἔλκει με, κακίας πρὸς βάραθρα· ἀλλ' ὡς μόνος ἀγαθός, τῆς αὐτοῦ τυραννίδος με ἀπολύτρωσαι, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Τησοῦ μου, ὑπεράγαθε καὶ σῶσον, ἐκ πολυτρόπων κολάσεων.

Οἰκητήριον γέγονα, λογισμῶν τῶν θλιβόντων με, καὶ ἀλλοτριούντων με ἐκ σοῦ Δέσποτα· τὰς ἐντολάς σου ἠθέτησα, ποιεῖν σου τὸ θέλημα, οὐκ ἠθέλησα ποτέ· ἀλλ' εὐδόκησον Κύριε, ἐνοικῆσαί μοι, διὰ πλήθος ἐλέους, καὶ διδάξαι, τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἔτερα Στιχηρὰ, τῶν Ἀσωμάτων, ὅμοια.

Σοῦ τῆς θείας ἐλλάμψεως, δεκτικὰ καταγώγια, καὶ δοχεῖα πάνσεπτα, κατεσκεύασας, τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, καὶ θεῖα συστήματα, σοῦ τῆς δόξης θεωρούς, παραστάτας τοῦ θρόνου σου, τοὺς τὸν λόγον σου, δυνατῶς ἐν ἰσχύϊ ἐκτελοῦντας, καὶ συντόνως ἐκπληροῦντας, τὰς ἐντολάς σου Φιλάνθρωπε.

Ἀγαθότητος πέλαγος, ἀναφαίνειν βουλόμενος, ἀγαθὸς ὦν Ἀναρχε, πρῶτον ἐκτίσας, παντοδυνάμῳ σου νεύματι, καὶ θείῳ προστάγματι, τῶν Ἀγγέλων τοὺς χορούς, καὶ δυνάμεων τάγματα· ὄντως ἔδει γάρ, τὸ καλὸν ἐκχυθῆναι καὶ ὀδεῦσαι, καὶ ὡς πλείονα γενέσθαι, τὰ σὰ δωρήματα Δέσποτα.

Σεραφεῖμ ἑξαπτέρυγα, Χερουβεῖμ πολυόμματα, ἐπηρμένοι θρόνοι τε περιέπουσι, τῆς φωτουργοῦ σου ἐλλάμψεως, ἀμέσως μετέχοντες, Κυριότητες Ἀρχαί, Ἐξουσίαι Ἀρχάγγελοι, καὶ οἱ Ἄγγελοι, καὶ Δυνάμεις αἱ θεῖαι τὴν σὴν δόξαν, Παντοκράτορ εὐφημοῦντες, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσί σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη Πάναγνε, πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμισον, τὰ κύματα πράϊνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει

ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κύριε δυσωπῶ σε,
καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ. \Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ
ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Κατανυκτικά.

Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλειψαί, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε τὸ
χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας
εὐαρεστησαί σοι. ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, καὶ πολεμεῖ τὴν
ψυχὴν μου. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. \Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν
τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,
οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ
οἰκτεيرهῖσαι ἡμᾶς.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων, τῷ λιμένι τούτῳ οὐ
διασώζεται; ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων, τῷ ἰατρείῳ
τούτῳ οὐ θεραπεύεται; Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, καὶ ἰατρὲ
τῶν νοσοῦντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. \Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ
ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν.
Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς
ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς μνεῖαις τῶν Ἁγίων σου, Χριστὲ ὁ
Θεός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε φωτὸς νεφέλη. χαῖρε λυχνία φωτεινὴ. χαῖρε στάμνε ἡ
τοῦ μάννα. χαῖρε ἡ ῥάβδος Ἀαρών. χαῖρε βάτε ἄφλεκτε.
χαῖρε λαμπάς. χαῖρε θρόνε. χαῖρε ὄρος ἅγιον. χαῖρε
Παράδεισε. χαῖρε θεία τράπεζα. χαῖρε πύλη μυστικὴ. χαῖρε
ἡ πάντων ἐλπίς.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΪ

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΩ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα. Κατανυκτικά.

Ἦχος δ΄.

Τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἐπίσκεψαι Κύριε, τὴν ἐν ἁμαρτίαις τὸν βίον ὅλον δαπανήσασαν· ὄν τρόπον τὴν πόρνην, δέξαι κάμῃ, καὶ σῶσόν με.

Διαπλέων τὸ πέλαγος τῆς παρούσης ζωῆς, ἐνθυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον τῶν πολλῶν μου κακῶν· καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμὸν, τὴν τοῦ Πέτρου σοι προσφθέγγομαι φωνὴν· Σῶσόν με Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φοβερὸν τὸ μυστήριον, καὶ τὸ θαῦμα παράδοξον· πῶς ἡ Παρθένος σὲ τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων ἐβάστασε, καὶ μετὰ τόκον πάλιν σώα καὶ παρθένος διέμεινεν! Ὁ τεχθεὶς ἐξ αὐτῆς τὴν πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πρᾶυνον, καὶ τὸν κόσμον εἰρήνευσον, ὁ Θεὸς ὡς φιλόανθρωπος.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Κατανυκτικά. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ συνεισέλθωμεν, εἰς τὸν Νυμφῶνα Χριστοῦ, καὶ πάντες ἀκούσωμεν, τῆς μακαρίας φωνῆς, αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Δεῦτε οἱ ἀγαπῶντες, τὴν οὐράνιον δόξαν, μέτοχοι γεγονότες, τῶν φρονίμων παρθένων, φαιδρύνομεν τὰς λαμπάδας ἡμῶν, διὰ τῆς πίστεως.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναλόγισαι ψυχὴ, πῶς παραστῶμεν τῷ Κριτῇ· ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς φρικτῆς, τίθενται θρόνοι φοβεροί, καὶ τῶν ἀνθρώπων αἱ πράξεις διελέγχονται· τότε ὁ Κριτῆς ἀδυσώπητος· πρὸ βήματος γὰρ πῦρ προπορεύεται, ὡσπερ ἀγρία θάλασσα σὺν ἤχῳ, κατακαλύπτει τοὺς πταίσαντας. Ἀναλογίζου ταῦτα ψυχὴ μου, καὶ τὰ ἔργα σου εὐθύνον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκος πρεσβεύουσα, ὡς Μήτηρ ἐν παρρησίᾳ, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, διαφύλαξον ποίμνην, ἐξαιρέτως τῆ σκέπῃ σου προστρέχουσαν, πρὸς σέ

καταφεύγουσαν τὸν λιμένα, τὸ τεῖχος, τὴν μόνην προστασίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Κατανυκτικόν. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀὔλοις ἐν στόμασι, Τριάς ὑπέρθεε, ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τῶν Ἀσωμάτων χοροί, καὶ φόβῳ παρίστανται, Ἅγιος ἐκβοῶντες, Τρισυπόστατε φύσις. Ἐλέησον γοῦν τῶν χειρῶν σου, τῶν οἰκείων τὸ πλάσμα, αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, μόνε Φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων, παραγέγονε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρύναι. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ ἀνατραφείῃ ἐν τῷ ναῷ εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἀμεμπτον παρθενίαν, ὁ ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, προσέφερεν οὐρανόθεν, τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ χαῖρε· Χαῖρε Εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κανὼν Κατανυκτικὸς οὔτ' ἢ ἀκροστιχίς ἀνευ τῶν Θεοτοκίων, πλὴν τῆς θ' ᾠδῆς.

Σῶσό(ν με Σ)ῶτερ, ὡς τὸν ἄσωτον πάλαι. Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπα-

» θείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον

» δέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ

» σώματος, ἐπινίκιον ᾄσω μελώδημα.

Τροπάρια.

Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν ἄσωτον σώσας, ὁ τῆς πόρνης, τὸν κλαυθμόν, δεξάμενος ποτέ, ὁ τελώνην στενάξαντα, νεύματί σου δικαιώσας, ἀναρίθμητα πταίσαντα, ἐπιστρέφοντα δέξαι, καὶ σῶσόν με.

Ὡς ὕλην δαπανᾷ, τὴν ψυχὴν μου κακίας, ἢ πυρὰ καὶ τῆς
φλογός, ὑπέκκαυμα ποιεῖ, τῆς μελλούσης Φιλάνθρωπε· σβέσον
ταύτην δροσισμῷ σου, τοῦ ἐλέους Μακρόθυμε, μετανοίας
παρέχων μοι δάκρυα.

Μαρτυρικά.

Συνέσεως πολλῆς, ὁ χορὸς πεπλησμένος, τῶν ἀγίων Ἀθλητῶν,
ἀσύνητον βουλὴν, καὶ ἀλλόκοτον φρόνημα, πάντων τῶν
παρανομούντων, νηφαλέως ἐξέκλινε, καὶ τῶν θείων βραβείων
ἐπέτυχε.

Οἱ κόσμου τὰ τερπνά, παρωσάμενοι πάντα, ὑπερκόσμιον ζώην,
εἰλήφατε σοφοί, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· πάσης οὖν με τῆς
τοῦ κόσμου, ἐκλυτρώσασθε σχέσεως, τὸν γνησίως ὑμᾶς
μακαρίζοντα.

Θεοτοκίον.

Υπέρφωτε λαμπάς, τοῦ ἡλίου τῆς δόξης, τῆς ψυχῆς μου τὸν
πυρσόν, σβεννύμενον ἀεὶ, ῥαθυμίᾳ προσάναψον, θείων ἔργων
τῷ ἐλαίῳ, Παναγία ἐπάρδουσα, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω
σε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἢ ἀκροστιχίς·

Ῥδὴ τετάρτη τῶν ἀσωμάτων Νόων. Ποίημα Θεοφάνους.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ὡς νόες καθαροί, τῷ μεγάλῳ καὶ πρώτῳ, παριστάμενοι Νοῖ,
καὶ θείας ἀστραπῆς, ἐμπιπλάμενοι Ἄγγελοι, αἶγλη με τῆ
ὑμετέρᾳ, καταυγάσατε μέλποντα, τὸν παναίτιον Λόγον
πανένδοξοι.

Δι' ὅλου πρὸς Θεόν, νενευκότες τῷ πόθῳ, καὶ ταῖς θείαις
καλλοναῖς, μορφούμενοι ἀεὶ, ᾧ Ἀρχάγγελοι ἔνδοξοι, στάσεσι
παναρμονίοις, περιέπετε κρίζοντες, ἐπινίκιον ὕμνον τῷ
Κτίσαντι.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἐν γαστρί, δεξαμένη τὸν Λόγον, ὃν Ἀγγέλων
στρατιαί, δοξάζουσιν ἀεὶ, τὴν ψυχὴν μου καταύγασσον,
λύουσα τῆς ἀμαρτίας, τὴν ζοφώδη κακόνοιαν, καὶ φωτίζουσα
γνώσει τοῦ Πνεύματος.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄφ' ὕψους κατήλθες, βουλήσει ἐπὶ γῆς, ὁ ὑπεράνω
» πάσης ἀρχῆς, καὶ ταπεινὴν ἀνύψωσας, ἐξ ἄδου
» κατωτάτου, φύσιν βροτεῖαν· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος,
» πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Νυκτί με τοῦ βίου, τὸ σκότος τῶν παθῶν, κατέλαβε Χριστὲ ὁ
Θεός· φῶς οὖν τυγχάνων ἄδυτον, ἀκτίσι μετανοίας με
καταυγάσας, σῶσόν με Φιλάνθρωπε, ἵνα δοξάζω σε.

Μερίδος με δεῖξον, Χριστὲ τῶν ἐκλεκτῶν, τῆς ἐναντίας
μοίρας Σωτήρ, ἀποχωρίσας δάκρυσι, καὶ ἐλεημοσύνη
κεκαθαρμένον, ὅπως κατὰ χρέος σε, δοξάζω πάντοτε.

Μαρτυρικά.

Ἐβάφησαν ὄντως, τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, οἱ πόδες, καὶ ὀξύτερον
πρὸς οὐρανὸν ἐβάδισαν, μετὰ τῆς ἀμαρτίας τὴν γῆν
λιπόντες, Μάρτυρες ἐφάμιλλοι, θείων δυνάμεων.

Στρεβλούμενον σῶμα, ὑμῶν τοῖς αἰκισμοῖς, ἐλύετο Χριστοῦ
Ἀθληταί, ψυχῆς δὲ ἐκρατύνετο, ὁ τόνος τῆ ἀγάπῃ
προσδεδεμένος, ἀλύτως τοῦ Κτίσαντος, πάντα βουλήματι.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία, ὡς οὔσα τοῦ παντός, τὸν Κύριον γεννήσασα,
κυριευθέντα πάθεσι τὸν νοῦν μου, καὶ κακία μελανωθέντα,
ἐλεύθερον ποίησον, καὶ καταλάμπρυνον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ταῖς ὑπερκοσμίοις, ὁ ὑμνούμενος χορείαις, τὰς τάξεις
τούτων Χριστέ, καὶ τὰ τῶν πιστῶν συστήματα, μιμεῖσθαι
θεοφρόνως ποίησον Λόγε· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου
Φιλάνθρωπε.

Ἐρωτος θερμοῦ, συντονία ὀρεκτῶν, προσομιλοῦντες πρώτη
πηγῆ, λειτουργικῶς παρίστασθε, ὑμνοῦντες ἀσιγήτως μίαν
οὐσίαν, Θεότητος ἀναρχον, θεῖοι Ἀρχάγγελοι.

Θεοτοκίον.

Τῆς Εὐας τὴν πάλαι, κατάραν περιφανῶς διέλυσας, τὸν
Χριστὸν κυφοροῦσα, Μῆτερ ἀγνή, τὸν πάντας στεφανοῦντα
ταῖς εὐλογίαις· οὐ γὰρ ἔστιν ἄχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Ῥῶδη δ' . Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν
» νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκη-
» ράτῳ Παρθένῳ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας·
» Δόξα Χριστῆ τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Ὡς Κριτῆ δικαιοτάτῳ, νῦν προσπίπτω σοι Κύριε·
κατακεκριμένον, καὶ κατεγνωσμένον με οἴκτειρον, καὶ τῆς
δικαίας σου ῥῦσαι ἀποφάσεως, καὶ τῆς στάσεως, τῶν
ἐκλεκτῶν καταξίωσον.

Τὸν λησταῖς περιπεσόντα, ἀνημέροις Φιλάνθρωπε, τὸν
τραυματισθέντα, ἴασαι Χριστέ, ἐπιχέων μοι, τῆς μετανοίας
τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐνδύων με, καταστολὴν τὴν
σωτήριον.

Μαρτυρικά.

Ἐνεδύσασθε ἐξ ὕψους, σωτηρίου ἱμάτιον, ἐν τῇ ἀπεκδύσει,
σώματος πανεύφημοι Μάρτυρες, καὶ τὸν ἐκδύσαντα πρῶην τοὺς
προπάτορας, ἐγυμνώσατε, ἄπνουν νεκρὸν ἐργασάμενοι.

Ῥητορεύοντες ἀνόμων, κατενώπιον Μάρτυρες, τοῦ Θεοῦ τὸν
λόγον, γνώσει εὐσεβείας κοσμούμενοι, σοφοὺς καὶ ῥήτορας
πάντας κατησχύνατε, ἀσεβοῦντας, καὶ τὸν δυσμενῆ
θανατώσαντες.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ καθάπερ ὄμβρος, τῆς σοφίας ἢ ἄβυσσος, Ἰησοῦς
κατήλθε, μόνην καθαρὰν σε εὐράμενος, θεογεννητορ Παρθένε,
καὶ κατέκαυσεν, ἀμαρτίας, χειμάρρους δεινοῦς θείᾳ χάριτι.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ἄκαταλήπτῳ δυνάμει, ἐκ μὴ ὄντων παρήγαγες, οὐρανίους
Νόας, Λόγε τοῦ Θεοῦ ὑπερούσιε, καὶ τῇ ἀρρήτῳ σου δόξῃ
κατεκάλλυνας, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστῆ τῇ δυνάμει
σου.

Ῥυθμιζόμεναι τῶν ἄνω, αἱ δυνάμεις τοῦ Πνεύματος, ταῖς
ἡνίαις τούτου, καὶ θείαις ἀγῶαῖς πυρσευόμεναι,
ἀμεταπτώτους τὰς τάξεις ἐκκληρώσαντο, μίαν σέβουσαι,
πάντων ἀρχὴν καὶ Θεότητα.

Τοῦ προσώπου σου τὸ κάλλος, τὸ ὠραῖον θεάσασθαι,
καταξιωθεῖσαι, αἱ λειτουργικαί σου λαμπρότητες, καὶ τὰς
ἐκεῖθεν ἐμφάσεις εἰσδεχόμεναι, σοὶ κραυγάζουσι· Δόξα
Χριστῆ τῆ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Ἡ βασίλισσα Παρθένος, διαχρύσῳ στολίσματι, ὠραῖζομένη,
Υἱῷ Βασιλεῖ νῦν παρίσταται, ἡ ἀσυγκρίτως Ἀγγέλους
ὑπερέχουσα, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστῆ τῆ δυνάμει
σου.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Νῦν ἀναστήσομαι, προφητικῶς ἔφη ὁ Θεός, νῦν

» δοξασθήσομαι, νῦν ὑψωθήσομαι, τὸν πεσόντα

» προσλαβών, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πρὸς τὸ φῶς

» τὸ θαυμαστόν, ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς θεότητος.

Τροπάρια.

Ὡ πῶς κατάκριτος, σοὶ τῷ Κριτῇ πάντων καὶ Θεῷ, μέλλω
παρίστασθαι, καὶ διελέγχεσθαι, περὶ πάντων τῶν δεινῶν, ὧν
περ ἀφρόνως ἐπλημμέλησα ἐκῶν, καὶ ἐμαυτὸν ὅλως
κατηχρείωσα!

Σῶσόν με Κύριε, ὅτι κακῶν πέπλησμαι πολλῶν· ἴασαι
Δέσποτα, τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ τὰ ἔλκη τὰ δεινὰ, καὶ μὴ
ἐάσης ἀπολέσθαι με, τὸν μόνον Τησοῦ μου, πολλὰ σοὶ
πταίσαντα.

Μαρτυρικά.

Τέλος μακάριον, οἱ Ἀθληταί, εὐραντο σαφῶς· δόξης
ἐπέτυχον, Χριστὸν δοξάσαντες, τοῖς οἰκείοις μέλεσι τὸν
ἀθλοθέτην, αἰκισμοῖς καὶ σπαραγμοῖς, ὁμιλεῖν ἀνδρικῶς
αἰρούμενοι.

Ὅλβον οὐράνιον, πανευκλεῶς θεῖοι Ἀθληταί, στέφος
ἀμάραντον, καὶ φῶς ἀνέσπερον, καὶ οἰκίαν μηδαμῶς
παλαιουμένην, ἀχειρότευκτον κληροῦσθε, Μάρτυρες Χριστοῦ
πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὰ θαυμάσια, προφητικαὶ ἔφησαν φωναί, ὄρος καλοῦντές
σε καὶ πύλην Ἀχραντε, καὶ λυχνίαν φαεινὴν, ἐξ ἧς τὸ

φέγγος, ἀληθῶς τὸ θαυμαστόν, φρυκτωρεῖ Ἀγνὴ κόσμον
ἅπαντα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Τρόμφ δοξάζουσι, τὰ Χερουβεῖμ καὶ τὰ Σεραφεῖμ, Θρόνοι
Ἀρχάγγελοι, καὶ Κυριότητες, καὶ Δυνάμεις καὶ Ἀρχαί, καὶ
Ἐξουσίαι, σὺν Ἀγγέλοις τὸ σεπτόν, τῆς μιᾶς καὶ τριττῆς
Θεότητος.

Ἦφθησαν Ἄγγελοι, φωτειδῶς λάμποντες Χριστέ, σοῦ τὴν
ἀνάστασιν, διακηρύττοντες, ταῖς ὁσίαις Γυναξί, καὶ τῶν
ἐχθρῶν σου, κατασεύοντες τὸν νοῦν ἀστραπαῖς, τῆς σαυτοῦ
Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Νῦν περιφρούρησον, παρεμβολαῖς ἀρχαγγελικαῖς, τὴν
Ἐκκλησίαν σου, τὴν σὲ δοξάζουσαν, ὀρθοδόξοις ἐν φωναῖς, ὁ
ἐκ Παρθένου, ἀπορόρητως γεννηθεῖς, καὶ βροτοῦς ἐκ φθορᾶς
ῥυσάμενος.

Ῥδῆ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ

» με, καταγιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς

» ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Νεκρὸς χρηματίζων οὐ γινώσκω, ἀναισθητῶν ὁ τάλας, καὶ
συνείδησιν μεμολυσμένην, φέρων ἀεὶ· ὁ Θεὸς ὁ Πλάστης μου,
μὴ εἰς τέλος ἀπολέσης με.

Αἱ πράξεις μου μέλλουσιν Οἰκτιῖρμον, ἐπὶ τοῦ βήματός σου,
ὥσπερ δῆμιοι κατηγορεῖν μου, ἐξ ὧν Χριστὲ διὰ τάχους
ῥῦσαί με, ὁδηγῶν με πρὸς μετάνοιαν.

Μαρτυρικά.

Συνέτριψε δῆμος παρανόμων, ὅστᾳ τῶν Ἀθλοφόρων, ἀλλ' οὐκ
ἔθραυσε τούτων τὴν πίστιν, δι' ἧς Θεοῦ κληρονόμοι
ᾤφθησαν, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς τίμιοι λίθοι ἐπὶ πέτραν, τῆς ἀρράγοῦς ἐλπίδος,
ῥυκοδόμηνται οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ ὡς ναοὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, πρὸς ναὸν Θεοῦ ἐσκήνωσαν.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου καρδίαν, ταῖς σκοτειναῖς ἐφόδοις,
Θεοσύμφευτε τῆς ἀμαρτίας, τῷ φωτισμῷ τῷ ἐν σοὶ
καταύγασον, ἢ τὸν Ἥλιον κυήσασα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Αἱ κύκλω παρεστῶσαι τοῦ Δεσπότου, καὶ καθαρῶς τρυφῶσαι,
τῆς ἐλλάμπσεως τῆς ἀρχιφώτου, Ἀγγελικαὶ στρατιαὶ
λαμπρύνετε, τοῦς ἐν πίστει ὑμᾶς μέλποντας.

Σοφίᾳ τῇ σῆ δημιουργήσας, Ἀγγελικὰς χορείας, Κυριότητάς
τε καὶ Δυνάμεις, καὶ Σεραφεῖμ ὡς Δεσπότης ἔδειξας,
αἰωνίως σε γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνοις Χριστὲ τοῖς ἐπηρμένοις, ἐπαναπεπαυμένος, καὶ
τὰ σύμπαντα θεῖα προνοίᾳ, περισκοπῶν ἐν ἀγκάλαις Δέσποτα,
τῆς Παρθένου ἀναπέπασαι.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν,

» εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσφ φλογὸς ἀνεβόων·

» Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τίνι σε ἐξομοιώσω, οἶμοι! τάλαινα ψυχὴ, ποθοῦσαν τὰ
ἄτοπα, καὶ μὴ τὰ καλὰ ἐκζητοῦσαν; διὸ πρὸ τέλους σπεῦσον,
τρόπους χρηστοῦς ἐπιδείξασθαι.

Ὅμβρους μοι Χριστέ, δακρύων δίδου, ὅπως τὰ ἐμά, κακὰ
ἀποκλαύσωμαι πικρῶς· καὶ μὴ συγχωρήσης με Σῶτερ, νῦν
ἀπολέσθαι πταίσαντα, σοὶ πολλὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον.

Μαρτυρικά.

Νέκρωσιν τοῦ νεκρωθέντος, Λόγου φέροντες σαρκί, πλάνην
ἐνεκρώσατε· ζητε δὲ θανόντες ἐν δόξῃ, καὶ νεκρωθέντας
πάθεσιν, Ἀθληταὶ θεραπεύετε.

Ποῖος τόπος νῦν οὐκ ἔχει, Μάρτυρες φωταγωγούς, ὑμᾶς καὶ
προπύργια; ποία οὐ φαιδρύνεται χώρα, ὑμῶν τοῖς ἄθλοις
ἐνδοξοί, καὶ δόσει τῶν ἰάσεων;

Θεοτοκίον.

Μόνη μένεις μετὰ τόκον, Δέσποινα παρθενικῶ, κάλλει
διαλάμπουσα· μόνη τὰ μητέρων διέδρας· Θεὸν γὰρ μόνη
ἔτεκες, Λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανῶν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Μάρτυρας τῶν πεπραγμένων, ἔχοντες τοὺς νοερούς, Ἀγγέλους
ἐλώμεθα, ἀγνῶς βιοτεύειν βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἀνθρακι κεκαθαρμένος, Θρόνῳ σου τὰ Σεραφεῖμ, ὄρᾳ
παριστάμενα, ὁ Θεῖος βοῶν Ἡσαΐας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τάγματα τῶν Ἀσωμάτων, πάντων ὡς τὸν ποιητὴν, τεκοῦσα καὶ
Κύριον, Παρθένε σαφῶς ὑπερέβης· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ
καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ῥδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ

» φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ

» ἐδίδαξας ψάλλειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε

» τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ἐπεφάνθην τοῖς κτήνεσιν ὁμοιος, ὑποκύψας ἀλόγων τοῖς
πάθεσι, Λόγε Θεοῦ προάναρχε· ἐπιστρέψας με σῶσον,
ἀναβοῶντα· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Λυμαινόμενος ὕς ἐλυμήνατο, μονιός με Σωτῆρ ὡσπερ ἄμπελον,
γεωργηθεῖσαν πάθεσιν· ἐξ οὗ ῥῦσαι με τάχος, καὶ
καρποφόρον, ἀρεταῖς τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον.

Μαρτυρικά.

Αἱ βαφαὶ τῶν αἱμάτων ἐπέχρωσαν, πορφυρίδα ὑμῖν
θεοῦφαντον· ἦν στολισθέντες Μάρτυρες, στεφηφόροι ταῖς
νίκαις, τῷ ἐν ὑψίστοις, Βασιλεῖ αἰωνίῳ παρίστασθε.

Τερὸς τῶν Μαρτύρων κατάλογος, ἀνιέρων διέλυσε σύστημα, τὸ
κελεῦον παράνομα· καὶ νομίμως ἀθλήσας, πρὸς τοῦ Δεσπότη, τῶν
ἀπάντων νομίμως κατέστεπται.

Θεοτοκίον.

Εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις τὸν τόκον σου, εὐλογίαις ἡμᾶς
στεφανώσαντα, καὶ τὴν ἀρὰν ἐξάραντα, Παντευλόγητε μόνη,
δεδοξασμένη, ἢ τὸ γένος ἡμῶν χαριτώσασα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ὡς ὑπάρχων ζωὴ ἢ ἀθάνατος, ἀθανάτου ζωῆς τοὺς μεθέξοντας,
δημιουργῶν ὑπέστησας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ
ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νοερῶς σε κυκλοῦντες Ἀρχάγγελοι, ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς
ἀνακράζουσι, θεοπρεπῶς γεραίροντες, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων,
ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νομικαὶ προετύπουν εἰκόνες σε, τεξομένην Θεὸν
Παμμακάριστε, ὕλη σαρκὸς ἐνούμενον, τὸν πρὶν ἄϋλον ὄντα,
φύσει τῆ θείᾳ· εὐλογοῦμεν Παρθένε τὸν τόκον σου.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν

» εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυο-

» φορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήν-

» θησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἰδοὺ μετανοίας ὁ καιρὸς· τί μέλλομεν; τί τῷ ὕπνῳ
βυθιζόμεθα; τῆς ῥαθυμίας ἀποσιῶμεν· κοσμήσωμεν λαμπάδας
ὡς γέγραπται, ἐλαίῳ εὐποιΐας· μὴ μείνωμεν, ἔξω τῆς θύρας
ὀδυρόμενοι.

Ὡς ἔστι καιρὸς μετανοεῖν ἐπίστρεψον, τῶν κακῶν σου ὧν
ἐποίησας, γνώσει ψυχὴ μου καὶ ἀγνοίᾳ, καὶ βόησον τῷ πάντα
γινώσκοντι· Ἠμάρτηκα συγχώρησον Δέσποτα, μὴ με βδελύξῃ
τὸν ἀνάξιον.

Μαρτυρικά.

Συνῆξεν ἐκ πάσης ὁ Χριστὸς ἀθλήσαντας, τοὺς Ἁγίους
ἐμφανέστατα, χώρας καὶ πόλεως εἰς τόπους, ἐνδόξους εἰς
τιμίαν κατάπαυσιν· καὶ νῦν τῶν πρωτοτόκων φαιδρύνουσι,
τὴν Ἐκκλησίαν ἀγαλλόμενοι.

Ἡ πάνσεπτος θήκη τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου, φρυκτωρίας
θείου Πνεύματος, ἀύγαζομένη παραδόξως, ἰάσεων ἐκπέμπει
φαιδρότητας, ἐνθάπτει νοσημάτων ἐπήρειαν, Κύριε μόνε
πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν μου
φωταγωγήσον· κείμενον βόθρῳ ἀπωλείας, ἀνάστησον ἐχθροὺς
καταρράσσουσα, τοὺς θλίβοντας ἀεὶ τὴν καρδίαν μου, καὶ
πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με.

Κανῶν τῶν Ἀσωμάτων.

Κρυπτὸν θεῖον ἄχραντον.

Οἱ Νοῦν τὸν γεννήτορα, καὶ προβολέα, τοῦ Υἱοῦ καὶ
Πνεύματος, ὕμνοῦντες Ἄγγελοι, νῦν πρὸς ἡμᾶς, τῆς θείας
χρησιμότητος, τὰς χορηγίας συντόμως, διαπορθμεύειν
προθυμήθητε.

Ὡραίως κοσμούμενοι τῆς ἀφθαρσίας, δωρεᾶ καὶ χάριτι, θεῖοι
Ἀρχάγγελοι, σὲ τὴν πηγὴν, Χριστὲ τὴν ἀέναον, τῆς
ἀφθαρσίας ὕμνοῦντες, ὡς εὐεργέτην μεγαλύνουσι.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα σαρκώσεως, τῆς ἀπορρήτου, καὶ παστάδα ἔμψυχον,
πιστοὶ γινώσκομεν, καὶ κιβωτόν, τοῦ νόμου τῆς χάριτος, σὲ
θεοτόκε διό, σὲ ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Κατανυκτικά.

Πρόβατον εἰμὶ τῆς λογικῆς σου ποιμνης, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, τὸν Ποιμένα τὸν καλόν· ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ.\Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Πλῦνόν με τοῖς δάκρυσί μου Σωτήρ, ὅτι ῥεθύπωμαι ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις· διὸ καὶ προσπίπτω σοι· Ἥμαρτον ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Στίχ.\Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ὃν ἠγωνίσασθε; πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε; Χριστὸν ὁμολογήσαντες, τῷ Σταυρῷ ὀπλισάμενοι; ὄθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε, δαιμόνων φυγαδευταί, καὶ βαρβάρων πολέμιοι, ἀπαύστως πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ ληστής Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐπεὶ πάντας τοὺς βροτούς, ἐπὶ γῆς ἐγὼ ἐπλημμέλησα, καὶ πτοοῦμαι τὸ ἐκεῖ, ἀπαραλόγιστον δικαστήριον· ἐν ᾧ ἀκατάκριτον, συντηρήσας τότε με Ὑπεράγαθε, κολάσεως λύτρωσαι, διδούς μοι μετάνοιαν ἀποπλύνουσαν, παντοίων με μολυσμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Χερουβείμ καὶ Σεραφείμ, Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Ἀρχάγγελοι,
Κυριότητες ὁμοῦ, καὶ Δυνάμεις ἅγιοι Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ
ὑψηλόταται, τῷ Δεσπότη ἄφεςιν παριστάμενοι, παισμάτων
αἰτήσασθε, καὶ βίου διόρθωσιν τοῖς βοῶσι πιστῶς· Μνήσθητι
καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Ὅμιλοῦντες τῷ πυρί, τὴν φρυγανώδη πλάνην ἐφλέξατε,
Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ ὑμῶν πλημμύρᾳ τοῦ αἵματος,
τὸν βύθιον δράκοντα, παντελῶς πανεύφημοι ἀπεπνίξατε, καὶ
νίκην ἀράμενοι, τοῖς ἄνω στρατεύμασι συναγάλλεσθε,
πρεσβεύοντες ἐκτενῶς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα.

Ἡ Τρισήλιος αὐγή, ἡ τὸ τοῦ κόσμου φάνασα πλήρωμα, τῆς
ψυχῆς μου τὰ δεινὰ, ἀποσοβοῦσα πάθη κατάπεμψον, φωτός σου
ἀμάρυγμα, καὶ ἰλασμόν παισμάτων τοῦ κράζειν σοι, ἀνάρχω
Γεννήτορι, Υἱῷ τῷ συνθρόνῳ τε, καὶ τῷ Πνεύματι· Τριάς ἡ
παντουργικὴ δύναμις σῶσόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀμαρτάνοντα ἀεὶ, καὶ ῥαθυμίᾳ ὅλως κρατούμενον,
κατοικτείρησον Ἄγνη, καὶ μετανοίας τρόποις βελτίωσον,
διδοῦσα κατάνυξιν, τῇ πεπωρωμένῃ ψυχῇ μου Πάναγνε, ἐλπίς
ἀκαταίσχυντε, τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε καὶ βοώντων Χριστῷ·
Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Τὴν Χαναναίαν ζηλώσασα ψυχὴ μου, ὀπισθεν κολληθήτητι,
Χριστῷ καὶ κράζε συχνῶς· Ἐλέησόν με, ὦ Δέσποτα, παῖδα οὐκ
ἔχω, δαιμονιῶσαν σάρκα δὲ ἄτακτον· δίωξον τὴν πύρωσιν, ἐκ
ταύτης δέομαι, καὶ καταπαύσας τὰ ἄτακτα, τῶν σκιριτημάτων,
νεκρὰν τῷ φόβῳ σου ἀποτέλεσον, ταῖς ἰκεσίαις τῆς ἀχράντως
σε, συλλαβούσης Χριστὲ καὶ τεκούσης σε, καὶ τῶν πάντων
Ἁγίων, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Τοῖς Νινευῖταις ποτὲ ἡμαρτηκόσιν, Ἰωνᾶν ἐξέπεμψας, Χριστὲ
κηρῦξαι αὐτοῖς, οἱ μεταγνόντες μετέβαλον, θυμὸν εἰς
οἶκτον, ἀπολυτρούμενοι ἐξ ὀλεθρίου ὀργῆς· πέμψον οὖν
Φιλάνθρωπε, τῷ ἀναξίῳ κάμοί, τὴν κραταιάν σου βοήθειαν,

Ἰν' ἐπιστρέψω, ἐξ ἀμετρήτων μου παραπτώσεων, καὶ μετανοίας εἰς τὰς τρίβους, ὀδηγηθῶ τε καὶ κλαύσω στενάζων πικρῶς, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, λυτρωθῆναι τῷ ἐλέει σου.

Ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐλθὼν διὰ τὸ σῶσαι, βροτοὺς ἁμαρτάνοντας, καὶ πρὸς μετάνοιαν, καλέσαι τούτους ὡς εὐσπλαγχνος, κάμῃ Οἰκτιρμον, τὸν ὑπὲρ πάντας σε παροργίσαντα, οἰκτείρησον σῶσόν με, δι' ἀγαθότητα, καὶ πρὸς ὁδὸν με ὀδήγησον, τῆς μετανοίας, καὶ λογισμὸν μοι δὸς κατανύξεως, κατασκευάσας τὴν καρδίαν μου, ταπεινὴν καὶ ἀπλὴν ἀπερίεργον, καὶ πραεῖαν Σωτήρ μου, τῇ σῆ χάριτι ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἔτερα Στιχηρά, τοῦ Προδρόμου.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου, ψυχὴν κακίᾳ τοῦ ὄφους Ἰωάννη μακάριε, φώτισον πρεσβείαις σου, καὶ εὐθείαις τρίβοις, ὀδήγησον βαίνειν, ταῖς εἰσαγούσαις πρὸς ζωὴν, τὴν μακαρίαν καθικετεύω σε, ἵνα προθύμως πάντοτε, δοξολογῶ σε πανθαύμαστε, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου, ὡς τυχὼν τῆς αἰτήσεως.

Τῆς στείρας ὡς βλάστημα, ὑπάρχων τίμιε Πρόδρομε, τὴν ψυχὴν μου στειρεύουσαν, παντοίων ἐκ πράξεων, ἀγαθῶν παμμάκαρ, ποίησον εὐχαῖς σου, καρποὺς προσφέρειν τῷ Θεῷ, ἐν μετανοίᾳ καθικετεύω σε, ὅπως τὰς ἀριστείας σου, καὶ τὴν θερμὴν προστασίαν σου, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Κριτὰ δικαιοτάτε, καρδιογνώστα Φιλάνθρωπε, καὶ Θεὲ ἀμνησίκακε, ἐν ᾧρα τῆς κρίσεως, μή με καταισχύνης, τὸν ἄσωτον Λόγε, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ Βαπτιστοῦ, σεπταῖς πρεσβείαις νῦν ἐπικάμφθητι, καὶ σῶσόν με τὸν δείλαιον, καθικετεύω καὶ δέομαι, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἦσαῦ νέος γέγονα, πᾶσιν ἐν τρόποις Πανάχραντε, ἐμπαθὴς ὑπὲρ ἄνθρωπον, μόνος ᾤφθην ἄθλιος, ἀρετῆς ἐνθέου, γυμνὸς μόνος ὄλος· τίς οὖν μὴ κλαύσει ἐπ' ἐμέ; τίς μὴ θρηνήσει μου τὴν ἀπώλειαν; διὸ πρὸ τέλους κράζω σοι· Ἦμαρτον Δέσποινα σῶσόν με, ὡσπερ ἔσωσε πρότερον, ὁ Υἱός σου τὸν ἄσωτον.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ.\Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Κατανυκτικά.

Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλειψαί, τῶν ἐμῶν παισμάτων Κύριε, τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας εὐαρεστησαί σοι· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχὴν μου· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ.\Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτεيرهσαί ἡμᾶς.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων, τῷ λιμένι τούτῳ οὐ διασώζεται; ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων, τῷ ἰατρείῳ τούτῳ οὐ θεραπεύεται; Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, καὶ ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ.\Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Ὁ τῶν ἀγίων Μαρτύρων, δεξάμενος τὴν ὑπομονήν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνωδίαν Φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυύμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις πλημμελείαις, καὶ καταγῶγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΠΡΩΪ

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΩ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα. Κατανυκτικά.

Ἦχος δ΄.

Τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἐπίσκεψαι Κύριε, τὴν ἐν ἁμαρτίαις τὸν βίον ὅλον δαπανήσασαν· ὃν τρόπον τὴν πόρνην, δέξαι κάμῃ, καὶ σῶσόν με.

Διαπλέων τὸ πέλαγος τῆς παρούσης ζωῆς, ἐνθυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον τῶν πολλῶν μου κακῶν· καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμὸν, τὴν τοῦ Πέτρου σοι προσφθέγγομαι φωνὴν· Σῶσόν με Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθέने, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Κατανυκτικά.

Ἐννοῶν τὸ πέλαγος τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι, καὶ αἰτήσαι τὴν συγχώρησιν· ἀλλὰ δός μοι κατάνυξιν πρὸς μετάνοιαν, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τῆ ἀχλύϊ τῶν παθῶν, καὶ τῶν τοῦ βίου ἡδονῶν, σκοτιζόμενος ὁ νοῦς, τῆς ταλαιπώρου μου ψυχῆς, πρὸς λογισμὸν κατανύξεως οὐκ ἔρχεται· ἀλλ' οἴκτειρον Σωτήρ, κάμῃ τὸν δεῖλαιον, καὶ δός μοι λογισμὸν κατανύξεως, ἵνα κάγῳ πρὸ τέλους ἐκβοήσω, τῆ εὐσπλαγχνίᾳ σου Κύριε· Χριστὲ Σωτήρ μου, ἀπεγνωσμένον, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις, τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Μετὰ τὴν γ΄ Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Τοῦ Προδρόμου. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρυγῶν ἢ φιλέρημος, ὁ ἱερὸς Βαπτιστής, κηρύξας μετάνοιαν, καὶ φανερώσας Χριστόν, γενόμενον ἄνθρωπον, πάντων ἁμαρτανόντων, ἐγεννήθη προστάτης, πᾶσι χειμαζόμενοις,

βοηθῶν ἀενάως. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὸν
κόσμον σου.

Μαρτυρικόν, ὁμοιον.

Σταυρῷ ὀπλισάμενοι, οἱ Ἀθλοφόροι σου, ἐνίκησαν τὰ
μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν·
ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦντες, νέμουσι τὰς
ιάσεις, τοῖς ἐν πίστει αἰτιοῦσιν. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις,
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα,
τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν
παγίδων, τοῦ δολίου βελίαι· στήσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν
Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν
ἔσωμάτωσας.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὔ ἢ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Εἰρμῶν καὶ
τῶν Θεοτοκίων, πλὴν τοῦ Θεοτοκίου τῆς θ' ᾠδῆς·

Καθα(ρτικ)οῖς με δάκρυσιν πλῦνον, Λόγε. Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ῥδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ὁ πατάξας Αἴγυπτον, καὶ Φαραῶ τὸν τύραννον,
- » βυθίσας ἐν θαλάσῃ, λαὸν διέσωσας δουλείας,
- » μωσαϊκῶς ῥῶδοντα, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Κεκρυμμένως πράττοντα, ἔργα τοῦ σκότους Κύριε, μὴ φανερῶς
ἐλέγξης, μὴ στηλιτεύσης ἐπὶ πάντων, ἀλλὰ φωτὶ λάμπρυνον,
γνησίας μετανοίας, Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Ἀμαρτίας πάντοτε, ἐφ' ἁμαρτίαις Δέσποτα, ὁ ἄσωτος
συνάπτω, καὶ οὐκ αἰσθάνομαι τοῦ φόβου, τοῦ σοῦ ποτὲ
Κύριε· διό με πρὸ τοῦ τέλους, σῶσον οἰκτείρησον.

Μαρτυρικά.

Θυρεῷ σκεπόμενοι, τῆς εὐσεβείας Ἅγιοι, κατέχοντες ὡς
ξίφος, Σταυροῦ τὸ ὄπλον πρὸς τὴν πάλην, τοῦ δυσμενοῦς
ἐνδοξοί, ἐξήλθετε καὶ τοῦτον κατηδαφίσατε.

Αίμοβόρους λέοντας, καὶ ξίφη κατατέμνοντα, καὶ βράσματα
λεβήτων, ξεσμούςς ὀνύχων σπαθισμούςς τε, καὶ ἀλγεινὰ
βάσανα, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, οὐκ ἐπτοήθησαν.

Θεοτοκίον.

Τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, τὸ
ὄρος οὗ ἐτμήθη, ἄνευ χειρὸς ἀνθρώπου λίθος, ὁ τοῦ παντὸς
Κύριος, Μαρίαν τὴν Παρθένον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Κανὼν τοῦ τιμίου Προδρόμου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, μετὰ τῶν
Θεοτοκίων·

Ῥδὴν πλέκω σοι εὐκτικήν, μάκαρ, πόθῳ. Ἰωσήφ.

Τριστάτας κραταιούς.

Ὡς μέγιστος ἀστήρ, τοῦ Ἡλίου προτρέχων, κατεφώτισας τὴν
γῆν, ταῖς λάμπεσι ταῖς σαῖς, Βαπτιστά· ὄθεν κράζω σοι·
Φώτισόν μου τὴν καρδίαν, ταῖς δειναῖς ἀμαυρότησι, τῶν
ἀπειρῶν πταισμάτων τυφλώτιουσας.

Διέλυσας ποτέ, ἐν τῷ τίκτεσθαι Μάκαρ, τῆς στειρώσεως
δεσμά· διό σε δυσωπῶ, τὴν ἀκάρπως στειρεύουσας, πάθεισι
ψυχῆν μου δεῖξον, ταῖς εὐχαῖς σου κατάκαρπον, ἀρετῶν
εὐτεκνίαν προσφέρουσας.

Ἡύτρέπισας ὁδόν, Ἡλιοῦ ἐν δυνάμει, προελθὼν τῷ Λυτρωτῆ·
πρὸς ὄρμον τῆς ψυχῆς, τὰς κινήσεις κατεύθυνον, σκῶλον
ἅπαντα καὶ λίθον, ἐμπαθείας ἀοίδιμε Βαπτιστά, ὑπεξαίρων
πρεσβεΐαις σου.

Θεοτοκίον.

Νεφέλη φωτεινὴ, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, τὰ πολλὰ καὶ
χαλεπά, ταῖς σαῖς φωτιστικαῖς, μεσιτεΐαις διάλυσσον· ὅπως
ἴδω τὰς ἀκτῖνας, τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντος, καὶ φωτὶ φῶς
προσλάβωμαι ἄδυτον.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα, στερέωσόν

» με Κύριε, ἵνα ὕμνῶ σε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέ-

» λημά σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὁ τῶν τυφλῶν τὰ ὄμματα φωτίσας, τοὺς ὀφθαλμοὺς μου
φώτισον, ἐσκοτισμένους ταῖς ἡδοναῖς, καὶ τοῦ βίου ταῖς
φροντίσι, καὶ μηδαμοῦ τοῖς κρίμασι, τοῖς σοῖς
ἀτενίζοντας.

Ἴδε καιρός, ἀνάνηψον ψυχὴ μου, ἐκ τῶν κακῶν ὧν ἔπραξας,
καὶ τῷ Δεσπότῃ καὶ λυτρωτῇ, ἀναβόησον ἐν φόβῳ· Τῆς
μετανοίας πύλας μοι, Χριστὲ ἀναπέτασον.

Μαρτυρικά.

Σεσοβημένος ὠφθη ὁ βελίαρ, τοῖς θείοις ἀγωνίσμασι, τῶν
Ἀθλοφόρων καὶ ὑπ' αὐτῶν, συμπατούμενος ὁράται, νεκρὸς καὶ
ἀνενέργητος, ὁ πρῶην καυχώμενος.

Μαρτυρικῶς τὸν δρόμον διανύσας, ὁ τῶν Ἀγίων σύλλογος, τὰς
μυριάδας τῶν νοητῶν, Αἰθιοπῶν θείῳ σθένει, ὡς ἀληθῶς
διέκοψε, καὶ δόξης ἐπέτυχε.

Θεοτοκίον.

Τῶν προπατόρων ἔλυσας τὴν λύπην, χαρὰν ἡμῖν κυήσασα, τὸν
Ζωοδότην καὶ Λυτρωτὴν, Παναγία Θεοτόκε· ὃν ἐκτενῶς
ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανῶν τοῦ Προδρόμου.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξήσκησας, πᾶσαν ἀμαρτίαν, ἀπὸ καρδίας
ἐμίσησας, καὶ τὴν τρίβον τῆς μετανοίας, τοῖς ἀνθρώποις
Μάκαρ ἔδειξας.

Λόγου σαρκωθέντος Πρόδρομος, μέγιστος ἐδείχθης· καὶ διὰ
τοῦτο σοῦ δέομαι, τῶν ἀλόγων παθῶν με ρῦσαι, ὁδηγῶν με
πρὸς μετάνοιαν.

Ἐτι ἐνδημῶν τῷ σώματι, βίον ἀσωμάτων, ἐπεδείκνυσο
Πρόδρομε· ὃν μιμεῖσθαι ἡμᾶς εὐχαῖς σου, ἐνδυνάμωσον
δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Κόσμος διὰ σοῦ ἠλέηται, ὁ τῇ παραβάσει, ἀχρειωθεὶς
Μητροπάρθενε· διὰ τοῦτο ὠδαῖς ἁσμάτων, κατὰ χρέος
μακαρίζει σε.

Ῥδὴ δ'· Ὁ Εἰρμός.

» Εἰσακήκοα ὁ Θεός, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην,

» κατενόησα τὰ ἔργα σου, ὁ Προφήτης ἔλεγε, καὶ

» ἐδόξασά σου τὴν δύναμιν.

Τροπάρια.

Ἐγυμνώθην τῶν ἀρετῶν, καὶ τὴν κακίαν ἐνεδυσάμην, καὶ ἰδοὺ αἰσχύνης πέπλησμαι· Τησοῦ φιλάνθρωπε, καταστολαῖς ἐνθέοις με φαίδρυνον.

Διαπλέων τῆς κοσμικῆς, θαλάσσης Λόγε τὸν πλοῦν ῥαθύμως, ναυαγίῳ περιέπεσα, ἡδονῶν τοῦ σώματος· πρὸς μετανοίας ὄρμον με ἴθυνον.

Μαρτυρικά.

Ἀπεκάθηραν ἀληθῶς, τὴν σηπεδόνα τῆς ἀμαρτίας, καρτερίας θείῳ ἅλατι, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καὶ σωτηρίαν πᾶσιν ἐβράβευσαν.

Κυλιόμενοι ἐπὶ γῆς, καθάπερ λίθοι οἱ ἄθλοφόροι, τὰ τῆς πλάνης ὀχυρώματα, παντελῶς συνέτριψαν· Αὐτῶν πρεσβεΐαις Κύριε σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν σε ἐν παντί, καιρῷ καὶ τόπῳ ἐπικαλοῦμαι· μὴ παρίδης με Πανάμωμε, ἢ Θεὸν κυήσασα, τὸν Λυτρωτὴν ὁμοῦ καὶ Σωτῆρά μου.

Κανῶν τοῦ Προδρόμου.

Δι' ἀγάπησιν οἰκτιῖρμον.

Ὡς τρυγόνα σε τὸ ἔαρ, τῆς ἀληθείας, παναληθέσι λόγοις, προμηνύουσαν κόσμῳ, γνόντες μακαρίζομεν, ἀοίδιμε Πρόδρομε.

Συντριβέντα με τοῦ πλάνου, ταῖς ἐπηρείαις, τῆς Παλαιᾶς μεσίτης, καὶ τῆς Νέας ὑπάρχων, ὅλον ἀνακαίνισον, πρεσβεΐαις σου Πρόδρομε.

Ὅ τὴν ἔρημον οἰκήσας, ἀμέμπτῳ βίῳ, ἡρημωμένον πάσῃ, παραβάσει τὸν νοῦν μου, θείαις ἀνακαίνισον, πρεσβεΐαις σου Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Τλασμὸς ἡμῖν καὶ λύτρωσις ἐγνωρίσθη, ὁ σὸς Υἱὸς Παρθένε·
ὄν ἰκέτευε σῶσαι, τοὺς ἐν κατανύξει σε, ψυχῆς
μακαρίζοντας.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀνάτειλόν μοι Κύριε, τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων
» σου, ὅτι πρὸς σὲ Χριστὲ τὸ πνεῦμά μου, ὀρθρίζει
» καὶ ὑμνεῖ σε· σὺ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πρὸς σὲ κα-
» ταφεύγω, Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης.

Τροπάρια.

Ραθύμως διανύσαντα, τὸν βίον τὸν φθειρόμενον, καὶ ταῖς
ἀπάταις σκοτιζόμενον, τοῦ πλάνου καθ' ἐκάστην, Ἰησοῦ
οἰκτείρησον, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, μετανοίας καὶ ζωῆς.

Υψώθη ἡ καρδία μου, ὑποβολαῖς τοῦ ὄφεως, καὶ κατηνέχθη
πιῶμα μέγιστον· ἡ τῶν κατερράγμένων, Ἰησοῦ ἀνόρθωσις,
ἐπίστρεψον σῶσόν με, διὰ πλῆθος οἰκτιρισμῶν.

Μαρτυρικά.

Σταγόσι κατεσβέσατε, αἱμάτων τὴν πολύθεον, τῆς πλάνης
κάμινον μακάριοι, καὶ ὄμβροισι ἰαμάτων, φλογμὸν
καταπαύετε, παθημάτων πάντοτε, τοῦ Σωτῆρος Ἀθληταί.

Ἰστάμενοι πρὸ βήματος, καὶ μάστιξι ξεόμενοι, καὶ κεφαλὰς
ἀποτεμνόμενοι, καὶ πλήθει ὀμιλοῦντες, χαλεπῶν κολάσεων,
ἀκλινεῖς ἐμείνατε, ἐπινεύσει θεϊκῆ.

Θεοτοκίον.

Ἀνάτειλόν μοι Δέσποινα, ἀκτιῖνα τοῦ ἐλέους σου, τῷ ἐν τῷ
σκότει τῶν παισμάτων μου, ὑπάρχοντι Παρθένε, καὶ πρὸς
φῶς ὁδήγησον, μετανοίας Ἀχραντε, ἵνα πίστει σε ὑμῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Ἐρημικοῖς με ἄνθραξι, παθῶν ἐπαγωγαῖς, ἐρήμου θρέμμα,
πυρούμενον δρόσῳ, σοῦ τῶν πρεσβειῶν, τῆς τούτων βλάβης,
διατήρησον ἄτρωτον.

Υπὸ τῆς σῆς βαπτίζεται, ἀγίας δεξιᾶς, Πατρὸς ἢ θεία,
Παμμάκαρ δεξιᾶ, σώζουσα ἡμᾶς χειρὸς τοῦ πλάνου, ταῖς
ἱεραῖς μεσιτεῖαις σου.

Καταφυγὴν σε Πρόδρομε, καὶ σκέπην κραταιάν, καὶ μέγα
τεῖχος, πᾶς κόσμος σε ἔχει· λύτρωσαι ἡμᾶς, ταῖς σαῖς
πρεσβεῖαις, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Τὴν καλλονὴν ἠγάπησε, Θεὸς σε Τακῶβ, παρθένε Κόρη,
ἐπικαλλωπίζων, πάντας διὰ σοῦ, ἀμαυρωθέντας, παραβάσει τὸ
πρότερον.

Ῥῶδῃ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν πελάγει τοῦ βίου, ταῖς πράξεσί μου, κατῆλθον
» εἰς ἄδην· ἀλλ' ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, οὕτω βοῶ σοι·
» Ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν μου, ἀνάγαγε δέομαι, Υἱὲ τοῦ
» Θεοῦ καὶ Λόγε.

Τροπάρια.

Νυσταγμῷ ἀμελείας, κατεβαρύνθην, ὁ τάλας τὴν ψυχὴν, καὶ
ἀμαρτίας ὑπνώ κατηνέχθην· μετανοίας πρὸς φῶς με ἐξέγειρον
Κύριε, καὶ τῆ σῆ εὐσπλαγχνίᾳ σῶσον.

Πῶς ἐπτώθην ὁ τάλας; πῶς ἐμακρύνθην, Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ; πῶς
οὐ λαμβάνω ἐν αἰσθήσει, τὸ φρικτὸν κριτήριον ἐκεῖνο, ἐν ᾧ
μέλλω κρίνεσθαι; Ποιητὰ μου οἰκτείρησόν με.

Μαρτυρικά.

Λύρα ὠφθητε ὄντως, ἀναφωνοῦσα, μέλος σωτήριον ἀεὶ, καὶ
καθηδύνουσα πιστῶν καρδίας, καὶ τὴν μέθην τῆς πλάνης,
τελείως διώκουσα, Ἀθληταὶ κατηγλαῖσμένοι.

ὑπερβάντες τοὺς ὄρους, τοὺς ἀνθρωπίνους, οἱ Μάρτυρες
Χριστοῦ, τῆ πρὸς τὸν Κτίστην ἀνανεύσει θεϊκῆ, τῶν βασάνων
τοὺς ἄθλους, ὑπέφερον χαίροντες, ὡς ἐν σώματι ἀλλοτρίῳ.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, προστασία, ἀπάντων τῶν πιστῶν, πρόστηθι
ῤῥσαί με ἀπειλῆς, καὶ σκότους, τοῦ φρικτοῦ κριτηρίου, ἐν
ᾧ ῥα τῆς κρίσεως, ἵνα πίστει ἀεὶ ὑμνῶ σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Ἦστασο βαπτίζων ἐν τοῖς ρείθροις, τὸν ἁμαρτίας πάντων,
τῶν ἀνθρώπων αἴροντα Δεσπότην· ὃν δυσωπεῖν, μὴ ἐλλείπῃς
Πρόδρομε, οἰκτειρῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κήρυξ ἀνεδείχθης μετανοίας, ἐν ᾗ συντήρησόν μου, τὴν
καρδίαν κατεσπιλωμένην, ταῖς βλαβεραῖς, ἁμαρτίαις
Πρόδρομε, καὶ ἀνάνευσιν μὴ ἔχουσαν.

Ἦχησας ἐρήμοις ἐν ἀβάτοις, ψυχαῖς τοῦ Λόγου Μάκαρ, τὴν
ἐπίβασιν ἐλευσομένην· ὃθεν φωναῖς, ἀσιγήτοις ἄπασα,
Ἐκκλησία μακαρίζει σε.

Θεοτοκίον.

Νόμου διειτράνωσαν εἰκόνας, τὴν σὴν φρικτὴν λοχεῖαν,
Θεοσύμφευτε· ὧν τὰς ἐκβάσεις, ἡμεῖς νυνί, καθορῶντες
Δέσποινα, ἐπαξίως σὲ δοξάζομεν.

Ῥῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσεῇ, μὴ προσκυνήσαντες παῖδες,

» Ἀβραμιαῖοι ἐδοκιμάζοντο, ὡς χρυσὸς ἐν χωνευ-

» τηρίῳ· ἐν καμίνῳ γὰρ πυρός, ὡς ἐν θαλάμῳ

» φωτεινῷ, ἐχόρευον βοῶντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός,

» ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Νέον βρέφος ὄραθεῖς, τῆς παλαιᾶς καταδίκης, λυτροῦσαι
κόσμον Χριστέ, ὡς εὐσπλαγχνος· διὸ βοῶ· Πεπαλαιωμένον,
ἁμαρτίαις με πολλαῖς, καινοποίησον Σωτήρ, καὶ σῶσόν με
βοῶντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὅ ποτὲ τὸν Μανασσῆν, μετανοήσαντα σώσας, ὁ οἰκτειρήσας
πόρνην δακρύσασαν, ὁ τὸν ληστὴν λόγῳ δικαιώσας, τὸν πολλὰ
καὶ χαλεπά, ἡμαρτηκότα σοι Σωτήρ, κάμῃ βοῶντα δέξαι·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Ναυαγίου χαλεποῦ, πολυθεΐας κρατοῦντος, τὴν οἰκουμένην
νητὶ χρησάμενοι, τῆς εὐσεβείας οἱ Ἀθλοφόροι, κυβερνήσει

τοῦ Χριστοῦ, πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς, κατέπλευσαν βοῶντες·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Λαμπρυνόμενοι σαφῶς, ὡσπερ χρυσὸς ἐν χωνεΐα, ἐν ταῖς
βασάνοις ἐδοκιμάζοντο, οἱ Ἀθηναῖοι· ἀποδεδειγμένοι,
ἐκσφραγίσματα σεπτά, παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, ταμείοις
οὐρανίοις, ἐν ἀφθαρσίᾳ πολλῇ, ἐθησαυρίσθησαν νῦν.

Θεοτοκίον.

Τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, καὶ Λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην, σαρκὶ
τεκοῦσα πάναγνε Δέσποινα, τοῦτον ἀεί, ἄχραντε δυσώπει,
ὅπως λύσιν τῶν δεινῶν, καὶ πολλῶν ἀμαρτιῶν, τὴν ἄφεσιν
λαβόντες, ὑμνολογῶμεν αὐτοῦ, τοὺς ὑπὲρ νοῦν οἰκτιρμούς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἀβραμιαῖοί ποτε.

Μεῖζων παντὸς γεννητοῦ, ἀποδειχθεῖς Προφήτα, Θεοῦ μεγάλως
ἀμαρτόντα με, μεγίστη πρεσβεΐα σου, φλογὸς μεγίστης
ῥῦσαι, ὅπως σὲ μακαρίζω.

Ἄκαρπος ὦφθην συκῆ, καὶ τὴν τομὴν πτοοῦμαι· βελτίωσόν με
μεσιτεΐα σου, καὶ ἔγκαρπον ποίησον, ὅπως σε μακαρίζω,
Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος.

Κοίμισον πᾶσαν ἐχθροῦ, ἐγειρομένην βλάβην, κατὰ τῶν
πίστει προστρεχόντων σοι, ἀγρύπνοις πρεσβεΐαις σου, τοῦ
Λυτρωτοῦ τῶν ὅλων, πρόδρομε Ἰωάννη.

Θεοτοκίον.

Ἀπαγωγῆς πονηρᾶς καὶ προνομῆς Παρθένε, καὶ τῆς δουλείας
τοῦ ἀλάστορος, τοὺς δούλους σου φύλαττε, τοὺς σὲ ψυχῆ καὶ
γλώσση, ἀεὶ δοξολογοῦντας.

Ῥδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν φλογὶ πυρὸς παράστανται, Χερουβεὶμ Σερα-

» φεὶμ Κύριε, καὶ πᾶσα κτίσις, ὕμνον ᾄδει σοι τερ-

» πνόν· Ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χρι-

» στὸν τὸν μόνον δημιουργόν, εἰς πάντας τοὺς

» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Οὐκ ἐνέμεινα τῷ φόβῳ σου, οὐ τῶν σῶν ἐντολῶν ἤκουσα, τὸ θέλημά σου, οὐκ ἐποίησα ποτέ· τί γένωμαι ὁ τάλας; φιλάνθρωπος ὑπάρχων, οἰκτείρησόν με δωρεὰν Σωτήρ, καὶ μὴ με ἀπορρίψης.

Γεωργεῖ καλῶν τοῦ φόβου σου, τῇ δρεπάνῃ βοῶ ἔκτιλον, προρρίζους πάντας, ἀκανθώδεις λογισμούς, ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας· καὶ σπόρῳ μετανοίας, βλαστάνειν σωτηρίας Χριστέ, ἀξίωσόν με στάχυν.

Μαρτυρικά.

Ἐπλατύνθησαν στενούμενοι, ἐν βασάνοις πολλαῖς χάριτι, οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ ἐστένωσαν ἐχθροῦ, ὁδοὺς βαράθρων πλήρεις· καὶ νῦν καθοδηγοῦσιν, ἡμᾶς πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ.

Ἐναυάγησεν ὁ δόλιος, ἐμπεσῶν εἰς βυθὸν Μάρτυρες, τῆς καρτερίας, καὶ ἀθλήσεως ὑμῶν, καὶ κεῖται ὑπὸ πάντων, γελῶμενος ὁ ἄφρων· ὑμεῖς δὲ τῆς νίκης ἀεὶ, τοῖς στεφάνοις ἐγκοσμεῖσθε.

Θεοτοκίον.

Ἡ κοιλία σου Πανάμωμε, θημωνία σεπτῆς ἄλωνος, ἐδείχθη κόσμῳ, σῖτον φέρουσα ζωῆς, τὸν τρέφοντα τὰ πάντα· διό σε ὡς αἰτίαν, ἀπάντων τῶν καλῶν οἱ πιστοί, συμφώνως ἀνυμνοῦμεν.

Κανῶν τοῦ Προδρόμου.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἐραθυμίας με ὑπνῷ κρατούμενον, καὶ ὁμίχλη κακίας σκοτούμενον, φωτιστικαῖς πρεσβείαις σου, ἐπανόρθου καὶ δίδου, ὡς ἐν ἡμέρᾳ, ἀρετῶν εὐσχημόνως πορεύεσθαι.

Πειρασμῶν με χειμάζει κλυδώνιον, καὶ παθῶν καταγιγίς συνταράσσει με· χειρὰ μοι δίδου Πρόδρομε, ἐμβιβάζων πρὸς ὄρμον, τῆς μετανοίας, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος πρεσβείαις σου.

Ὁ τὸν αἶροντα κόσμου τὰ πταίσματα, ποταμίους βαπτίσας ἐν ὕδασι, τὴν τῶν κακῶν μου ἄβυσσον, ἀποξήρανον ρεῖθροις, τῶν πρεσβειῶν σου, Ἰωάννη μακάριε Πρόδρομε.

Θεωρήσας τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐνωτίσθης φωνῆς τοῦ Γεννήτορος, προσμαρτυρούσης Πρόδρομε, ὑπὸ σοῦ τῷ ἀρρήτως, βαπτιζομένῳ, Ἰησοῦ· ὃν δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ὡς πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναπλάσεως, συντριβέντα με ὄλον
ἀνάπλασον, ταῖς προσβολαῖς τοῦ ὄφεως, ὅπως πίστει καὶ
πόθῳ, σὲ μακαρίζω, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ῥῶδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ· καθεῖλε γὰρ

» δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψωσε ταπεινούς, ὁ

» Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολῇ

» ἐξ ὑψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τροπάρια.

Ἴδου ἠνεψύχθη, ὁ Νυμφὼν ὁ μυστικός, οἱ φρόνιμοι κοσμοῦσι
τὰς λαμπάδας, ἐλαίῳ τῶν ἀρετῶν, καὶ εἰσέρχονται φαιδροί·
ἀπόθου τὸν ὕπνον ὧ ψυχῇ, τῆς ῥαθυμίας ὅπως, εἰς Νυμφῶνα
φωτεινόν, Χριστῷ συνεισέλθῃς.

Ὡς πόρνη κατέχω, σοῦ τοὺς πόδας νοητῶς, καὶ δάκρυσιν
ἐκπλύνω τούτους Λόγε· ἀπόπλυνόν με Σωτήρ, τοῦ βορβόρου
τῶν παθῶν· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε νῦν, κάμοι ὑποφωνήσας,
ὅπως σου τὴν ἄμετρον, ὕμνῳ εὐσπλαγχνίαν.

Μαρτυρικά.

Σκιρτώσῃ καρδίᾳ, γηθομένη τε ψυχῇ, οἱ Μάρτυρες τὰ ἄνω
κατοικοῦσι, τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ, ὥσπερ κόσμον
εὐπρεπῆ, ἀεὶ κεκτημένοι καὶ ἡμῖν, εἰρήνην ἐξαιτοῦσι, καὶ
δεινῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ πταισμάτων λύσιν.

Ἠγίασται ἅπας, τόπος θεῖοι Ἀθληταί, τὰ λείψανα ὑμῶν
καθάπερ ἄλλην, ὁ Ἰσραὴλ κιβωτόν, κεκτημένος ἐν δεινοῖς·
ἀγάλλεται δὲ ὁ οὐρανός, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, τὰς ψυχὰς
μακάριοι, ὑμῶν κεκτημένος.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Κόρη, τὸν φιλάγαθον Θεόν, κυήσασα ἀγάθυνον βοῶ
σοι, κεκακωμένην δεινῶς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, τοῖς
πάθεσι καὶ ταῖς πονηραῖς, ἐπιβουλαῖς τοῦ πλάνου, ἵνα
πίστει σε ὕμνῳ, τὴν ἐλπίδα πάντων.

Κανῶν τοῦ Προδρόμου.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις Χριστός, ὁ Κύριος· ὃν δυσώπει,
μάκαρ Πρόδρομε, κατὰ παθῶν με ἐνισχύσαι, καὶ πάσης
προσβολῆς τοῦ ἀλάστορος, τὸ θεῖον ἔργαζόμενον θέλημα,
ὅπως ὑμῶ σε εὐοδούμενος.

Ὡραία τρυγῶν καὶ χελιδῶν, ἠδύλαλος ἀνεδείχθης, θεῖε
Πρόδρομε, ἕαρ μηνύουσα τὸ θεῖον, Χριστόν· ὃν ἐκδυσώπει
χειμῶνός με, ῥυσθῆναι ψυχοφθόρου καὶ κλύδωνος, τῆς
ἀμαρτίας ἰκετεύω σε.

Σκιρτήσας νηδύι τῆς μητρός, ἐμήνυσας ἐκ Παρθένου, τὸν
ἐκλάμπαντα· τοῦτον ἰκέτευσε σαρκός μου, σκιρτήματα
νεκρῶσαι νεκροῦντά με, πληρῶσαί τε χαρᾶς τὴν καρδίαν μου,
ὅπως ὑμῶ σε θεῖε Πρόδρομε.

Ἡ κρίσις ἀνίλεως ψυχῆ, τοῖς ἔλεος μὴ ποιοῦσιν· ὄρα
πρόσεχε, ἔλαιον λάβε τὴν λαμπάδα, δυνάμενον τηρεῖν σου
ἀκοίμητον· ἐγγίζει ὁ Νυμφίος γρηγόρησον, μὴ ἐσβεσμένην
σχῆς προαίρεσιν.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθον τέξασα Θεόν, φιλάγαθε Θεοτόκε, τοῦτον αἰτησαι,
πάσης με ῥύσασθαι κακίας, καὶ αὐτοῦ καρδιῶσαι τῷ ἔρωτι,
σαρκὸς ἠδυπαθείας μισήσαντα, ὅπως ὑμῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Κατανυκτικά.

Πρόβατόν εἰμι τῆς λογικῆς σου ποιίμνης, καὶ πρὸς σὲ
καταφεύγω, τὸν Ποιμένα τὸν καλόν· ζήτησόν με τὸν
πλανηθέντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ.\ Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύ-ριε, καὶ
ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν
ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ
ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ζάλη ἀμαρτημάτων περιέχει με Σωτήρ, καὶ μὴ φέρων τὸν
κλύδωνα, σοὶ προσπίπτω τῷ μόνῳ κυβερνήτῃ, ὡς τῷ Πέτρῳ τὴν
χειρὰ μοι ἔκτεινον, τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ σῶσόν με.

Στίχ.\ Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ
ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Αγγέλων συμμετοχοὶ γεγονάτε, ἅγιοι Μάρτυρες, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστόν, ἀνδρείως κηρύξαντες· πάντα γὰρ τὰ ἐν κόσμῳ, κατελίπετε τερπνὰ ὡς ἀνύπαρκτα, τὴν πίστιν δὲ ὡς ἄγκυραν, ἀσφαλῆ ἐκρατήσατε· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην ἀπελάσαντες, πηγάζετε τοῖς πιστοῖς ἰαμάτων χαρίσματα, ἀπαύστως πρεσβεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παντάνασσα, τῶν ὀρθοδόξων τὸ καύχημα, αἰρετικῶν τὰ φρυάγματα, καὶ τὰ πρόσωπα καταίσχυνον, τῶν μὴ προσκυνούντων, μηδὲ τιμώντων Πάναγνε, τὴν σεβάσμιον εἰκόνα σου.

ΕΝ Τῃ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ ληστής Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὁ τοῦ Πέτρου τὸν κλαυθμόν, καὶ τῆς πόρνης Λόγε τὰ δάκρυα, προσδεξάμενος Χριστέ, καὶ τὸν τελώνην μόνον στενάξαντα, οἰκτεῖρας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ ἐμὲ προσπίπτοντα καὶ αἰτούμενον, πταισμάτων συγχώρησιν, δοθῆναί μοι Κύριε ὑπεράγαθε, λύτρωσαι τῆς ἐκεῖ, γεέννης ὡς εὐσπλαγχνος.

Τῆς στεριώσεως δεσμά, διαλύσας μέγιστε Πρόδρομε, τὴν ἀκαρπίαν τῆς ἐμῆς, ταπεινῆς καρδίας διάλυσον, καὶ φέρειν εὐόδωσον, ἐναρέτους πράξεις τῇ μεσιτείᾳ σου· δι' ὧν ἀπολήψομαι, ζωὴν τὴν ἀδάπανον, ἀνακράζων Χριστιῶ· Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Συντριβόμενοι ποινάις, καὶ θηρίοις βρῶμα διδόμενοι, καὶ τεμνόμενοι δεινῶς, καὶ εἰς βυθὸν θαλάσσης ῥιπτόμενοι, πυρὶ δαπανώμενοι, καὶ ὠμοτάτῃ κρίσει καταξέμενοι, Θεὸν οὐκ ἠρνήσασθε, πανεύφημοι Μάρτυρες· ὄν πάντοτε, ἰκετεύσατε σῶσαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα.

Ανακαθάραντες τὸν νοῦν, τῇ Τριάδι πάντες βοήσωμεν· Πάτερ, Υἱὲ μονογενές, Πνεῦμα ἅγιον καὶ ὁμότιμον, τοὺς δούλους σου φύλαττε, τοὺς εἰλικρινεῖ σοι πόθῳ λατρεύοντας, μιᾶ τῇ Θεότητι, βασιλείᾳ δόξῃ τε καὶ κραυγάζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Πατρί, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι σύνθρονον, ὑπεδέξω ἐν γαστρί, καὶ ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἐκύησας, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος, Μαρία θεόνυμφε, χωρίον εὐρύχωρον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν αἵτησαι ἐκτενῶς, σώζεσθαι τοὺς δούλους σου.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἐκ γῆς με τὸ πρότερον, δημιουργήσας Φιλάνθρωπε, σῆ εἰκόνι ἐτίμησας, τρυφήν χαρισάμενος, τὴν ἐν Παραδείσῳ· καὶ γνώσεως ξύλῳ, δελεασθέντα καὶ φθορᾷ, ὑποπεσόντα πάλιν ἀνέστησας, βροτὸς αὐτὸς γενόμενος, καὶ σταυρωθεὶς ὁ Ἀθάνατος, διὰ ἔλεος ἄμετρον, καὶ πολλὴν συγκατάβασιν.

Οἶκτον δι' ἀμέτρητον, ὁ ποιητῆς μου καὶ Κύριος, μὴ λιπῶν τὸν Γεννήτορα, τῇ γῆ ἐπεδήμησεν, ἑαυτὸν κενώσας, μορφὴν τε τῶν δούλων, ἀναλαβὼν ὡς ἀγαθός, ἐκ τῆς Παρθένου καθὼς ηὐδόκησε· καὶ Σταύρωσιν ὑπέμεινε, σαρκὶ παθὼν ὁ Ἀθάνατος, καὶ τὸν θάνατον ἔλυσε, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἔσωσε.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τὴν ἁμαρτίαν ὡς εὐσπλαγχνος, ἑαυτῷ συνεσταύρωσας, ἄραν δὲ ἐξήλειψας, τρήσει τῇ τῶν ἡλῶν, καὶ τοῦ πρωτοπλάστου, λόγχῃ νυγείς σου τὴν πλευράν, Χριστὲ διέρρηξας τὸ χειρόγραφον· ὕμνῳ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ σου τὴν ἔγερσιν, δι' ἧς πάντας ἐζώωσας, νεκρωθέντας τοῖς πάθεσιν.

Ἔτερα Στιχηρά,

τῆς Θεοτόκου, ὁμοια.

Τὸν ρύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρον Ἁγνή, καὶ τοῦ νοός μου στήσον τὸ ἄστατον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνῳ ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομητορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάρβαλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, τοῦ φόβῳ καὶ πόθῳ, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, καὶ κληῖρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ ἀπολήψωμαι, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ζόφος φοβερῶτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου, τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν, ἀεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει Ἄγαθή, ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῆς δυναστείας σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν ἀγίων κατάταξον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὠλόλυζε, κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχχνων, αὐτῆς προσελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἐκπληττομένη πίστει ἐπηύχετο· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης Φιλάνθρωπε, ἀλλ' ἐγέρθητι τάχιον.

Προκείμενον. Ἦχος α'.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχ.\Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Σταυρώσιμα.

Ὅπλον ἀήττητον Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας, καὶ ἐν τούτῳ νικῶμεν, τὰς προσβολὰς τοῦ ἀλλοτρίου.

Στίχ.\Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκες εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, εὐχερῶς καταπατοῦμεν.

Στίχ.\Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ
ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν.
Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς
ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Ἐχοντες παρρησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἅγιοι, πρεσβεύσατε
ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἄφεσιν πταισμάτων
αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἐβλεψεν, ἡ Ἀμνάς ἡ
τέξασα, ἐπώδυρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ
ποθεινότητε, ταῦτά σοι, ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ
θαυμάτων σου ἀπολαύσας μεγίστων; Ἀλλὰ δόξα, τῇ ἀρρήτῳ σου
καὶ θείᾳ, συγκαταβάσει Φιλάνθρωπε.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα. Σταυρώσιμα.

Ἦχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου
αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς,
τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτῆρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ
πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός·
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν,
νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν
ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ παναμώμητος Ἀμνάς, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ
Λυτρωτοῦ, θρήνοις ἐκόπτετο δεινοῖς, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν
ἐκπληττομένη· Τί τοῦτο τὸ καινόν, καὶ ξένον θέαμα,
γλυκύτατε Υἱέ; Πῶς φέρεις ταῦτα ἐκῶν; Πῶς ὑπομένεις
σταύρωσιν ἐκούσιον, καὶ τὸν ἐπώδυνον θάνατον; Δοξολογῶ
σου, τὴν ὑπὲρ λόγον, Πλαστουργὲ συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,
ἕτερα Καθίσματα. Σταυρώσιμα.

Αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς
βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν·
ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς
ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἢ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε
Φιλάνθρωπε.

Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Τουδαῖοι Σωτήρ, δι' οὗ ἐκ τῶν
ἔθνων ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω ποτέ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔτεινας
τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ τῆ βουλῆ σου, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν
σου, κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, μόνε
Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ ἄνυμφος Μήτηρ σου, ὡς ἐθεάσατο, Σταυρῷ σε ὑψούμενον,
ὀδυρομένη πικρῶς, τοιαῦτα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ
ξένον, καὶ παράδοξον θαῦμα; πῶς σε ἄνομος δῆμος, τῷ
Σταυρῷ προσπηγνύει τὸν μόνον σε Ζωοδότην, φῶς μου
γλυκύτατον;

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Σταυρώσιμον. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν Παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῆ
πικρᾶ συμβουλία, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλιν ἐξανέστησας Χριστέ,
ξύλῳ ἰασάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτη
με, θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζώην. Δόξα τῆ
θείᾳ σταυρώσει σου Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον
τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι
Χριστὲ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον,
εἰρήνην τῆ πολιτεία σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐπὶ σταυροῦ σε Δυνατὲ κρεμασθέντα, κατανοοῦσα ἡ ἄμνὰς καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη ἔλεγε δακρῦουσα· Τίς σου ἡ ἀπόρρητος συγκατάβασις Λόγε; πῶς σε νῦν κατέκρινεν, ὁ κατάκριτος δῆμος, τὸν πάντας κρῖναι μέλλοντα Θεόν; Ὑμνολογῶ σου τὸ ἄφατον ἔλεος.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἄνευ τῶν Θεοτοκίων, πλὴν τῶν τῆς ἡ' καὶ θ' ᾠδῆς,

Ὁ Σταυρός ἐστὶν ὄπλον εἰς σωτηρίαν. Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνε-
» σιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις
» Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ
» ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Ὁ τείνας τὸν οὐρανὸν ἐξέτεινας, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, τὰς
σὰς παλάμας ἔθνη τὰ μακράν, ἀπὸ σοῦ χρηματίσαντα, ὡς
ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, περιφανῶς ἀγκαλιζόμενος.

Σταυρῷ με τῷ σῷ Χριστέ μου τείχισον, ὅπως μὴ γένωμαι,
θήραμα λύκου Λόγε τὴν ἐμήν, ἐκζητοῦντος ἀπώλειαν, καὶ
καθ' ἐκάστην λόχους μοι, καὶ τὰς ἐνέδρας ἐτοιμάζοντος.

Μαρτυρικά.

Τοῖς πόνοις πόνου παντὸς τὸν πρόξενον, κατηδαφίσατε, καὶ
νῦν κληροῦσθε ἄπονον ζωὴν, πάντα πόνον κουφίζοντες, ἐκ
τῶν ψυχῶν Μακάριοι, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν πάντοτε.

Ἀλύτοις δεσμοῖς ὑμεῖς ἐδήσατε, τὸν πολυμήχανον, διὰ
Χριστὸν δεσμούμενοι Σοφοί, τὸν δεθέντα θελήματι, καὶ
πᾶσαν πλάνην λύσαντα· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένος μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος, διαμεμένηκας, τὸν
ὑψωθέντα ἄχραντε Σταυρῷ, ὑπὲρ λόγον κυήσασα· ὅθεν πιστοὶ
σε ἅπαντες, μεγαλοφώνως μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς,

ᾠδὴ τετάρτη τῇ Θεητόκῳ Κόρηι.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ὡς οὔσα καθαρωτέρα Πάναγνε, πάσης τῆς κτίσεως, τὴν ἀκαθάρτοις πάθει δεινῶς, μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, τῇ καθαρᾷ πρεσβείᾳ σου, Θεοκυῆτορ ἀποκάθαρσον.

Δακρύων καὶ στεναγμῶν με λύτρωσαι, ἀποκειμένων μοι, ἐν τῇ μελλούσῃ δίκη τῇ φρικτῇ, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, Παρθενομητορ ἄχραντε, ταῖς πρὸς τὸν κτίστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ἡ μόνη τῇ ὑπὲρ νοῦν κυήσει σου, ἐλευθερώσασα, ἐκ τῆς ἀράς τὸ γένος τῶν βροτῶν, σαρκικοῖς ἀτοπήμασι, δεδουλωμένον Πάναγνε, σαῖς ἰκεσίαις ἐλευθέρωσον.

Ῥᾶδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κρά-
» ζουσα· Σύ μου ἰσχυὲς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στε-
» ρέωμα.

Τροπάρια.

Ψοῦμενος ἐν Σταυρῷ, τοὺς καταχθέντας εἰς φθορὰν ὑψώσας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐρύξας, Δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ῥομφαῖαι τοῦ δυσμενοῦς, σοῦ λογχευθέντος τὴν πλευρὰν ἡμβλυνται, καὶ ἡ Ἐδὲμ ἡνοικταί, Λόγε τοῦ Πατρὸς ἐνυπόστατε.

Μαρτυρικά.

Οἱ πύρινοι ποταμοί, τοὺς τῆς ἀπάτης ποταμοὺς ἔπαυσαν, καὶ τὴν πυρὰν ἔσβεσαν, τῆς πολυθεΐας οἱ Μάρτυρες.

Σταυρούμενοι καὶ εἰς γῆν, τυμπανιζόμενοι Χριστοῦ Μάρτυρες, τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ξίφει καρτερίας ἐσφάξατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄμωμος σὲ Ἀμνάς, ἀναρτηθέντα ἐν Σταυρῷ βλέπουσα, ὀδυνηρῶς Δέσποτα ἔκλαιεν, ὕμνουσα τὸ κράτος σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Τὴν ἀνωτέραν, Χερουβεὶμ ἱκετεύω σε Δέσποινα, συμπτωθέντα μου τὸν νοῦν, ταῖς ἐπηρείαις τοῦ ὄφους, παθῶν τῶν τοῦ σώματος, δεῖξον ἀνώτερον.

Ἐν τῇ ἐτάσει, τῇ φρικτῇ ὅταν μέλλῃ με Κύριος, κατακρῖναι τὸν πολλά, ἡμαρτηκότα Πανάμωμε, εὐροίμῃ σε σώζουσαν, τῆς καταδίκης με.

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, τοὺς ἀσπλάγχνους μου τρόπους μετάβαλε· συμπαθεῖά σου Χριστέ, ἀσυμπαθῆ με ὑπάρχοντα, σῶσον παρακλήσεσι, τῆς κυησάσης σε.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ

» τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς,

» εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἐπαρθέντα σε ἐν ξύλῳ ἐθελουσίως, κατανοῶν ὁ ἥλιος Ἥλιε τῆς δόξης, σκότος ἐνεδύσατο, καὶ πέτραι ἐρρήγνυντο, καὶ τὸ τοῦ ναοῦ καταπέτασμα.

Σταυρουμένου σου καὶ λόγῃ ἐκκεντουμένου, ἡ στρεφομένη Κύριε ῥομφαία ἐδίδου, νῶτα τῇ κελεύσει σου, ληστῆ τῷ εὐγνώμονι, ἀνυμνολογοῦντι τὸ κράτος σου.

Μαρτυρικά.

Τειχιζόμενοι τῷ ὄπλῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ σου, οἱ ἄθλοφόροι Κύριε ἄτρωτοι τῷ βέλῃ, τῆς κακίας ὠφθησαν, καὶ τεῖχη κατέστρεψαν, εἰδωλομανίας ἀνίδρυτα.

Τερεῖα ὡσπερ ἄμωμα καὶ θυσίαι, καὶ προσφοραὶ ὀλόκληροι τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, Μάρτυρες πτωχεύσαντι, Κυρίῳ προσήχθητε, πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ τὸν ἄχρονον ἐν χρόνῳ, ἀποτεκοῦσα, καὶ παρθενίαν ἄμωμον ἢ μόνη κεκτημένη, ξύλῳ ἀναρτώμενον, ὡς ἔγνωσ τὸν Κύριον, πόνοις τὴν ψυχὴν κατεμέριζες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ἁγιάσματος ὑπάρχουσα θεῖος οἶκος, τοῦ κενωθέντος Ἄχραντε
ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τοῦ ἰδίου πλάσματος, ψυχὴν μου ἀγίασον,
καὶ τὸν λογισμὸν φωταγωγήσον.

Ῥιπιζόμενον τῇ λαίλαπι τῆς κακίας, τὸν λογισμὸν μου
Δέσποινα καὶ τῇ ἀμελείᾳ, ὅλον βυθιζόμενον, πρεσβείαις σου
στήριξον, καὶ τῶν συμπτωμάτων ἐξάρπασον.

Τὸ παλάτιον Παρθένε τοῦ Βασιλέως, τὸν οὐρανὸν τὸν ἔμψυχον
νῦν ἐκδυσωπῶ σε, οἶκον τῆς Τριάδος

με, εὐχαῖς σου ἀνάδειξον, σπήλαιον ληστῶν χρημα-
τίζοντα.

Ῥᾶδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· Φῶς

» ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πί-

» στει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Νυγείσης σου πλευρᾶς, ἀφθαρσίας προχέεις μοι, ᾧ Δέσποτα
θεῖα ῥεῖθρα, τῷ πλευρᾶς παραινέσει, εἰς φθορὰν
ὀλισθήσαντι.

Ὁ τίμιος Σταυρός, κατ' ἐχθρῶν ἐστὶ τρόπαιον· ὃν δέδωκας
ἡμῖν Λόγε, εἰς ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε.

Μαρτυρικά.

Πυρίνοις οἱ θνητοί, λειτουργοῖς νῦν συνήφθησαν, πῦρ
ἔνυλον διελθόντες, τῶν μεγίστων βασάνων, ὡς Μάρτυρες
ὑπέρλαμπροι.

Λυόμενον πολλοῖς, τὸ σαρκίον παθήμασι, τὴν ἄλυτον πρὸς
τὸν Κτίστην, τῆς ψυχῆς ἐβεβαίου, τῶν Μαρτύρων διάθεσιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ μόνος Ἀγαθός, ὑποδὺς μήτραν ἀφθορον, σαρκούμενος
καθωράθη, καὶ σταυρούμενος ὅπως, φθορᾶς ἡμᾶς λυτρώσεται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὀψονται.

Ἡ ἀμνάς ἢ τέξασα, Ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐμὴν ζώωσον
ψυχὴν, φαρμαθεῖσαν δῆγματι, τῷ τοῦ ὄφεως, καὶ εἰς ὄρη
Δέσποινα, πλανωμένην παραβάσεως.

Τῆ θερμῆ πρεσβεΐα σου, τῷ κράτει τῶν δεινῶν, πηγνυμένην
μου τὴν ψυχὴν, εἰς θερμὴν τοῦ Κτίσαντος, θεΐαν ἀγάπησιν,
εὐσεβῶς συγκίνησον, Θεοτόκε παναμώμητε.

Ἡ καλὴ καὶ ἄμωμος, Ἀγνὴ ἐν γυναιξί, τὴν ταλαίπωρόν μου
ψυχὴν, ἐμπαθοῦς μωμήσεως, νῦν ἐλευθέρωσον, καὶ ἀγνῶς
βιῶσαί με, μεσιτεΐαις σου εὐόδωσον.

Ῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλη-

» σία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ

» δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Ὁ πάσης, ἀνωτάτω τιμῆς ὧν ἐπέκεινα, ἀτιμασθῆναι ἠνέσχου,
ὅπως μὲ κακίστως ἀτιμασθέντα, καὶ τιμῆσης, καὶ Σταυρῷ
διασώσης Φιλάνθρωπε.

Νεκρὸς μὲν, ἐχρημάτισας ξύλῳ ὑψούμενος, τὸν νεκρωτὴν δὲ
εἰργάσω, καὶ νεκρὸν καὶ πάσης πεπληρωμένον, νῦν αἰσχύνης·
Ποιητά μου ὑμνῶ σου τὴν δύναμιν.

Μαρτυρικά.

Ἐτρώθη, τῷ τιτρώσκειν ὑμᾶς ὁ παμπόνηρος, ταῖς ἀνηκέστοις
βασάνοις, καὶ ποσὶν ὑμῶν καταβέβληται, καὶ ὀρᾶται, ὑπὸ
πάντων γελῶμενος Μάρτυρες.

Τάσεις, ἀναβλύζει Μαρτύρων τὰ λείψανα· κόνις κειμένη ἐν
τάφῳ, ὡσεὶ κόνιν δαίμονας διαλύει, καὶ ποικίλα, θεραπεύει
σωμάτων νοσήματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἦλοις σε, ὁ παράνομος δῆμος προσήλωσε, καὶ λύπης νῦν τῆ
ῥομφαία, τὴν ἐμὴν καρδίαν σπαράττομαι, ὦ Ποιητά μου· ἡ
Παρθένος ἐβόα δακρύουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Θανάτου, ἀναιρέτης ὁ τόκος σου γέγονεν, ὡς τῶν

θανόντων Παρθένε, καὶ ζωὴ καὶ λύτρωσις· διὰ τοῦ-
το, δυσωπῶ σε, τὴν ψυχὴν μου θανοῦσαν ἀνάστη-
σον.

Ἐκτεινον, βοηθείας μοι χεῖρα Φιλάνθρωπε, ἐν τῷ πελάγει
τοῦ βίου, κλυδωνιζομένῳ, ταῖς ἰκεσίαις, τῆς Μητρός σου,
καὶ τῶν ἄνω ἀπείρων δυνάμεων.

Ἡ χώρα, ἣ τὸν θεῖον βλαστήσασα ἄσταχυν, τὴν χερσωθεῖσαν
ψυχὴν μου, καὶ λιμῶ τῶν θείων ἐκτηκομένην, μὴ παρίδης,
ἀλλὰ θρέψον τοῦ Υἱοῦ σου ἐνθέοις χαρίσμασιν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περσικῇ,
» πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι
» ἐκράυγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης
» σου Κύριε.

Τροπάρια.

Σταυροῦσαι θέλων, ἐπὶ Σταυροῦ γυμνὸς Ἀθάνατε, μόνε ὁ
ἐνδύων νέφεσιν οὐρανόν, καὶ τὸν πάλαι τοὺς προπάτορας,
ἀπογυμνώσαντα, ἐπενδύεις αἰσχύνην αἰώνιον.

Σταυρῷ ὑψώθης, καὶ ὁ πεσὼν Ἀδὰμ ἐγήγερται· λόγχη
ἐκεντήθη Δέσποτα τὴν πλευράν, καὶ πληγὴν καιρίαν ἔλαβεν,
ὁ πολυμήχανος· Εὐλογητὸν τὸ κράτος σου Κύριε.

Μαρτυρικά.

Ἔραιοτάτως, τῷ ὠραίῳ Λόγῳ ἐνούμενοι, κόσμου παντελῶς
πανεύφημοι Ἀθληταί, ἐχωρίσθητε δεσμούμενοι, καὶ
συντριβόμενοι, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀεὶ συμποδίζοντες.

Τεῖχη τῆς πλάνης, ἀναμοχλεύσει θεία κατέαξαν, θείων
παθημάτων ὄντως οἱ Ἀθληταί, καὶ πιστοῖς τεῖχος
ἐδείχθησαν, καὶ φυλακτήριον, τοῖς εὐσεβῶς αὐτοὺς
μακαρίζουσι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐν καμίνῳ δρόσον ὀφθέντα Χριστὸν τὸν Θεόν, Κόρη
μηδαμῶς δὲ φλέξαντα τὴν νηδύν, τὴν σὴν, βλέπουσα

κρεμάμενον, ξύλω ἐδόξαζες, τὴν ὑπὲρ νοῦν αὐτοῦ
συγκατάβασιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Τὸ θεῖον ὄρος, ἐξ οὗ ὁ λίθος τέτμηται ἄνευ χειρός, ὁ
συντρίψας στήλας Κόρη δαιμονικάς, τῆς ψυχῆς μου τὰ
ἰνδάλματα, καὶ τῆς καρδίας μου, τὴν λιθώδη ἀπέλασον
πώρωσιν.

Οὐκ ἐσαλεύθης, ὡς δεξαμένη ἐν τῇ μήτρᾳ σου, Κόρη τὸν
προσβλέψει γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτε βούλεται σαλεύοντα·
διό με στήριξον, ταῖς προσβολαῖς ἐχθροῦ σαλευόμενον.

Καταβαλοῦσα, τὰ σαρκικά μου ἀγνὴ φρονήματα, ὅλον Θεοτόκε
δεῖξον πνευματικόν, ἀρεταῖς κατακοσμοῦσά με, ὃν ὁ
παμπόνηρος, ἡδονῶν ἀκοσμίᾳ ἡμαύρωσεν.

Ῥδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν
» λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν
» περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, παῖδες
» κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ἦπλωσας παλάμας ἐν Σταυρῷ, χειρὸς ἀμάρτημα, ἀκρατοῦς
Δέσποτα, θέλων ἰάσασθαι· ἤλοις δέ, προσηλώθης ἅπαν
νόσημα, τοῦ πρωτοπλάστου ἐξηλῶν, ἐμπαθὲς Κύριε,
μελωδοῦντος· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐρήνυται χειρόγραφον τῆς σῆς, νυγείσης θείας πλευρᾶς, τοῦ
πρωτοπλάστου Ἀδάμ· ῥανίσιν αἵματος Δέσποτα, ἀγιάζεται ἡ
σύμπασα, εὐχαριστίας ἐν φωναῖς, ἀεὶ κραυγάζουσα·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Μαρτυρικά.

Ἰσταντο ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, ὡς δροσιζόμενοι, οὐ
φλογιζόμενοι, οἱ παναοίδιμοι Μάρτυρες, καὶ τῶν παίδων
ἀναμέλποντες, ἐν συμφωνίᾳ μυστικῇ, τὴν θείαν ὄντως ᾠδὴν·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀνύστακτον φέροντες πυρσόν, τῆς προαιρέσεως, σκότει
κολάσεων, οὐ παρετράπητε Μάρτυρες, ἀλλ' ἐνθέως
δυναμούμενοι, ἐπανεδράμετε πρὸς φῶς, βοῶντες ἄδυτον·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα Χριστόν, καὶ τὸν νεκρώσαντα, βροτοῦς
νεκροῦντα ἐχθρόν, ἢ πολυύμνητος Δέσποινα, ὡς Δεσπότην
ὑμνεῖ κλαίουσα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθασμάζουσα,
ἀνεβόα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ῥριμον ἐκύησας καρπὸν, ἐξ οὗ ὁ θάνατος, φαγὼν ἀπώλετο·
διὸ κραυγάζω σοι Δέσποινα, τῷ καρπῷ τῆς ἁμαρτίας με,
θανατωθέντα δολερῶς, ζώωσον μέλποντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κοίμησον κινήσεις ἐμπαθεῖς, τῆς διανοίας μου, τῆ ἀκοιμήτῳ
σου, πρεσβεῖα πάναγνε Δέσποινα, καὶ ἀνάστησον ἐξ ὕπνου
με, τῆς ῥαθυμίας μελωδεῖν, γρηγορούση ψυχῆ· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐχ ἔξεις ταλαίπωρε ψυχῆ, ἐκεῖ συνήγορον, κατηγορούσης
σου, τῆς φαύλης πράξεως ἄμετρα· διὰ τοῦτο μετανόησον, καὶ
συνεργὸν πρὸς τὸ καλόν, τὴν μόνην Ἄχραντον, προσλαμβάνου·
μόνη γὰρ πέλει βροτῶν καταφύγιον.

Ῥδὴ θ' . Ὁ Εἰρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου

» Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας

» τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεο-

» τόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἰδοῦ ἡ ζωὴ κρεμαμένη, ἐπὶ Σταυροῦ πᾶσιν ὠράθη· ἥλιος δὲ
τοῦτο μὴ φέρων, ἀκτῖνας παύει καὶ γῆ σαλεύεται, καὶ
λογισμοὶ στηρίζονται, ἐπ' εὐσεβεῖα καὶ σεμνότητι.

Ὡ πῶς σε ὁ ἄνομος δῆμος, τὸν Νομοδότην κατακρίνει, ξύλῳ
Τησοῦ μου τεθνάναι, ζωὴν τῶν ὅλων ὄντα καὶ Κύριον, καὶ
διὰ πάθους ἅπασι, βροτοῖς παρέχοντα ἀπάθειαν.

Μαρτυρικά.

Στόμασιν ὑμῶν θεολόγοις, ἀνεκηρύξατε πανσόφως, σάρκωσιν τοῦ Λόγου ἐν μέσῳ, παρανομούντων ἐχθρῶν Πανεύφημοι, καὶ ἱερῶς ἀθλήσαντες, νίκης στεφάνοις κατεστεφθητε.

Ἡμεροφαιῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν κτίσιν φρυκτωρεῖτε, ἄθλων ἱερῶν ἀναλάμπει, καὶ ἰαμάτων θεΐαις λαμπρότησι, καὶ τῶν παθῶν σκεδάζετε, νύκτια βαθεΐαν θεῖοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Φώτισον Ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, τῇ ἀμαρτίᾳ σκοτισθεῖσαν·
λύσον τῶν κακῶν μου τὰ νέφη, φωτὸς Νεφέλη ἢ σκοτιζόμενον,
ἥλιον πάλαι βλέψασα, ἐν τῷ σταυροῦσθαι τὸν Ἀθάνατον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ῥῆξον τὰ δεσμὰ τῶν κακῶν μου, τῇ θείᾳ λόγγῃ τοῦ Υἱοῦ σου·
λύσον τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, πεπεδημένην καὶ
κινδυνεύουσαν, καὶ τῇ ἀγάπῃ πρόσδεσον, Παρθενομήτορ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

Ἡ τῶν οὐρανῶν Πλατυτέρα, τὴν στενωθεῖσάν μου καρδίαν,
πάσῃ προσβολῇ ἐναντία, πρὸς ἀπαθείας πλάτος ἐξάγαγε, διὰ
στενῆς ὁδεύειν με, ἐνδυναμοῦσα τρίβου πάντοτε.

Ἵνα σε δοξάζω Παρθένε, τὴν ἀληθῶς δεδοξασμένην, πάσης
ἀδοξίας με ῥῦσαι, τῆς ἀμαρτίας καὶ δόξης μέτοχον,
ἐπουρανίου ποίησον, τὸν προσφυγόντα τῷ ἐλέει σου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Σταυρώσιμα.

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρός σου, Ἰησοῦ, Σωτῆρ ἡμῶν·
ἄλλην γὰρ ἐλπίδα, οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰ μὴ σὲ τὸν ἐν
αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν, τὸ μέγα
ἔλεος.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ
ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν
ῶν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ
ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Αὐτόμελον.

Ἐδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθριάμβευσας τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ.\Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Πῶς ὑμῶν μὴ θαυμάσωμεν, τοὺς ἀγῶνας, ἅγιοι Μάρτυρες; ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε· οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς, τῶν τυράννων αἰ ἀπειλαί, οὐ κατέπηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἰ προσβολαί· ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐν Σταυρῷ σε τεινόμενον, καὶ τοῖς ἡλίοις πηγνύμενον, καὶ πλευρὰν τῆς λόγχης σε τιτρωσκόμενον, κατανοοῦσα ἡ Μήτηρ σου, θρηνοῦσα ἐκράυγαζεν· Οἴμοι τέκνον ποθεινόν! πῶς σε δῆμος ὁ ἄνομος, ἐθανάτωσε, τὸν ζωὴν τοῖς ἐν ᾧ χορηγοῦντα; ἀλλ' ἀνάστηθι συντόμως, χαροποιῶν οὐς ἡγάπησας.

ΕΝ Τῆ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ ληστὴς Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσηλώθης τῷ Σταυρῷ, διὰ πολλὴν Χριστὲ ἀγαθότητα· ἐκεντήθης τὴν πλευρὰν, δύο κρουνοὺς πηγάσας ἀφέσεως· ἡ γῆ δὲ μὴ φέρουσα, καθορᾶν τὸ τόλμημα ἐκυμαίνετο, αἱ πέτραι ἐρῶρήγνυντο, ἐσβέννυτο ἡλῖος, ἐσαλεύοντο ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ φόβῳ τοῦ κράτους σου.

Τῆς ταθείσης ἀκρατῶς, χειρὸς ἐν ξύλῳ πάλαι τῆς γνώσεως, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ἐπανορθῶν Χριστὲ τὸ ὀλίσθημα, ἐτάθης

θελήματι, καὶ τὰς σὰς ἠλώθης χειῖρας Μακρόθυμε, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, χειρὶ σου δι' ἄμετρον ἀγαθότητα. Δόξα τῇ ὑπὲρ νοῦν Λόγε εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Οὐρανῶσαντες τὴν γῆν, ταῖς ὑπερτάταις Ἅγιοι λάμπησι, τῶν ἀγώνων τῶν καλῶν, δι' ὧν τὸ σκότος ἅπαν ἐδύσατε, τὸ τῆς ματαιότητος, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἄδυτον ἐσκηνώσατε, μεθέξει θεοῦμενοι, καὶ πᾶσιν ἀυγάζοντες φέγγος γνώσεως, τοῖς κατὰ χρέος ὑμᾶς μακαρίζουσι.

Δόξα.

Γέρας δόξαν καὶ τιμὴν, τῇ πανταιτίῳ Τριάδι προσνέμωμεν, τρισαγίαις ἐν φωναῖς, τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον προσφέροντες· Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ τε, καὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι ἀνακράζωμεν, ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος, φωνὴν ἀναμέλποντες καὶ κραυγάζοντες· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἀναρτώμενον Σταυρῷ, ἐθελουσίως βλέπουσα Ἄχραντε, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκπληττομένη κλαίουσα, ἔλεγες. Ποῦ ἔδου τὸ κάλλος σου, τοῦ τὰ πάντα Κύριε καλλωπίσαντος; τί ταῦτα ἀχάριστος, ἀπέδωκε δῆμός σοι ἀντὶ ἀγαθῶν; Δόξα Λόγε τῇ σῇ ἄκρᾳ ἀγαθότητι.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Ἀποστολικά.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στερότάτῳ φρονήματι, στρατευσάμενοι ἔνδοξοι, κατὰ τοῦ ἀλάστορος, παρετάξασθε, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Πνεύματος, γενναίως φραξάμενοι, καὶ τὴν ἅπασαν ἰσχύν, τῶν δαιμόνων ὀλέσαντες, ἀφηρπάσατε, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, ὡσπερ σκῦλα· διὰ τοῦτο εἰς αἰῶνας, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Σταυροτύπως ἀπλώσασα, τὴν σαγήνην τῆς πίστεως, δωδεκάς ἡ θεία, τῶν Ἀποστόλων σου, πάντα τὰ ἔθνη ἐζώγρησε, Χριστὲ πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ θαλάσσης ἀλμυράς, τῶν παθῶν ἀπεξήρανε· διὰ τοῦτό σε, δυσωπῶ τοῦ βυθοῦ με, τῶν πταισμάτων, ἀνακάλεσαι ταῖς τούτων, πανευπροσδέκτοις δεήσεσι.

Δωδεκάς ἡ θεόλεκτος, Ἀποστόλων καὶ πάντιμος, εὐφημείσθω σήμερον, θείοις ᾄσμασι, Πέτρος καὶ Παῦλος Ἰάκωβος, Λουκᾶς

Ἰωάννης τε, καὶ Ματθαῖος καὶ Θωμᾶς, Μάρκος Σίμων καὶ
Φίλιππος, καὶ ὁ ἔνδοξος, νῦν Ἀνδρέας, τιμάσθω σὺν τῷ
θείῳ, καὶ σοφῷ Βαρθολομαίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς ἑβδομήκοντα.

Ἔτερα Στιχηρά,

τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὁμοια.

Μύρῳ θείῳ σε ἔχρισε, θεία χάρις τοῦ Πνεύματος, Μύρων
προεδρεύσαντα, καὶ μυρίσαντα, ταῖς ἀρεταῖς ἱερώτατε, τοῦ
κόσμου τὰ πέρατα, ἠδυσπνόοις σου εὐχαῖς, τὰ δυσώδη
διώκοντα, πάθη πάντοτε· διὰ τοῦτο σε πίστει, εὐφημοῦμεν,
καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν, τὴν παναγίαν Νικόλαε.

Ὡς λαμπιῆρά σε ἄδυτον, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, ἐν τῷ
στερεώματι, ἀναλάμπσαντα, τῆς Ἐκκλησίας Νικόλαε, καὶ
κόσμον φωτίσαντα, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, τὴν ἀχλὺν
ἀπελαύνοντα, καὶ ἐξαίροντα, ἀθυμίας χειμῶνα, καὶ γαλήνην,
ἐργασάμενον βαθεῖαν, χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Καὶ παρῶν καὶ φαινόμενος, ἐν ὄνειροις Νικόλαε, τοὺς
ἀδίκως μέλλοντας, θνήσκειν ἔσωσας, ὡς συμπαθῆς ὡς
φιλάγαθος, ὡς ῥύστης θερμότατος, ὡς προσιάτης ἀληθῆς, τῶν
πιστῶς ἐξαιτούντων σου, τὴν ἀντίληψιν, ἱερώτατε πάτερ,
τῶν Ἀγγέλων, συμπολίτα τῶν Ὁσίων, καὶ Προφητῶν ἰσοστάσιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἡ θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, φιλανθρώπως
ἄνθρωπον, χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ
προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης με Πάναγνε,
νῦν θλιβόμενον, ἀλλ' οἰκτείρησον τάχει, καὶ παντοίας,
δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'.

Ὁ θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου
κρινεῖς με.

Στίχ. \Ὁ θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ
ρήματα τοῦ στόματός μου.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Ἀποστολικά.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορόν, Πνεύματι ἁγίῳ ἐφώτισας Χριστέ·
καὶ ἡμῶν τὸν ῥύπον τῆς ἀμαρτίας, δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον ὁ
θεός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ.\Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθητάς, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, παιδευτὰς ἀνέδειξε Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ τῆ πολυφθόγγῳ ἀρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην κατήργησεν, ὡς παντοδύναμος.

Στίχ.\Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Τερεῖα ἔμψυχα, ὀλοκαυτώματα λογικά, Μάρτυρες Κυρίου, θύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεῷ γινωσκόμενα, πρόβατα ὧν ἡ μάνδρα, λύκοις ἀνεπίβατος, πρεσβεύσατε καὶ ἡμᾶς, συμποιμανθῆναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὄλων Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἀποστολικά.

Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῆ οἰκουμένην δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρας εἰς τὰ πέρατα, τοὺς Μαθητάς σου Χριστέ, ἀνέδειξας ἐκλάμποντας, ἐν τῷ κηρύγματι, ψυχὰς καταυγάζοντας, πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, δι' αὐτῶν ἀμαυρώσας, δόγμασιν εὐσεβείας, καταλάμπας τὸν κόσμον. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας
προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάχραντε, λῦσον τὰς
περιστάσεις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς
ἐνέδρας, καὶ τὰ θράση Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων κατὰ
τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Ἀποστολικά. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἰς πᾶσαν διέδραμεν, ὑμῶν ὁ φθόγγος τὴν γῆν, καὶ πλάνης
ἐμώρανε, σοφίαν ἄσοφον, Ἀπόστολοι ἐνδοξοί· εἴλκυσε τοὺς
ἀνθρώπους, ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, ἔδειξε δὲ τοῖς πᾶσι,
σωτηρίας τὴν τρίβον· διὸ νῦν ἐπαξίως ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Τῆς πίστεως κήρυκας, τοὺς Μαθητάς σου Σωτήρ, τῷ κόσμῳ
ἀνέδειξας, καθοδηγῶν δι' αὐτῶν, τὰ ἔθνη πρὸς γνῶσίν σου·
λόγων γὰρ ταῖς ἀκτίσι, κατεφώτισαν πάντας, σπόρον τῆς
εὐσεβείας, κατασπεύραντες ὄντως. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις,
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἐπάκουσον Δέσποινα, ἐκ κατωδύνου ψυχῆς, βοῶντος τοῦ
δούλου σου, καὶ τῶν πολλῶν μου κακῶν, παράσχου μοι
ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω προστάτιν, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ·
λύτρωσαι Θεοτόκε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ στήσον ἐκ
δεξιῶν με, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Τοῦ ἁγίου Νικολάου. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ προκατάλαβε, πάτερ Νικόλαε, καὶ σῶσον τοὺς δούλους
σου, ἐπερχομένων ἡμῖν, κινδύνων καὶ θλίψεων· ἔχεις γὰρ
πρὸς τὸν Κτίστην, καὶ Θεὸν παρρησίαν· πάρεσο οὖν ἐν τάχει
τοῖς πιστῶς σε καλοῦσι, τὴν σὴν νῦν προστασίαν καὶ σκέπην
δωρούμενος.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους
ἐκομίσαντο, τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες
γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ
δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ
ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως, μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος δ΄. Ῥδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός.

» \θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνε-
» σιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις
» Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ
» ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Τὰ θεῖα τοῦ Παρακλήτου ὄργανα, καθυφηγούμενα, τούτου ταῖς θεαίαις πάντοτε πνοαῖς, ἐμελώδησαν μέλος ἡμῖν, ὡς ἀληθῶς σωτήριον, οἱ εὐκλεεῖς Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Ἐν κλίνῃ τῆς ῥαθυμίας κείμενον, καὶ τῇ πρὸς θάνατον, τῆς ἀμαρτίας νόσῳ τὴν ψυχὴν, χαλεπῶς ἐκτικόμενον, ἐπισκοπῆς με ἔνδοξοι, Χριστοῦ αὐτόπται ἀξιώσατε.

Οἱ λόγῳ τὴν ἀλογίαν λύσαντες, ἐθνῶν Ἀπόστολοι, τὴν ἐξ ἀλόγων πράξεων δεινῶς, σκοτισθεῖσαν καρδίαν μου, τοῦ Παρακλήτου χάριτι, φωταγωγήσατε, Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένος μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος, διαμεμένηκας, τὸν δι' ἡμᾶς ὀφθέντα ἐπὶ γῆς, ὑπὲρ λόγον κυήσασα· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, φωταγωγῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου, οὔ ἢ ἡ ἀκροστιχὶς μετὰ τῶν Θεοτοκίων,

Τέταρτος οὔτος εἰς Νικόλαον κρότος. Ἰωσήφ.

Τριστάτας κραταιούς.

Τὴν ἄλυτον ζώην, κληρωσάμενος μάκαρ, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, πληρούμενος αἰεί, πᾶσαν λύπην ἀπέλασον, δέομαι ἐκ τῆς ψυχῆς μου, ὅπως χαίρων δοξάζω σε, ἱερώτατε πάτερ Νικόλαε.

Ἐτέθης ἀρετῶν, ὑψηλῶν ἐν λυχνίᾳ, ὥσπερ λύχνος δαδουχῶν,
καρδίας τῶν πιστῶν, ἱεράρχα Νικόλαε· ὄθεν πίστει δυσωπῶ
σε, φωτοβόλοις πρεσβείαις σου, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος
ἀπέλασον.

Τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, νῦν τὸ πέλαγος πλέων, πειρασμῶν
παντοδαπῶν, πληρούμενος Σοφέ, ἐπὶ σὲ καταφεύγω βοῶν·
Εὐροίμῃ σε κυβερνήτην, εἰς γαλήνην μετάγοντα, τὸ
κλυδώνιον θείαις πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἀκοίμητον Ἄγνη, κεκτημένη πρεσβείαν, κατακοίμησον ἡμῶν,
τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, ἱεραῖς μεσιτεῖαις σου, θείαν καὶ
σωτηριώδη, δωρουμένη ἐγρήγορσιν, πρὸς Θεοῦ θελημάτων
ἐκπλήρωσιν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κρά-

» ζουσα· Σύ μου ἰσχυς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στε-

» ρέωμα.

Τροπάρια.

Τὴν πόλιν σου ὁ Θεός, τῶν λογικῶν σου ποταμῶν ῥεύματα,
τῶν Μαθητῶν Δέσποτα, ἀγιαστικῶς κατευφραίνουσι.

Πολίται τῶν οὐρανῶν, συλλειτουργοὶ τῶν νοερῶν τάξεων,
πανευκλεεῖς Ἀπόστολοι, πάσης ἡμᾶς θλίψεως ῥύσασθε.

Ὁ στερεώσας Χριστέ, τοὺς λογικοὺς σου οὐρανοὺς στήριξον,
τούτων εὐχαῖς ἐν πέτρᾳ με, σοῦ τῶν θελημάτων ὡς
εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ σε δυσωπεῖ, σὺν τῷ χορῷ τῶν Μαθητῶν Κύριε, ἢ σὲ
ἀγνῶς τέξασα· δώρησαι ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Ῥομφαία ὠφθης, πολεμίους ἐχθροὺς κατασφάπτουσα· ὧν
συντήρησον ἡμᾶς, τῆς ἐπηρείας ἀπήμονας, πράττοντας
Νικόλαε, τὸ θεῖον βούλημα.

Τὴν συντριβὴν μου, τῆς ψυχῆς Τεράρχα θεράπευσον, ὁ
συντρίψας τοῦ ἐχθροῦ, τὰς πανουργίας καὶ ἔνεδρα, ὅπως ὡς
προστάτην μου, πίστει γεραίρω σε.

Ὁ καταλύσας, τῆς Ἀρτέμιδος ἄψυχα ξόανα, τοῦ νοός μου
ἐμπαθῆ, ἰνδάλματα ἐξαφάνισον, θείαις μεσιτείαις σου,
πάτερ Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν, Παναγία Παρθένε κεκτήμεθα· μεταποίησον
ἡμῶν, εἰς χαρμονὴν τὴν κατήφειαν, καὶ θλίψεως λύτρωσαι,
γεννώσης θάνατον.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ

» τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς,

» εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν σοῦ τοὺς ἵππους, τοὺς ἐκλεκτοὺς
Φιλάνθρωπε τῆς κακοπιστίας, ὕδατα τaráσσοντας, καὶ πᾶσι
τὴν γνῶσίν σου, τὴν ἀληθινὴν καταγγέλοντας.

Οἱ ἀστέρες οἱ φαιδρύναντες εὐσεβεῖα, τὸ νοητὸν στερέωμα
τὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, νυκτὸς ἐξ ἀγνοίας
με, καὶ παραπτωμάτων λυτρώσατε.

Ἀναδειχθέντες ὡς βέλη ἠκονημένα, τοῦ δυσμενοῦς Ἀπόστολοι
τὰ πεπυρωμένα, βέλη τῆς κακίας μου, νυνὶ κατασβέσατε, καὶ
τὸν λογισμὸν μου στηρίξατε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου φαρμαχθεῖσαν τοῖς ἰοβόλοις, τῶν ἐναντίων
δήγμασι, δραστικῶ φαρμάκῳ, πρεσβειῶν θεράπευσον, Χριστὲ
τῆς Τεκούσης σε, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ περίδοξός σου βίος, πανταχοῦ σε περίδοξον, θαυμασίους
θεῖους, κατακλειζόμενον ἔδειξεν, ἱεραρχῶν ὡραιότης,
πάντων καύχημα, τῶν τιμώντων σε, χαρμονικοῖς μελωδήμασιν.

Υψηλῆς ἐπὶ καθέδρας, τὸν Θεὸν Μάκαρ ἦνεσας,
ταπεινοφροσύνης, θεΐαις ἐξαστράπτων φαιδρότησιν· ἧς ἐν
μεθέξει γενέσθαι, ἡμᾶς ποίησον, εὐπροσδέκτοις σου, Πάτερ
σοφὲ παρακλήσεσι.

Τοὺς ἀδίκως ἀγομένους, ἐλυτρώσω εἰς θάνατον, ζήλω θεΐῳ
Πάτερ, ἱεροπρεπῶς πυρακτούμενος· διὸ βοῶμεν· Ὡσαύτως,
ἐξελοῦ ἡμᾶς, πειρασμῶν θανατούντων, δεινῶς τὴν διάνοιαν.

Οὐρανὸν περιπολεύων, χαρμοσύνως Νικόλαε, ἀοράτως πάτερ,
πάντων τῶν καλούντων σε πάρεσο, ἐπικουφίζων τὰς νόσους,
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάψυξιν, θεοπρεπῶς παρεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Στρατηγίαι τῶν Ἀγγέλων, καταπλήττονται Πάναγνε,
ἀνυμνολογοῦσαι, μέγεθος τῆς θεΐας λοχείας σου· μεθ' ὧν
δυσώπει Παρθένε, πάντας σώζεσθαι, τοὺς ἐν πίστει σε,
εἰλικρινεῖ μακαρίζοντας.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας.

» Φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς

» πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Ἀμπέλου τῆς ζωῆς, οἱ κυπρίζοντες βότρυες, ἐπότισαν πάντας
οἶνον, νοητῆς εὐφροσύνης, οἱ ἔνδοξοι Ἀπόστολοι.

Πρὸς φῶς τῶν ἐντολῶν, τοῦ Θεοῦ ὁδηγήσατε, Ἀπόστολοι τοὺς
ἐν σκότει, ψυχικῆς ῥαθυμίας, ἀφρόνως ἐνυπάρχοντας.

Λυτρώσασθε ἡμᾶς, ψυχικῶν παραπτώσεων, καὶ κρίσεως τῆς
μελλούσης, καὶ φθορᾶς καὶ κινδύνων, Ἀπόστολοι μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος σῶσόν με, δεήσεσι τῆς
ἀφράστως, σὲ Τεκούσης καὶ πάντων, τῶν θεΐων Ἀποστόλων
σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ἐδυσας ὡς ἥλιος, θανὼν Πάτερ σοφέ, καὶ ἀνέτειλας εἰς Χριστόν, σελασφόροις, λάμπεσι, τῶν θαυμασίων σου, καταυγάζων ἅπασαν, τὴν ὑφήλιον Νικόλαε.

Τερὲ Νικόλαε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, πᾶσαν δυσχέρειαν, κατευνάζων χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ οἰκοῦντος Πνεύματος.

Συντριβεῖς τοῖς πάθεσι, τοῦ βίου τὴν ψυχὴν, εἰς βοήθειάν σε καλῶ, ἱερὲ Νικόλαε· σπεῦσον καὶ δίδου μοι, τὴν τελείαν ἴασιν, δυσωπῶν τὸν ὑπεράγαθον.

Θεοτοκίον.

Νοεροῖς τοῖς ὄμμασι, Παρθένε σὲ ὀρῶν, Ἡσαΐας ἀναβοῶ· Ἰδοὺ μέλλει τίκτεσθαι, Κόρης θεόπαιδος, Τησοῦς ὁ Κύριος, εἰς ἀνθρώπων ἀναγέννησιν.

Ῥῥδὴ στ'· Ὁ Εἰρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλη-
» σία βοῶ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ
» δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Ποιμένος, τοῦ καλοῦ τὰ θεόλεκτα Πρόβατα, διασπαρέντα ἐν κόσμῳ, τὴν τῶν λύκων πᾶσαν θηριωδίαν, εἰς προβάτων, ἡμερότητα πίστει μετέβαλον.

Τοῦ θεοῦ, Παραδείσου τὰ δένδρα τὰ εὐκαρπα, τῆς παναθλίας ψυχῆς μου, πᾶσαν ἀκαρπίαν εἰς εὐκαρπίαν, ἐναρέτου, μεταγάγετε γνώμης Ἀπόστολοι.

Ἐτρώθην, ἡδονῆς τῆ ρομφαίᾳ καὶ τέθνηκα· οἱ πρὸς Χριστοῦ δεδεγμένοι, ἀνιστᾶν νεκροῦς χάριν Ἐνδοξοὶ, νεκρωθεῖσαν, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου ζώσατε.

Θεοτοκίον.

Κόπασον, τῆς ψυχῆς μου τὸν ἄγριον κλύδωνα, Θεὲ τῶν ὄλων οἰκτιῖρμον, ἱκεσίαις τῆς Κυησάσης σε, Ἀποστόλων, τῶν σεπτῶν τε καὶ θείων Μαρτύρων σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Ἰσχυσας τῷ σθένει τοῦ Σωτῆρος, δυναμωθεὶς θεόφρον, τὸν
ἀόρατον ἐχθρὸν ὀλέσαι· οὗ τῆς δεινῆς, βλάβης ἡμᾶς
λύτρωσαι, ἱκεσίαις σου Νικόλαε.

Κολάσεως τῆς ἐν τῇ γεέννῃ, καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων,
ἐνοχλήσεως βλαβερωτάτης, ῥῦσαι ἡμᾶς, ἱεραῖς πρεσβείαις
σου, παναοίδιμε Νικόλαε.

Οἱ πάλαι τεθνήξασθαι ἀδίκως, μέλλοντες στρατηλάται,
ἐλυτρώθησαν σαῖς προστασίαις· ὡσπερ αὐτούς, καὶ ἡμᾶς
ἐξάρπασον, πάσης βλάβης Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Λαὸς σου καὶ πόλις δυσωπεῖ σε, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα·
ἐξελοῦ ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης, καὶ τῆς ἐκεῖ, Παναγία
Δέσποινα, αἰωνίου κατακρίσεως.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περσικῇ,
» πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι
» ἐκράυγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης
» σου Κύριε.

Τροπάρια.

Τῇ συντονίᾳ, τοῦ ἁγίου καὶ θείου κηρύγματος, πλάνης
ἀπλανεῖς Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, τὸν χειμῶνα διελύσατε,
καὶ κατελάμψατε, θεογνωσίᾳ πιστῶν τὸ φρόνημα.

Μύρον εὐῶδες, ἀναπηγάζοντες πάντοτε, θεῖοι Μαθηταὶ τοῦ
μύρου τοῦ νοητοῦ, εὐωδίας τοὺς προστρέχοντας, ὑμῖν
πληρώσατε, καὶ τὰ δυσώδη πάθη μειώσατε.

Διαφθαρέντα, τοῖς σαρκικοῖς με ἀτοπήμασι, Λόγου τοῦ
ἀφθάρτου ἔνδοξοι Μαθηταί, διασώσατέ με ψάλλοντα·
Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Χορὸς Ἀγγέλων, χορὸς Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σου, Λόγε
δυσωποῦσι πάντοτε τὴν πολλήν, εὐσπλαγχνίαν σου
Φιλάνθρωπε· πάντας οἰκτείρησον, διὰ τῆς Θεοτόκου ὡς
εὐσπλαγχνος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ἄγιε τὸν ἐν ἀγίοις, μόνον πάντων Ποιητὴν, ἐπαναπαυόμενον, αἴτησαι ἡμᾶς ἀγιάσαι, καὶ καταπέμψαι πλοῦσια, ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη αὐτοῦ.

Ὅσιος εὐθύς καὶ πρᾶος, μέτριος καὶ ταπεινός, γενόμενος Ἐνδοξε, ὕψος πρὸς περίδοξον ἤρθης, ἱερωσύνης θαύματα, ἐκτελῶν καὶ τεράστια.

Νόμους θεῖους συντηρήσας, Ὅσιε τοὺς τοῦ Θεοῦ, ναὸς καθαρὸς ᾧφθης· ὄθεν σοι βοῶμεν παμμάκαρ· παρανομίας λύτρωσαι, ἀπὸ πάσης τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον.

Κοίμισον ἐπαναστάσεις, παθῶν τῆς ἐμῆς ψυχῆς, τῆ ἀγρύπνῳ δεήσει σου· δίδου μοι ἐγρήγορσιν Κόρη, τῆς ῥαθυμίας πόρρω, τὸν νυσταγμὸν ἀπελαύνουσα.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν

» λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν

» περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, παῖδες

» κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου

» τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Στόματα πυρίπνοα Χριστοῦ, οἱ τὰ ἀπύλωτα, στόματα φράξαντες, καὶ τὸ σωτήριον κήρυγμα, πανταχοῦ νῦν κατασπείραντες, στόματος λύκου νοητοῦ, ἀπολυτρώσασθε, τοὺς βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σαλπίσατε κύκλῳ τῆς ἐμῆς, νενεκρωμένης ψυχῆς, εὐηχοὶ σάλπιγγες, Χριστοῦ Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, καὶ ἐκ τάφου ἀπογνώσεως, καὶ ῥαθυμίας χαλεπῆς, ταύτην ἐγείρατε, εἰς τὸ μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐμὲ τὸν τοὺς νόμους σου Χριστέ, καταπατήσαντα, νοὸς στρεβλότητι, ἐμὲ τὸν ἄσωτον Δέσποτα, τὸν εἰς βάθη ὀλισθήσαντα, καὶ συνηθείᾳ πονηρᾷ, ἀεὶ δουλεύοντα, μὴ παρίδης, τῶν Μαθητῶν σου Χριστέ ταῖς δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία τοῦ παντός, κυριευθέντα με, ὑπὸ τοῦ ὄφους,
καὶ ἁμαρτάνοντα πάντοτε, ἐλευθέρωσον πρεσβείαις σου, καὶ
καταδούλωσον Χριστῷ, ἐν πολιτείᾳ σεμνῇ, ἀναμέλπειν· Πάντα
τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ῥητορεύων τὰ θεῖα Νικόλαε, ἀνομοούντων ἀπύλωτα στόματα,
περιφανῶς ἐνέφραξας, καὶ Ἀρείου τῆς λύμης, πολλοὺς
ἐρρύσω, ὀρθοδόξως ὑμνοῦντας τὸν Κύριον.

Ὁ τῆς νίκης ἐπώνυμος Ἄγιε, νικητὰς ἡμᾶς δεῖξον πρεσβείαις
σου, παθῶν γεννώντων θάνατον, παρανόμων ἀνθρώπων, γλώσσης
δολίας, τοὺς πιστῶς σε ἀεὶ λιτανεύοντας.

Τὴν σὴν βοήθειαν τὴν σωτήριον, καταπέμψαι ἡ-

μῖν παρακλήθητι, θαυματουργὲ Νικόλαε, ἐν ἡμέρᾳ ἀνάγκης,
ἡνίκα ταύτης, οἱ πιστῶς σε αἰτοῦντες δεόμεθα.

Τριαδικόν.

Ὁρθοδόξως πιστοὶ προσκυνήσωμεν, τὴν ἁγίαν Τριάδα
δοξάζοντες, Πατέρα τὸν πανάγιον, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα,
ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, συμπαθέστατον Λόγον
κυήσασα, εὐλογημένη Πάναγνε· καὶ ἐν ᾧρᾳ τῆς δίκης,
πρόστηθι ῥῦσαι, τῆς ἐκεῖ με Ἄγνη κατακρίσεως.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου

» Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνά-

» ψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ

» Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Λίθοι ἐκλεκτοὶ τοῦ τεθέντος, εἰς κεφαλὴν γωνίας λίθου,
ἐπφκοδομήσατε πάντων, πιστῶν καρδίας πέτρα τῆς πίστεως,
τοῦ δυσμενοῦς Ἀπόστολοι, οἰκοδομὰς καταστρεψάμενοι.

Λύειν καὶ δεσμεύειν λαβόντες, παρὰ Χριστοῦ τὴν ἐξουσίαν,
λύσατε κακῶν μου τὴν δέσιν, καὶ τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ
συνδήσατε, καὶ Βασιλείας μέτοχον, Θεοῦ ἐργάσασθε
Ἀπόστολοι.

Θεῖαι τοῦ Δεσπότη νεφέλαι, τὴν ξηρανθεῖσάν μου καρδίαν,
πάσῃ πονηρῶν ἐργασίᾳ, ἐνθέοις ὄμβροισιν νῦν καταρδεύσατε,
καὶ καρποφόρον δείξατε, Θεομακάριστοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν ἀγίων Ἀγγέλων, μετὰ τῶν θείων Ἀποστόλων, μετὰ
τῶν ἐνδόξων Μαρτύρων, τὸν σὸν δυσώπει Υἱὸν καὶ Κύριον,
Θεογεννητὸρ πάναγνε, κινδύνων σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἀγίου Νικολάου.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τάσεις αἰεὶ ἐπιτελῶν ὁ τάφος σου, εὐωδίας μύρον ὅσιε,
ἀναπηγάζει τοῖς ἐν πίστει, καὶ πόθῳ προσιοῦσι Νικόλαε,
ἐνθάπτων νοσημάτων ἐπήρειαν· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ὡς ἥλιος πᾶσαν φρυκτωρεῖς Νικόλαε, θεομάκαρ τὴν ὑφήλιον,
θείων θαυμάτων φρυκτωρίαις, τὸ σκότος τῶν δεινῶν
περιστάσεων, διώκων ἱεραῖς μεσιτείαις σου, ἀρχιερέων
ἐγκαλλώπισμα.

Συνήθως οἰκτείρησον ἡμᾶς Νικόλαε, ταῖς τοῦ βίου
περιστάσεσι, καὶ τῶν δαιμόνων ταῖς ἀπάταις, ἀνθρώπων
πονηρῶν ἐπηρείαις τε, δεινῶς χειμαζομένους ἐκάστοτε, ὅπως
σε πάντες μακαρίζωμεν.

Ἡμέρας καὶ ὥρας φοβερᾶς μνημόνευε, ᾧ ψυχῇ μου ὅτε μέλλει
σε, ἄγειν εἰς κρίσιν ὁ Δεσπότης, καὶ κρῖναί σου τὰ ἔργα
τὰ κρύφια, καὶ βόησον αὐτῷ· Σῶτερ σῶσόν με, ταῖς Νικολάου
παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι τοῦ θεοῦ Γαβριήλ, προσάγομεν χαρμοσύνως καὶ
κραυγάζομεν· Χαῖρε Παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς
ἔχων πάντοτε· περίδοξον τοῦ Λόγου παλάτιον, χαῖρε Παρθένε
παναμώμητε.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Ἀποστολικά.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορόν, Πνεύματι ἁγίῳ ἐφώτισας Χριστέ·
καὶ ἡμῶν τὸν ῥύπον τῆς ἁμαρτίας, δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον ὁ
Θεός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ.\Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὶ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ
ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν
ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ
ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθητάς, τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον,
παιδευτὰς ἀνέδειξε, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῇ πολυφθόγγῳ
ἁρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην κατήργησεν, ὡς
παντοδύναμος.

Στίχ.\Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ
ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Τίμιος ὁ θάνατος, τῶν Ἁγίων σου Κύριε· ξίφεσι γὰρ καὶ
πυρί, καὶ ψύχει συντετριμμένοι, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν,
ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σέ, ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν·
ὑπέμειναν καὶ ἔλαβον, παρὰ σοῦ Σωτήρ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀφράστως
κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου
δὲ Σταυροῦ, ὁ ληστής Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ
γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ Ποιήσαντος, ὁ δὲ
συσταυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί
μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Ποιμένου καὶ Ἀμνοῦ, λογικὰ ὑπάρχοντες θρέμματα, μέσον
λύκων παρ' αὐτοῦ, ὡς ἄμνοι Σοφοὶ ἀπεστάλητε, τῷ θείῳ
κηρύγματι, τὴν αὐτῶν μετάγοντες ἀγριότητα, πρὸς τὴν
ἡμερότητα, τῆς πίστεως κράζοντες ἀκλινεῖ λογισμῷ·
Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Διελθόντες τὰ τῆς γῆς, Μαθηταὶ Κυρίου πληρώματα, ὡς
ἀστέρες φαεινοί, τὸν σκοτασμόν τῆς πλάνης ἐλύσατε, καὶ

φέγγος σωτήριον, τοῖς πεπλανημένοις ἐναπηστράψατε· διὸ μακαρίζομεν, ὑμᾶς Χριστοκῆρυκες ἐξαιτούμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πάντοτε πρὸς Κύριον.

Μαρτυρικόν.

Θανατούμενοι Σοφοί, καὶ πυρὶ ἀνύλω φλεγόμενοι, κατεφλέξατε πικρᾶς, πολυθεΐας ὕλην μακάριοι· καὶ νῦν ἀναβλύζετε, ἰαμάτων ρεῖθρα τοῖς προσπελάζουσιν, ἡμῖν μετὰ πίστεως, θερμῶς ἀνακράζουσι καὶ βοῶσι Χριστῷ· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Ἀποσκοποῦντες λογισμῷ, διανοίας νήφοντι εἶπωμεν, τῷ ἐν ὑψίστοις σὺν Πατρὶ, καθεζομένῳ ἅμα καὶ Πνεύματι· Τριάς ἡ ἀχώριστος, ἡ τὸ πᾶν τῷ Λόγῳ πρὶν ὑποστήσασα, καὶ πάντας φωτίζουσα, τοὺς εὐλαβεῖα καὶ πίστει σοι κράζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀποστόλων χαρμονή, καὶ Ἀθλοφόρων στέφος ἀμάραντον, χρηματίζεις ἀληθῶς, θεογεννητορ Κόρη πανάμωμε· μεθ' ὧν ἡμῖν αἴτησαι, τῶν πταισμάτων Δέσποινα ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου διόρθωσιν, τοῖς πίστει αἰτοῦσί σε καὶ βοῶσί σοι· Χαίροις παναληθῶς ἀγαθῶν θησαύρισμα.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ὅτε σε σταυρούμενον, ἡ κτίσις πᾶσα ἐώρακεν, ἠλλοιοῦτο καὶ ἔτρεμεν, ἡ γῆ δὲ ἐσειέτο, ὄλη κλονουμένη, μακρόθυμε Λόγε, τὸ καταπέτασμα ναοῦ, φόβῳ ἐσχίσθη ὑβριζομένου σου, καὶ πέτραι διερράγησαν, ἀπὸ τοῦ φόβου καὶ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας συνέστειλε, Ποιητὴν σε γινώσκοντα.

Ῥήγνυται χειρόγραφον, τὸ ἀπ' αἰῶνος νυγείσης σου, τῆς πλευρᾶς Πολυέλεε, Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος· καὶ ἡ ἀπωσμένη, φύσις τῶν ἀνθρώπων, ρανίσιν αἵματος τοῦ σοῦ, καθαγιάζεται ἀνακράζουσα· Δόξα τῇ δυναστείᾳ σου, δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πῶς ὁ ἀνομώτατος, δῆμος τολμᾷ κατακρῖναί σε, τὸν Κριτὴν τὸν ἀθάνατον, τὸν νόμον χαράξαντα, ἐν ἐρήμῳ πάλαι, Μωσῆ τῷ θεόπτη; πῶς ἐπὶ ξύλου τὴν ζωὴν, τὴν τῶν ἀπάντων

ὄρωντες θνήξασαν, οὐδ' ὄλως ἐπιοήθησαν, οὐδ' ἐπὶ νοῦν ἐλογίσαντο, ὅτι σὺ μόνος Κύριος, καὶ Δεσπότης τῆς κτίσεως;

Ἔτερα Στιχηρά, τῆς Θεοτόκου, ὁμοια.

Δαιμόνων κλονούμενον, ταῖς προσβολαῖς καὶ εἰς

βάραθρον, ἀπωλείας ὠθούμενον, οἰκτείρησον

Δέσποινα, καὶ στερέωσόν με, ἀρετῶν ἐν πέτρᾳ,

καὶ τὰς βουλάς τῶν δυσμενῶν, διασκεδάσασα κα-

ταξίωσον, ποιεῖν με τὰ προστάγματα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὅπως τύχῳ ἀφέσεως, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Λησταῖς περιέπεσα, τοῖς μαιφόνοις Πανάμωμε, καὶ τὸ ἄφθαρτον ἔνδυμα, τῆς ἄνω λαμπρότητος, ταῖς τούτων ἐφόδοις, ἐξεδύθην Κόρη, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς, ἔτραυματίσθην καὶ καταβέβλημαι, ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως ἡμιθανής· ἀλλὰ πρόφθασον, καὶ τὴν χεῖρά σου ἔκτεινον, καὶ ἀνάστησον δέομαι.

Ἐν κλίνῃ κατάκειμαι, τῆς ἀμελείας Πανάμωμε, καὶ ῥαθύμως διέρχομαι, τὸν βίον καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν Θεοτόκε, μὴ ὥσπερ λέων ἀφειδῶς, διασπαράξῃ τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος· διὸ τῆ σῆ ἀγαθότητι, πρὸ τοῦ τέλους προφθάσασα, πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἰδὼν σε ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη Φιλάνθρωπε, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, ἀκτῖνας ἀπέκρυσαν, τῆς δικαιοσύνης, Ἥλιε Χριστέ μου, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονήθη φόβῳ τοῦ κράτους σου· ἡ Μήτηρ σου τὰ σπλάγχνα δέ, τιτρωσκομένη ἐβόα σοι· Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, δόξα τῆ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Σταυρώσιμα.

Ὅπλον ἀήττητον Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας, καὶ ἐν τούτῳ νικῶμεν, τὰς προσβολὰς τοῦ ἀλλοτρίου.

Στίχ.\Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτεירῆσαι ἡμᾶς.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, εὐχερῶς καταπατοῦμεν.

Στίχ.\Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνεῖαις τῶν ἁγίων σου Χριστὲ ὁ Θεός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ ἄδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα. Σταυρώσιμα.

Ἦχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Αὐτόμελον.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν, αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ἐθελοῦσιον σφαγὴν τοῦ Δεσπότου, κατανοοῦσα ἡ Ἁγνὴ καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη ἔλεγε δακρύουσα· Τέκνον ποθεινότατον, πῶς θανεῖν ἤρετίσω; πῶς δὲ τεθανάτωσαι, τῶν κακούργων ἐν μέσῳ, ὁ κατὰ φύσιν δίκαιος Θεός; δοξολογῶ σου Υἱὲ τὸ μακρόθυμον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Σταυρώσιμα.

Αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτήρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω τὸ πρὶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔτεινας τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ σου, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθε σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ Εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Σταυρώσιμον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀγαθέ, δι' ἅμετρον ἔλεος, ἐκὼν ὑπέμεινας, καὶ κρίσιν τὴν ἄδικον, ὅπως τῆς καταδίκης, καὶ ἀρχαίας κατάρρας, πάντας ἐλευθερώσης τοὺς

ἀπάτη φθαρέντας· διό σου καὶ προσκυνοῦμεν, Λόγε τὴν
σταύρωσιν.

Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν
Ἀθλοφόρων, παραγέγονε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι,
καὶ τὴν οἴκουμένην τῇ χάριτι φαιδρῦναι. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς
δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῶ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου,
Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινόν, καὶ
ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὁμιλεῖς
τῷ θανάτῳ, ζῶσαι τοὺς θανέντας, θέλων ὡς εὐσπλαγχνος;

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς μετὰ τῶν
Σταυροθεοτοκίων,

Σταυρῶ παγεῖς, ὁ Χριστός, τὴν πλάνην λύει. Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ῥδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύ-
» ματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί,
» καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω
» γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Τροπάρια.

Σταυρῶ διεπέτασας, θείας παλάμας Μακρόθυμε, καὶ τὸν
ἀπολλύμενον, κόσμον ἐκάλεσας, πρὸς ἐπίγνωσιν, τοῦ κράτους
σου Οἰκτιρμον· ὄθεν μεγαλύνομεν, τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Τὸν ὄφιν ἀνύψωσεν, ὁ Μωϋσῆς εἰκονίζοντα, τὴν θείαν σου
σταύρωσιν, Λόγε προάναρχε, δι' ἧς πέπτωκεν, ὁ ἰοβόλος
ὄφεις, τοῦ πτώματος πρόξενος, Ἀδὰμ γενόμενος.

Μαρτυρικά.

Ἁγίων λαμπρότητας, νῦν κατοικεῖν ἠξιώθητε, ἀσάλευτον
Μάρτυρες, παραλαβόντες σαφῶς, ὡς ἐδήλωσεν, ὁ Παῦλος
Βασιλείαν, καὶ δόξης συμμετοχοὶ, Χριστοῦ γεγόνατε.

Υψούμενα κύματα, τῶν ἀνυποίστων κολάσεων, ὑμῶν οὐκ
ἐβύθισε, τὸ σκάφος Μάρτυρες, κυβερνήσει γάρ, τοῦ πάντων
Βασιλέως, λιμένας ἐφθάσατε, τῆς ἀναπαύσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν σου, διῆλθεν ὡς
ἐβλεψας, Χριστὸν σταυρούμενον, μόνον Δέσποινα, νυτιόμενον
τῇ λόγχῃ, ὅθεν ὀλολύζουσα, πόνους ὑπέφερες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ποίημα Θεοφάνους.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ὁ ὢν φύσει ἄκτιστος, καὶ τῷ Πατρὶ συναΐδιος, καὶ χρόνων
ὑπέρτερος, καὶ προαιώνιος, ἐκ σοῦ Δέσποινα, κτιστὸς καὶ
ὑπὸ χρόνον, ὡς ἄνθρωπος γίνεται, σῶζων τὸν ἄνθρωπον.

Σὺ μόνη Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμενον, ἀγκάλαις,
ἐβάστασας, σάρκα γενόμενον· σὺ γὰρ πέφηνας, ἐκ πάντων τῶν
αἰώνων, δοχεῖον ἐπάξιον, τοῦ Παντοκράτορος.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ὡς μόνην
κυήσασαν, Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν καινίσαντα, τὴν
ἀνθρωπίνην φύσιν, παρθένον τε μείνασαν, ἀδιαλώβητον.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ

» ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευμα-

» τικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στε-

» φάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Ὡς πρόβατον εἴλκε πρὸς σφαγὴν σε, λαὸς ὁ παράνομος
Χριστέ, ἄμνὸν Θεοῦ ὑπάρχοντα, καὶ θέλοντα λυτρώσασθε,
λύκου πικροῦ τὰ πρόβατα, ἃ φιλανθρώπως ἠγάπησας.

Παρέστης κριτὸς κριτῆ ἀδίκῳ, ὁ κρίνων δικαίως πᾶσαν γῆν,
καὶ ἠνεγκας ραπίσματα, ἐλευθερῶσαι θέλων με, δεδουλωμένον
Κύριε, τῷ πονηρῷ κοσμοκράτορι.

Μαρτυρικά.

Ἀθλήσαντες ἅγιοι νομίμως, ἀνόμους ἠσχύνετε ἐχθρούς, καὶ γνῶμη θανατούμενοι, διὰ τὴν πάντων ἔγερσιν, τὸν τοῦ θανάτου πρόξενον, κατεπαλαίσατε δράκοντα.

Γῆθεν ἀνυψώθησαν εὐκλείας, ἤδη ἐπιβάντες ἀληθοῦς, μαρτυρικῶς οἱ Μάρτυρες, καὶ ταῖς ἀϋλοῖς τάξεσιν, οἱ ὑλικοὶ ἠνώθησαν, χαρᾶς ἀρρήτου πληρούμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡ ἀνάπλασις τῆς Εὐας, ὠράθη Παρθένε ἀληθῶς, Θεὸς σαρκὶ τικτόμενος, καὶ ἐν Σταυρῷ ὑψούμενος, καὶ καταρράσων δαίμονας, θεοχαρίτῳ Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ὁ διαπλάσας, κατ' ἀρχὰς ἐκ χοός με τὸν ἄνθρωπον, πλαστουργεῖται δι' ἐμέ, ἐν τῇ γαστρὶ σου Πανάμωμε, τὴν πάλαι κατάπτωσιν ἐπανορθούμενος.

Κράτος θανάτου, καὶ κατάρας ἀρχαίας ἀπόφασιν, συλλαβοῦσα τὴν Ζωὴν, Θεογεννητορ κατήργησας· διό σου τὴν ἄχραντον σέβομεν γέννησιν.

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεομητορ κεκτήμεθα· τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα· πρὸς σὲ καταφεύγοντες περιφρουρούμεθα.

Σὲ τὴν τεκοῦσαν, τὸν Θεὸν Θεοτόκον δοξάζομεν, τῷ γεννήματι τῷ σῷ, προσηγορίαν ἀρμόζοντες, καὶ κλῆσιν κατάλληλον πάναγνε Δέσποινα.

Ῥῥῆ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθέ-

» νου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης

» Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκράυγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει

» σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἴνα ἀπολύσης με ἐκ τῶν δεσμῶν, τῶν τῆς ἀμαρτίας Φιλάνθρωπε, ἐθελουσίως, ἐδεσμεύθης καὶ σταυρῷ, ὥσπερ κακοῦργος τέθνηκας. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Στίγματα ὑπήνεγκας Λόγε Θεοῦ, καὶ τὸν ἐπονείδιστον
θάνατον, ἀθανατίζων, τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, θανατωθεῖσαν
πάθεσι. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Οἱ τὴν ἀγαλλίασιν τὴν τοῦ Θεοῦ, μέλλοντες κληροῦσθαι ἐν
Πνεύματι, τῷ παναγίῳ, ἀγαλλομένη ψυχῇ, τοὺς αἰκισμοὺς
ὑπήνεγκαν, καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον.

Χεῖρας ἀφαιρούμενοι καὶ κεφαλᾶς, γλῶσσάν τε κοπτόμενοι
Μάρτυρες, τὴν θεολόγον, καὶ στερούμενοι φωτός, καὶ
μεληδὸν τεμνόμενοι, ἄτμητοι Χριστῷ διεμείνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐγγίνυται χειρόγραφον τὸ τοῦ Ἀδάμ, λόγχῃ νυττομένου σου
Δέσποτα· ἡ Θεοτόκος, ἀνεβόα τῷ Σταυρῷ, παρισταμένη Κύριε,
καὶ ὀδυνηρῶς ὀλολύζουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἐραϊώθης ὑπὲρ πᾶσαν, τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, ὡς τεκοῦσα
τούτων, Κόρη Ποιητὴν τε καὶ Κύριον, ἐκ σῶν ἀχράντων
αἱμάτων σωματούμενον, τὸν ῥυόμενον, πάντας αὐτὸν τοὺς
δοξάζοντας.

Ἔτυπον πάντα τῆς προτέρας, ἀποθέμενοι βρώσεως, τῆς ζωῆς
τὸν Ἄρτον, τὸν ἐξ οὐρανοῦ σιτιζόμεθα, τὸν ἐκ τῆς γῆς
Παρθένου ἀνατείλαντα· ἦν ὡς πρόξενον, τῶν ἀγαθῶν
ἀνυμνήσωμεν.

Ἡ ἀγία Θεοτόκος, ἡ σκηνὴ ἡ ἀμόλυντος, τοῦ φωτός ἡ πύλη,
τράπεζα καὶ στάμνος ἡ ἀγάλλουσα, τὸ ἀλατόμητον ὄρος καὶ
κατάσκιον, ἡ χωρήσασα, τὸν Πλαστουργὸν μακαρίζεται.

Χαρισμάτων σου τὰ ῥεῖθρα, καὶ πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ τοῦ
θεοῦ πλοῦτου, αἱ διανομαὶ διαδίδονται, ζωαρχικῆς ἐκ
παλάμης Θεοσύμφευτε, τοῦ τεχθέντος, ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς
Παντοκράτορος.

Ῥῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ

» ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχεες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάν-

» των Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς

» ὕμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Τροπάρια.

Ἰδὼν σε ὁ ἥλιος, ἐπὶ Σταυροῦ ὑψούμενον, Δέσποτα
συνέστειλεν ἀκτιῖνας, φαίνειν μὴ σθένων, σοῦ Σῶτερ
δύναντος, καὶ φωταγωγοῦντος τοὺς νυκτί, τῆς πλάνης
καθεύδοντας, προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Σταυροῦσαι καὶ σώζεις με, δι' εὐσπλαγχνίαν Κύριε, ὄξους
καὶ χολῆς δέχη τὴν γεῦσιν τῆς ἐνηδόνου ἀπολυτρούμενος,
γεύσεως ἡμᾶς ὡς ἀγαθός, δι' ἧς ἠπατήθημεν, καὶ φθορᾷ
ὑπεπέσαμεν.

Μαρτυρικά.

Τῆς πλάνης ἐλύσατε, χειμῶνα θεῖοι Μάρτυρες, Πνεύματος
Ἁγίου ἐπιθάλπει, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ τῆς ἀναπαύσεως,
χαίροντες ἐφθάσατε ὁμοῦ, πάντων προΐστάμενοι, ὑπαρχόντων
ἐν θλίψεσιν.

Ὅμβροις θείου αἵματος, τὴν γῆν πᾶσαν ἠρδεύσατε,
ἐναποξηράναντες τοὺς ὄμβρους, τῆς ἀθεΐας ἅγιοι Μάρτυρες·
ὄθεν πρὸς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς, νῦν κατεσκηνώσατε, ὑπὲρ
πάντων πρεσβεύοντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Σαρκὶ ὄν ἐκύησας, Χριστὸν Θεοχαρίτῳ, ξύλῳ ἀναριώμενον
ὡς εἶδες, θρήνων ἐπλήσθης καὶ τὸ μακρόθυμον, τούτου
κατεπλήττου ἀληθῶς· ὄθεν ἐμεγάλυνες, τὴν αὐτοῦ
συγκατάβασιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἄσεβεῖς οὐκ ὀψονται.

Ἀνατείλας Ἥλιος ἐκ σοῦ ὁ νοητός, τηλαυγεῖς τὰς
μαρμαρυγὰς, τῆς αὐτοῦ θεότητος, πᾶσιν ἐφήπλωσε, Θεοτόκε
Δέσποινα· διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Ἀληθῆ Θεὸν ἡμῖν τεκοῦσαν σαρκικῶς, Πατὴρ τὸν μονογενῆ,
Θεοτόκον πάναγνον, σὲ ὀνομάζομεν, τὴν φωνὴν κατάλληλον,
προσαρμόζοντες τῷ τόκῳ σου.

Συμφυῆς καὶ σύμμορφος ὑπάρχων τῷ Πατρί, ὁ Υἱὸς ὁ
μονογενής, τοῖς ἀνθρώποις γέγονε, θέλων ὁμόφυλος,
σαρκωθείς ὁ Ὑψιστος, ἐκ γαστρὸς σου Μητροπάρθενε.

Ῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν
» οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖ-
» ρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δο-
» ξάζοντες.

Τροπάρια.

Τοῖς πόνοις οἷς περ ὑπέμεινας, σταυρούμενος τοὺς πόνους
κατέπαυσας, τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ πρὸς τὴν ἄπονον
ἄπαντας, διαγωγὴν μετάγεις εὐσπλαγχνε Κύριε.

Ἡλίου σέλας ἐκρύπτετο, ναοῦ δὲ ἡ φαιδρότης ἐρρήγνυτο, γῆ
κατεσεῖετο, πέτραι σὺν φόβῳ ἐσχίζοντο, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν
Κτίστην ὄρα ἢ σθένουσαι.

Μαρτυρικά.

Νεκρὸς ὁ ὄφις ἐγένετο, βασάνοις νεκρουμένους θεώμενος,
τοὺς θείους Μάρτυρας, καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον,
κληρονομοῦντας ὄντως τῆ θείᾳ χάριτι.

Πολλὰς βασάνους ὑπέστητε, πολλῶν καὶ τῶν ἐπάθλων ἐτύχετε,
πολυαρίθμητα, πλήθη Μαρτύρων ἀείζωα· διὸ τὰ τῶν κακῶν μου
πλήθη μειώσατε.

Θεοτοκίον.

Λιμὴν γενοῦ μοι Πανάμωμε, πελάγει τῶν δεινῶν
θαλαττεύοντι, ἢ ναυαγήσασαν, πᾶσαν τὴν φύσιν τῷ τόκῳ σου,
θεογεννητορ Κόρη νῦν διασώσασα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἀγνεΐας σε, καθαρὸν εὐρηκῶς ἐνδιαίτημα, ἐν γαστρὶ σου,
καθαρῶς, ὁ Δεσπότης ἐσκήνωσεν, ἐκκαθάραι θέλων, τῶν
ἀνθρώπων Παρθένε τὸ φύραμα.

Οὐράνωσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανάμωμε, τῶν ἀνθρώπων,
καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐκαινούργησας· διὰ τοῦτο μόνην,
ἀσιγήτοις φωναῖς σε γεραίρομεν.

Συνέλαβες, ἐν γαστρὶ Θεομήτορ τὸν ἀναρχον, Θεὸν Λόγον,
δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους γενόμενον, καθ' ἡμᾶς ἀτρέπτως, ἐν
δυσὶ γνωριζόμενον φύσεσιν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν
» Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατή-
» σαντες, χαίροντες ἐψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πα-
» τέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ἄνετράπη, ὁ πολέμιος καὶ βέβληται, πτώμα ἐξαίσιον,
ἀνυψωθέντος Χριστοῦ, ἐν ξύλῳ· καὶ σέσωσται, πρὶν ὁ
κατάκριτος, ἐκβοῶν αὐτῷ· Ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Νεκρωθέντα, διὰ ξύλου με ἐζώσας, θανῶν ἐν ξύλῳ Χριστέ,
καὶ θείοις τραύμασι σοῖς, ἰάσω τὰ τραύματα, τὰ τῆς
καρδίας μου· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Ἥφανίζετο, τὰ σώματα πληττόμενα, ἀπείροις μάστιξιν, ἀλλ'
ὄντως τὸ εὐπρεπές, ψυχῆς ὠραιότερον, ὑμῶν ἐδείκνυτο,
Χριστομάρτυρες, ὑμῶν βοῶντων· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ναυαγήσας, ὁ πολέμιος τοῖς αἵμασιν, ὑμῶν ἀπώλετο, σὺν
μυριάσιν αὐτοῦ· ὑμεῖς δὲ πανεύφημοι, Μάρτυρες χαίροντες,
ἀνεμέλπετε· Ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νύμφη ἄμωμος, παλάτιον τοῦ Κτίσαντος, θρόνος πυρίμορφος,
ἀγεώργητος γῆ, ἐδείχθης Πανάμωμε· ὄθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε
Δέσποινα, ἡ τοὺς βροτοὺς θεώσασα, θεϊκῆ κυφορίας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἀνακαλούμενος ἡμᾶς, αἰχμαλωτισθέντας Παρθένε, ὁ Λόγος ὁ
ὦν ἐν ἀρχῇ, ἐν γαστρὶ σου σκηνώσας σεσάρκωται, ὁ
φιλάνθρωπος Κύριος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογημένος.

Πύλη ἐφάνης νοητῆ, τῆς ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, ἐπιφανείσης
ἐπὶ γῆς, τοῖς ἀνθρώποις ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε, ὑπὲρ λόγον
καὶ ἔννοιαν, τοῦ Θεοῦ τοῦ τῶν πατέρων εὐλογημένου.

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς, τοῦ Παμβασιλέως παρέστις, ἐκ δεξιῶν τοῦ ἐκ τῶν σῶν, σαρκωθέντος αἱμάτων Ἀνύμφευτε, ἐκτενῶς ἰκετεύουσα, λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης.

Ἐῆξον παισιμάτων τὰς σειράς, τῆ σῆ μητρικῆ παρρήσιᾳ, τῶν εὐσεβῶς σε καὶ πιστῶς, μελωδούντων Παρθένε τῷ τόκῳ σου· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ῥῥῆ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεο-
» τόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ
» ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει
» ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λύεις τῶν δεσμῶν με τῶν χρονίων, ἐν χρόνῳ ὁ ἄχρονος γενόμενος, δεθεὶς δὲ θελήματι, καὶ τὸν ὑπερήφανον, δεσμοῖς ἀλύτοις Δέσποτα, παραπεμπάμενος, σώζεις με Σταυρῷ καὶ τῷ πάθει· ὁθεν εὐλογῶ σε, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑψώθης ἐν ξύλῳ ἐκουσίως, καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν συνανύψωσας, Λόγε ὑπερύμνητε, ἄναρχε ἀόρατε, ὁ τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους τε, καὶ ἐξουσίας Χριστέ, τῷ πάθει σου παραδειγματίσας· ὁθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Ἐπέβητε αἵμασιν οἰκείοις, ὡς ἄρματι Μάρτυρες παγκόσμιοι, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια, ἤρθητε σκηνώματα, παρὰ Χριστοῦ ἐπάξια, γέρα λαμβάνοντες, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰκρίῳ ὑψούμενοι καὶ βόθρῳ, ῥιπτόμενοι θηρσί τε διδόμενοι, πυρί τε καὶ ὕδατι, διαμεριζόμενοι, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, χαίροντες ἔψαλλον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἰδοῦσα ὑπνώσαντα ἐν ξύλῳ, τὸν πᾶσιν ἐγρήγορσιν παρέχοντα, θεῖαν καὶ σωτήριον, Μήτηρ ἢ πανάμωμος, ὀλολυγμῷ ὠδύρευτο,

καὶ ἀνεκραύγαζε· Τί τοῦτο τὸ καινότατον θαῦμα; ὁ
Ζωοποιήσας, τὰ πάντα θνήσκει θέλων.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ἀπάσαις ἀπρόσιτος ὑπάρχων, ὁ Κτίστης ταῖς ἀνωτέραις Κόρη
τάξεσιν, ᾤκησε τὴν μήτραν σου, ἀφλεκτον τηρήσας σε, καὶ
μετὰ τόκον ἄφθορον, ᾧ νῦν κραυγάζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μώμων καθαρὰ καὶ μολυσμάτων, καὶ πάσης ἀγιωσύνης οὔσα
τέμενος, Λόγον τὸν πανάγιον, πάντας ἀγιάζοντα, καὶ τῷ
Πατρὶ συνάναρχον, ἔκκυφόρησας· διὸ σε τὴν Παρθένον
ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στόματι καὶ γνώμῃ Θεοτόκον, φρονοῦντες ὁμολογοῦμέν σε
Πανάμωμε· τέτοκας γὰρ Πάναγνε, σάρκα περιθέμενον, τὸν
Ποιητὴν καὶ Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν· διὸ σε τὴν
Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Σὲ τὴν κιβωτὸν τὴν παναγίαν, τὴν ἐπισκιαζομένην θείῳ
Πνεύματι, τὴν τὸν προαιώνιον, Λόγον καὶ αἴδιον, δι'
εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐνανθρωπήσαντα, τεκοῦσαν Θεοτόκον
ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ῤῥῶδη θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδου-
» χούμενος, πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων νόων φύσις
» γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος,
» καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή
» ἀειπάρθενε.

Τροπάρια.

Ἴστασο κριτός, ὁ κρίναι τὰ σύμπαντα, μέλλων Φιλάνθρωπε·
στέφος ἀνεδήσω δέ, ἐθελουσίως Σῶτερ ἀκάνθινον, παρακοῆς
τὴν ἀκανθαν, Χριστὲ προθέλυμον, ὑπεκτίλλων, πᾶσιν
ἐμφυτεύων τε, τὴν τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας ἐπίγνωσιν.

Ἦ πῶς ὁ λαός, ὁ ἄδικος δίκαιον, ὄντα καὶ ἀμεμπτον, φθόνῳ
σκοτιζόμενος, σὲ φωτοδότα σταυρῷ προδίδωσιν! οὐ̅̅̅ περ τὸ

πάθος ἡλίου, ὀρῶν σκοτίζεται, καὶ φαιδρότης, ναοῦ διαρρήγνυται, καὶ δονεῖται τῆς γῆς τὰ θεμέλια.

Μαρτυρικά.

Σύμμορφοι παθῶν, Χριστοῦ χρηματίζετε, ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ συγκληρονόμοι δέ, τῆς Βασιλείας καὶ τῆς λαμπρότητος· διὸ φωταγωγήσατε, τοὺς ὑμνωδοὺς ὑμῶν, ἀμαρτίας, ζόφου ἀπαλλάττοντες, καὶ ποικίλων σοφοὶ περιστάσεων.

Ἦδη πρὸς αὐτά, Σοφοὶ τὰ οὐράνια, κατεσκηνώσατε, δόξης τε λαβόμενοι, τῆς ἀϊδίου καὶ ταῖς μεθέξεσι, ταῖς ἱεραῖς θεοῦμενοι· μέμνησθε πάντων ἡμῶν, τῶν τιμώντων, πίστει τὴν πανίερον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην Πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἄγνη, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε, καὶ μεγαλύνοντας· λῦσον τῶν παθῶν ἡμῶν, τὸ σκότος Κόρη· παῦσον τὸν κλύδωνα· τοῦ πονηροῦ τὰ σκάνδαλα, ἐκ μέσου ποίησον· τοὺς τῆς Ἄγαρ, γόνους καθυπόταξον, βασιλεῖ εὐσεβεῖ ταῖς πρεσβείαις σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Ἄνθρακα τὸν νοητὸν ἄγνη θεόνυμφε, Ἥσαϊας ὄν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεοτόκε, μορφῇ τῇ ἡμετέρῳ ἐνούμενον, καὶ κόσμῳ σωτηρίαν πυρσεύοντα· ὄθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, πόρρωθεν ταῦτα μνηθέντες, καὶ θείᾳ ἐπιπνοίᾳ τοῦ Πνεύματος, τῷ κόσμῳ διαπρυσίως κηρύξαντες· ὧν τὰς ἐκβάσεις νῦν θαυμάζομεν.

Ἠραῖος τῷ κάλλει ὁ καρπὸς καὶ ἐκλαμπρός, παρὰ πάντας τῆς κοιλίας σου· σὺ γὰρ Παρθένε Θεο-

τόκε, Θεὸν σεσαρκωμένον ἐγέννησας, φανέντα διὰ

τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον· ὄθεν σε πάντες μεγαλύνο-

μεν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Σταυρώσιμα.

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρός σου, Ἰησοῦ Σωτῆρ ἡμῶν· ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰ μὴ σὲ τὸν ἐν

αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. \Ενεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Αὐτόμελον.

Ἐδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθριάμβευσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. \Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ὃν ἠγωνίσασθε; πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε; Χριστὸν ὁμολογήσαντες, τῷ Σταυρῷ ὀπλισάμενοι; ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε, δαιμόνων φυγαδευταί, καὶ βαρβάρων πολέμιοι, ἀπαύστως πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὡς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης Μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ ληστής Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ Ποιήσαντος, ὁ δὲ

συσταυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καθορῶσαί σε Σταυρῶ, τεταμένον μόνε Μακρόθυμε, αἱ δυνάμεις οὐρανῶν, ἀποροῦσαι τρόμφ ἐξίσταντο· ἡ γῆ ἐκυμαίνετο, καὶ φωστήρων κάλλος ἐναπесβέννυτο· Ἄδὰμ ὁ κατάκριτος, ἀδίκως Φιλάνθρωπε κρινομένου σου, ἐδικαιοῦτο ὑμῶν σου τὴν ἀγαθό-τητα.

Ἐν τῷ Κρανίῳ ὑψωθείς, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κάραν συνέτριψας· ἐπὶ ξύλου δὲ θανῶν, τοὺς καρπῶ τοῦ ξύλου τεθνήξαντας, ἐζώσας Δέσποτα, καὶ Παραδείσου πολίτας ἔδειξας, ἀπαύστως ὑμνοῦντάς σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ βοῶντάς σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Ὡσπερ ὄπλον τὸν Σταυρόν, ἀναλαβόντες ἅγιοι Μάρτυρες, πρὸς παράταξιν ἐχθρῶν, λογισμῶ γενναίῳ ἐξήλθετε· καὶ τούτους ὀλέσαντες, ἀφθαρσίας στέφανον ἀνεδῆσασθε, καὶ δόξης ἐτύχετε, καὶ θείας λαμπρότητος ἀξιάγαστοι· ὅθεν πίστει ὑμᾶς πάντες μακαρίζομεν.

Δόξα.

Ἵνα δείξης ἐμφανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς Σωτὴρ εὐσπλαγχνίαν σου, προσηλώθης τῷ Σταυρῶ, ὁ Πατρί συνῶν καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ σπόγγον καὶ κάλαμον, ἐμπαιγμοὺς καὶ μάστιγας καθυπέμεινας, βουλόμενος ῥύσασθαι, πυρὸς αἰωνίζοντος τοὺς κραυγάζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἀχώρητος παντί, ἀστενοχωρήτως κατώκησε, τὴν ἀγίαν σου νηδύν, θεογεννητορ ἄχραντε Δέσποινα· καὶ ξύλω νεκρούμενος, τὴν ζωὴν τῷ κόσμῳ ἐπήγασεν. Αὐτὸν οὖν ἰκέτευσε, νεκρῶσαι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἡμῶν, καὶ σῶσαι ἡμᾶς πάντας ὡς Φιλάνθρωπος.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ἦχος δ'. Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλειψαί.

Σύντριψον Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ θανατηφόρα πάθη τὰ τῆς καρδίας μου· ἐὰν γὰρ σὺ καταλύσης οἶκον, τῆς σαρκὸς καὶ κτίσης οἶκον τοῦ πνεύματος, εἰς μάτην ἐστὶ φυλάσσω, ὁ

πολεμῶν τὴν ψυχὴν μου. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι,
σῶσόν με.

Δῶρον καὶ μάστιγά μοι παιδείας, τὸν ἐχθρὸν Οἰκτιῖρμον πρὸς
τὸ συμφέρον δέδωκας· τὸ γὰρ κακὸν αὐτοῦ συνεργεῖ μοι,
προαιρέσει οὐκ ἀγαθῆ εἰς καλόν· ἐγὼ δέ σοι οὐ προσφεύγω,
δι' εὐχῆς εὐχαρίστου. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι,
σῶσόν με.

Πάθη καὶ θάνατον κατεδέξω, δι' ἐμὲ ἵνα παθῶν καὶ θανάτου
φθορᾶς, ἐλευθερώσης ὡς Ζωοδότης, καὶ τὴν πρὶν ἀπάθειαν
ἀποδώσης μοι· διό με κείμενον Σῶτερ, τῆς ἀμαρτίας ἐν
τάφῳ, ἔγειρον, πρὶν αἰώνιος θάνατος, λάβη με.

Ἔτερα Στιχηρά, τῆς Θεοτόκου, ὁμοια.

Δέσποινα, Δέσποινα λύτρωσαί με, ἀπὸ τῶν αἰσchrῶν καὶ
ρύπαρῶν ἐνθυμήσεων, ὅτι μολύνουσι τῆς ψυχῆς μου, τὰς
αἰσθήσεις πάσας καὶ τὰς τοῦ σώματος· διὸ Ἄγνη δέομαί σου,
ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων· Δέσποινα, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι,
σῶσόν με.

Οἶμοι! τί γένωμαι τί ποιήσω, δουλωθεὶς τοῖς πάθεσιν ἀπὸ
νεότητος; ἄρα δυνήσομαι κἂν ἐν γήρᾳ, καρποὺς μετανοίας
Χριστῷ ἐνδείξασθαι; ἢ γὰρ συνήθεια μόνη, καὶ πρὸ τοῦ
πλάνου πλανᾶ με· Δέσποινα, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν
με.

Δάκρυα δίδου μοι Θεοτόκε, καὶ συντετριμμένην ποίησον τὴν
καρδίαν μου, ἐξομολόγησίν τε παράσχου, τῶν βεβιωμένων μοι
παραπτώσεων, ἵνα τῇ σῆ βοηθείᾳ, ἐν μετανοίᾳ διέλθω, τὸν
λοιπόν, τῆς ζωῆς μου χρόνον καὶ τύχω, ἀνέσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ προφήτης Δαυΐδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ
προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖᾳ σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ
Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς
ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας Θεός,
ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι,
καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρών, πρόβατον τοῖς ὤμοις
ἀναλαβών, τῷ Πατρὶ προσαγάγη, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς
οὐρανίαις συνάψῃ δυνάμεσι, καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον,
Χριστὸς ὁ ἔχων, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με.

Στίχ.\Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Μαρτυρικά.

Ὁ τῶν ἀγίων Μαρτύρων, δεξάμενος τὴν ὑπομονήν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνωδίαν Φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ.\Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἐχοντες παρρησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, ἄφεςιν πταισμάτων αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ.\Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τερεῖα ἔμψυχα, ὀλοκαυτώματα λογικά, Μάρτυρες Κυρίου, θύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεῷ γινωσκόμενα, πρόβατα ὧν ἡ μάνδρα, λύκοις ἀνεπίβατος, πρεσβεύσατε καὶ ἡμᾶς, συμποιμανθῆναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Στίχ.\Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Νεκρώσιμον.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, Σῶτερ ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὰς εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρὰ σοὶ Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐχοντές σε Θεοτόκε ἐλπίδα καὶ προστασίαν, ἐχθρῶν ἐπιβουλὰς οὐ πτοούμεθα, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικά, ὅταν ἐνὶ Ἀλληλούϊα, εἰς τό, , Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται. Εἰς δὲ τὸν Στίχον λέγομεν τὸ α' Μαρτυρικόν, Ὁ ἐνδοξαζόμενος καὶ δύο Νεκρώσιμα.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα. Μαρτυρικά.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρωὶ ὀπλισάμενοι, οἱ Ἀθλοφόροι σου, ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦντες, νέμουσι τὰς ἰάσεις, τοῖς ἐν πίστει αἰτουσιν. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αὐτόμελον.

Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοῶ σοι Χριστὲ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο, τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως, ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἀμωμον, ὅταν ἐνι, Θεὸς Κύριος.

Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων, παραγέγονε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρῦναι. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ψυχὰς ἄς μετέστησας, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σέ, ἀνάπαυσον Κύριε, ὡς παντοδύναμος, καὶ μόνος ἀθάνατος· ἄνες ἄφες Οἰκτιρμον, τὰ αὐτοῖς πεπραγμένα, ἐλέησον Ἐλεῆμον, τῶν χειρῶν σου τὰ ἔργα· πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τοῦ βίου τὸ πρόσκαιρον, διαπεράσαντες, μετέστησαν Κύριε, πρὸς σέ τὸν εὐσπλαγχνον, πιστῶς οἱ βιώσαντες· οὓς περ ἐπὶ

τὸν τόπον, τῆς ἀνέσεως τάξον, στήσον ἐκ δεξιῶν σου, ἐν
ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὰ τούτοις ἡμαρτημένα, παραβλεψάμενος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Πιστῶν ἰλαστήριον, σὺ ἀνεδείχθης Ἀγνή, κοινὸν καταφύγιον,
καὶ μεσιτεία θερμή, Παρθένε θεόνυμφε· ὄθεν καὶ τῶν ἐν
πίστει, πρὸς Θεὸν μεταστάντων, φάνηθι νῦν μεσῖτις, καὶ
σωτήριος πύλη, πρὸς πλάτος τοῦ Παραδείσου, τούτους
εἰσάγουσα.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους, οὗ ἢ ἀκροστιχὶς μετὰ τῶν
Νεκρωσίμων καὶ τῶν Θεοτοκίων·

Φαιδρῶς ἐπαινῶ τοὺς Θεοῦ χρηστοὺς φίλους. Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ῥδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀ-
» παθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντι-
» σον δέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῆ νεκρώσει
» τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ᾄσω μελώδημα.

Τροπάρια.

Φαιδρύνεται ἀεὶ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τοῖς ἀγῶσι τῶν
φαιδρῶν, Κυρίου Ἀθλητῶν, καὶ Χριστὸν τὸν ἐκλάμπαντα,
Ἥλιον ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ τὸ σκότος μειώσαντα, τῆς
ἀπάτης δοξάζει γεραίρουσα.

Αἰνέσωμεν πιστῶς, τοὺς Χριστοῦ Τεράρχας, περιούσιον λαόν,
ποιμάναντας καλῶς, καὶ λαμπρῶς ἐπαινέσωμεν, δῆμον ὅλον
τῶν ὁσίως, βιωσάντων καὶ σώματος, ἡδονὰς νεκρωσάντων ἐν
πνεύματι.

Τσυχὺς παρὰ Θεοῦ, γυναιξὶν ἐδωρήθη, ἐν ἀσκήσει καὶ στερόρῳ,
ἀθλήσει τὸν ἐχθρόν, συμπατούσαις ἐν χάριτι. Τούτων Κύριε
πρεσβεΐαις, Προφητῶν τε ἁγίων σου, τὰ ἐλέη σου πᾶσι
κατάπεμψον.

Νεκρώσιμον.

Δικαίωσον Χριστέ, οὗς δικαίᾳ προνοίᾳ, ἐκ τοῦ βίου τοῦ
φθαρτοῦ, πρὸς ἀφθαρτον ζωῆν, μετεβίβασας δούλους σου,
πᾶσι τε σὺν τοῖς δικαίοις, συγχορεύειν ἀξίωσον, τὰ αὐτῶν
παριδῶν πλημμελήματα.

Θεοτοκίον.

Ἐυόμενος ἡμᾶς, καταδίκης ἀρχαίας, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ,
εὐδόκησεν Ἄγνη, καὶ Υἱὸς χρηματίσαι σου· ὅθεν
υἰοθετηθέντες, δι' αὐτοῦ τὸν οὐράνιον, εὐλογοῦμεν Πατέρα
ὑμνοῦντές σε.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας, οἷ ἡ ἀκροστιχίς·

Κανὼν τέταρτος τοῦ τέλους μεμνημένος.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Κρατήσας τῆς δεξιᾶς τῶν δούλων σου, χειρὸς ὁδήγησον, ἐπὶ
ζωὴν αἰώνιον Χριστέ, ἐπὶ θέαν τοῦ κάλλους σου, τοὺς
ἀθλοφόρους Μάρτυρας, τῆς ἀληθείας δυσωπούμενος.

Ἀφράστου καὶ μακαρίας δόξης σου, τοὺς μεταστάντας πρὸς
σέ, κληρονομεῖν ἀξίωσον Χριστέ, ὑπερβαίνων τὰ πταίσματα,
καὶ δικαιοῶν τῆ χάριτι, καὶ τῆ ἐκχύσει τοῦ σοῦ αἵματος.

Νεκρώσει τὸν νεκρωτὴν ἐνέκρωσας, τῆ ζωηφόρῳ σου, ὁ τοῖς
νεκροῖς ἐμπνέων τὴν ζωὴν, ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεός· αὐτὸς
καὶ νῦν ἀνάπαυσον, οὗς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἠραῖος τοῖς ὑπερτάτοις κάλλεσι, καθὸ Θεὸς ὁ Υἱός· ὡς δὲ
ἐκ σοῦ Παρθένε σαρκωθεῖς, καὶ τῷ ξύλῳ κρεμάμενος, κάλλος
οὐκ εἶχε θάνατον, τὸν ὑπὲρ πάντων προσιέμενος.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

»\Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες,

» περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν

» Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Ὡσπερ ἄρνες οἱ καλλίνικοι, Μάρτυρες τυθέντες, καὶ
σφαγέντες προσήχθησαν, τῷ τυθέντι Ἀμνῶ καὶ Λόγῳ, τοῦ Θεοῦ
εἰς πάντων λύτρωσιν.

Στόμα Θεοῦ χρηματίσαντες, οἱ Τερομύσται, ἐξ ἀναξίων
προσήγαγον, τοὺς ἀξίους διδασκαλίαις, ἱεραῖς
καταλαμπρύνοντες.

Εὔρε τῶν Ὁσίων σύλλογος, δι' ἐγκρατείας, θεόθεν, τρυφήν
τὴν ἀδάπανον, ἐντρυφήσαντες θεωρίαις, καὶ ταῖς θεαίαις
ἀναβάσσει.

Νεκρώσιμον.

Πάντας οὗς πιστῶς, μετέστησας, πάντων ἱκεσίαις, τῶν σῶν
Ἁγίων ἀνάπαυσον, παραβλέψας τὰ πεπραγμένα, ἐν τῷ βίῳ
τούτοις πταίσματα.

Θεοτοκίον.

Αἶνον τῷ Θεῷ προσάξωμεν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου, ἀποτεχθέντι
βουλήματι, γυναικῶν τε τοὺς χοροὺς Ἀγγέλων, τοῖς χοροῖς
ἐπισυνάψαντι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Νενικηκότες, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην οἱ Μάρτυρες, τὸν
Δεσπότην καὶ Θεόν, νῦν δυσωποῦσι δωρήσασθαι, τοῖς
προτελευτήσασι θεϊαν ἀνάπαυσιν.

Τὴν στρεφομένην, διαβῆναι ῥομφαίαν εὐδόκησον, καὶ τοῦ
ξύλου τῆς ζωῆς, ἐπιτηδείου μεθέξεως, τυχεῖν οὗς
μετέστησας, δούλους σου Δέσποτα.

Ἐν Παραδείσῳ, τῆς τρυφῆς ἀύλισθηναὶ τοὺς δούλους σου,
ἔνθα ἦχος καθαρὸς, ἑορταζόντων ἀξίωσον, πταισμάτων τὴν
ἄφεσιν τούτοις δωρούμενος.

Θεοτοκίον.

Τῷ θείῳ τόκῳ, παρθενίαν συνήρμωσας Πάναγνε· τὸν γὰρ
Κτίστην τοῦ παντός, ἀνερμηνεύτως γεγέννηκας, οὗ περ τῷ
βουλήματι πάντα ὑπόκειται.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν
- » νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Τησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκη-
- » ράτῳ Παρθένῳ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζον-
- » τας· Δόξα Χριστῆ τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Τερώτατος Μαρτύρων, έδοξάσθη κατάλογος, ίερῶς δοξάσας,
μέλεσιν οίκείοις τὸν Κύριον, τὸν ὑπὸ πάντων Ἀγγέλων,
δοξαζόμενον, καὶ πρεσβεύει, ῥυσθῆναι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Νοῦν ἀϋλφ φωταυγεία, διαλάμποντα ἔχοντες, θεῖοι Τεράρχαι,
νύκτα ἀθεΐας ἐλύσατε, καὶ ἀπλανεῖ ὁδηγία, τὴν θεόλεκτον,
ποίμνην Χριστοῦ, πρὸς τὸ φῶς ὠδηγήσατε.

Ἐραιώθη τῶν Ὁσίων, πολυάριθμον σύστημα, καὶ ἐμεγαλύνθη,
θείων Γυναικῶν ἡ ὁμήγυρις, τῶν Προφητῶν ἐτιμήθη, δῆμος
ἅγιος, τῶν Ἀγγέλων δήμοις, ἐνωθεὶς ἀγαλλόμενος.

Νεκρώσιμον.

Τῶν Ἀγγέλων συμπολῖται, χρηματίζοντες Μάρτυρες, τοῖς
κεκοιμημένοις, πᾶσιν ἐξαιτήσασθε ἄνεσιν, καὶ Παραδείσου
τοῦ θεοῦ, τὴν κατοίκησιν, καὶ παισμάτων, ὀλοσχερῆ
ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ Παρθένον σε φυλάξας, μετὰ τόκον ἀμώμητον, τὰς παρθένους
πάσας, σὲ περιεστῶσας ἐδόξασε· μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει,
διασώζεσθαι, πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἀναφανέντες οἱ Μάρτυρες ὡς φωστῆρες, τὸν οὐρανὸν
φαιδρύνουσι τὸν τῆς Ἐκκλησίας· οἱ καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστόν,
αἰτοῦνται δωρήσασθαι, τοῖς κεκοιμημένοις τὴν ἄφεσιν.

Ῥάβδον δυνάμεως ἔχοντες τὸν Σταυρόν σου, τὴν κοσμικὴν οἱ
δοῦλοί σου θάλατταν διῆλθον· οὗς περ καταφύτευσον, εἰς
ὄρος σου Κύριε, εἰς ὃ κατειργάσω ἁγίασμα.

Τὰ σκηνώματα τὰ ὄντως ἡγαπημένα, οὗς ἐξελέξω Δέσποτα καὶ
οὗς προσελάβου, δούλους σου εὐδόκησον, σκηνῶσαι ὡς
εὐσπλαγχνος, ἔνθα τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν θανόντων καὶ ζώντων ἐξουσιάζων, σωματωθεὶς ὡς
ἄνθρωπος ἐκ σοῦ Θεοτόκε, θάνατον ὑπέμεινε, σαρκὶ ὁ
Ἀθάνατος, λύσας τοῦ θανάτου τὴν δύναμιν.

Ῥῶδῃ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς

» ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πί-

» στει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Ὑψούμενοι σταυρῷ, καὶ τροχοῖς συντριβόμενοι, κοπτόμενοι
μεληδόν τε, οἱ στερόροι Ἀθλοφόροι, Θεοῦ ὠφθησαν ἄτμητοι.

Σωτήρες τῶν πιστῶν, Τεράρχαι γενόμενοι, προσήξατε τῷ
Ποιμένι, καὶ Ἀμνῷ οὓς ποιμαίνειν, ὁσίως ἐπιστεύθητε.

Θορύβων κοσμικῶν, χωρισθέντες οἱ Ὅσιοι, εἰρήνευσαν τὴν
καρδίαν, ἐκ παθῶν καὶ τοῦ πάντων, Θεοῦ υἱοὶ γεγόνασιν.

Νεκρώσιμον.

Ἐνθέων Προφητῶν, Γυναικῶν τε κατάλογος, τὸν Κύριον
θεραπεύσας, τοῖς προκεκοιμημένοις, αἰτεῖται τὴν
ἀνάπαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ Κύριος ἐν σοί, κατοικήσας Πανάχραντε, εἰργάσατο τοὺς
ἀνθρώπους, τῆς αὐτοῦ θείας δόξης, Παρθένε οἰκητήρια.

Κανῶν εἰς Κοιμηθέντας.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Σὺ Κύριε τῆς σῆς, δεσποτείας τοὺς Μάρτυρας, ἐδόξασας· δι'
αὐτῶν τε, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, ἀνάπαυσον ὡς
εὐσπλαγχνος.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν, τὸ τερπνὸν ἀγαλλίαμα, τὴν ἄληκτον
εὐφροσύνην, τοῖς προκεκοιμημένοις, παράσχου Πολυέλεε.

Ὁ μόνος Ἀγαθός, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, ἀνάπαυσον τοὺς ἐν
πίστει, καὶ τῆ σῆ ἐπιγνώσει, τὸν βίον ἐκτελέσαντας.

Θεοτοκίον.

Ἦμνοῦμέν σε δι' ἧς, τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλε, τὸ ἄφραστον
Θεομητορ, καὶ ἀπρόσιτον κάλλος, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντι-

» σέ με, καταγιγίς πολλῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς

» ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Τροπάρια.

Υπέρτιμοι Μάρτυρες ὡς λίθοι, ἐπὶ τῆς γῆς πανσόφως,
κυλιόμενοι τῆς δυσσεβείας, οἰκοδομὴν πᾶσαν κατεστρέψατε,
καὶ ναοὶ Θεοῦ γεγονάτε.

Χειρὸς διεσώσατε βιαίας, ὑποχειρίους πάντας, Τεράρχαι καὶ
Ὅσιοι πάντες, οἱ ἐν Χριστῷ ποιύμνης ἡγησάμενοι· διὰ τοῦτο
μακαρίζεσθε.

Ἔησεσι Προφητῶν ἀκολουθοῦντα, τῶν Γυναικῶν τὰ πλήθη, ἐν
ἀσκήσει τε καὶ ἐν ἀθλήσει, τῷ γυναικὸς ἐκ Παρθένου
λάμπαντι, Θεῷ Λόγῳ καθυπούργησαν.

Νεκρώσιμον.

Ἡ πάντων ζωὴ τῶν τεθνεώτων, τοῦς ἐξ ἡμῶν ἐν πίστει,
ἐκδημήσαντας πρὸς σὲ τὸν Κτίστην, ἐν τῷ φωτὶ Χριστῷ τοῦ
προσώπου σου, Πολυέλεε κατὰταξον.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, ὁμολογῶ σε Κόρη, τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἀγνὴν Μητέρα· ἀλλὰ τῇ σῇ μεσιτείᾳ ῥῦσαί με, αἰωνίου
κατακρίσεως.

Κανῶν εἰς Κοιμηθέντας.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τὴν λόγχην, τὴν θεῖαν πλευράν σου κεντήσασαν, ἢ
στρεφομένη ῥομφαία, κατιδοῦσα Σῶτερ ὑπεχωρεῖτο, τοῖς σοῖς
δούλοις, ταῖς ἰκεσίαις τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Ἐν ξύλῳ, κρεμασθεὶς τὸν Παράδεισον ἠνοιξας· τοῦς οὔν
πιστῶς μεταστάντας, ἐν αὐτῷ Σωτήρ μου καταφυτεύσας, ὡς
οἰκτίρμων, τῆς σῆς δόξης μετόχους ἀνάδειξον.

Λειμῶνας, τοῦς τῆς τρυφῆς ἀξίωσον δρέπεσθαι, τοῦς περὶ σὲ
τὸν Δεσπότην, εὐσεβῶς φοιτῶντας διὰ θανάτου, καὶ
Δικαίοις, τοῖς ἀπ' αἰῶνός σου συναρίθμησον.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος, καθὰ Θεὸς ὑπάρχων ἀόρατος, σωματωθεὶς καθωράθη,
ἐκ παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, καὶ θανάτῳ, τῷ οἰκείῳ τὸν
θάνατον ἔλυσε.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀβραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, καμίνου

» \φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες· Ὁ

» \τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Τὰ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, ἡγιασμένα σκεύη, τῆς Ἐκκλησίας
τὰ προπύργια, Κυρίου τοῦς Μάρτυρας, ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς,
αἰνέσωμεν συμφώνως.

Οἱ Τεράρχαι Χριστοῦ, καὶ τῶν Ἁγίων πάντων, χορὸς ὁ Θεῖος
ἐναγάλλεται, ταῖς ἄνω δυνάμεσιν. Αὐτῶν πρεσβείαις Σῶτερ,
σῶζε τὸ ποίμνιόν σου.

Υπομονὴν ἀγαθὴν, αἰ Γυναικῶν ὀσίως, ἀθλητικῶς τε
διαλάμψασαι, καὶ πίστει ἀσκήσασαι, ὑπακοῆ τὴν Εὐαν, τὸν
τρώσαντα καθεῖλον.

Νεκρώσιμον.

Σὺ ὁ τὸν ἄδην ἐλῶν, καὶ θάνατον πατήσας, τῷ σῶ θανάτῳ οὐς
μετέστησας, ἐν πίστει ἀνάπαυσον, καὶ Παραδείσου δεῖξον,
οἰκήτορας Οἰκτιρμον.

Θεοτοκίον.

Φλόγα τὴν βάτον πάλαι, μὴ πυρπολοῦσαν βλέπων, ὁ νομοθέτης
ἐδιδάσκετο, τὸν τύπον τοῦ τόκου σου, Θεοκυῆτορ μόνη, αἰεὶ
εὐλογημένη.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Υπομονὴν τε, καὶ καρτερίαν καὶ τὰ αἵματα, πάντων τῶν
Μαρτύρων λύτρον τῶν εὐσεβῶς, μεταστάντων προσδεξάμενος,
Σῶτερ ἀνάπαυσον, ὡς ἐλεήμων καὶ εὐδιάλλακτος.

Συναριθμήσας, τοῖς πρωτοτόκοις καὶ δικαίοις τε, Σῶτερ τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν πρὸς σέ, μεταστάντων καταξίωσον,
ἀκαταπαύστως σοι, ἐντρυφᾶν τῷ τῶν ὄλων δεσπόζοντι.

Μετ' εὐφροσύνης, καὶ παρρησίας καὶ φαιδρότητος, Λόγε τοῦ
Θεοῦ εὐδόκησον ὡς Θεός, ἐν νεφέλαις ὑπαντιῆσαί σοι, οὐς
προσελάβου σύ, ὡς ἐλεήμων καὶ πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη, θεογεννητορ Μητροπάρθενε, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ γέγονεν ἀληθῶς, τοῦ θανάτου ἢ καθάρσεις, ζωὴ δὲ ἄλυπος, τοῖς τεθνεῶσι πᾶσι δεδῶρηται.

Ῥδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ
» \φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ
» \ἐδίδαξας ψάλλειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑ-
» \μνεῖτε τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Τεράρχαι Προφῆται καὶ Μάρτυρες, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, ἱερωτάτης ἔτυχον, συναυλίας Ἀγγέλων, μεθ' ὧν αἰτοῦσιν, ἰλασμόν ἡμῖν πᾶσι καὶ ἔλεος.

Λαμπρυνθέντες, οἱ Ὅσιοι Πνεύματι, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος ἠφάνισαν· μεθ' ὧν Τερομάρτυρες, Τεράρχαι Προφῆται, σὺν τοῖς Δικαίοις, τοῖς ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εὐφραίνονται.

Ὁ τὸ πρὶν ἀφροσύνη καυχώμενος, ἐξαλείψειν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὑπὸ Γυναίων πάντοτε, συμπατεῖται ἀσκήσει τε καὶ ἀθλήσει, ἐκλαμψάντων ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος.

Νεκρώσιμον.

Ἐπεὶ πάντων Χριστὲ δυσωποῦμέν σε, τῶν πιστῶς κοιμηθέντων· ὡς εὐσπλαγχνος, τούτους χοροῖς ἀρίθμησον, σωζομένων ἀπαύστως, ἀναβοῶντας· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, θεογεννητορ πάναγνε, καὶ βοῶντά με σῶσον· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Μαρτύρων δεξάμενος λιτάς, καὶ τὴν συμπάθειαν, πρὸς τὸ ὀμόφυλον, ψυχὰς ἀνάπαυσον Δέσποτα, τῶν ἐν πίστει κοιμηθέντων τῆ σῆ, τὰς ἀμαρτίας παρορῶν, τούτων βοῶντων σοι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεκρὸς μετ' ἀνόμων λογισθεῖς, νεκροῖς ἐπήγασας, ζῶν
ἀθάνατον· τοὺς μεταστάντας οὖν Δέσποτα, ἐπ' ἐλπίδι
ἀναστάσεως, τῆς Βασιλείας σου τυχεῖν, Σῶτερ ἀξίωσον, σοὶ
βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἡ ὄντως ἀέναντος πηγὴ, καὶ ἀδαπάνητος, ἐν οὐρανίαις
σκηναῖς, τοὺς τελευτήσαντας δούλους σου, καὶ τὸν βίον τὸν
φθειρόμενον, ἀπολιπόντας εὐμενῶς, Σῶτερ ὑπόδεξαι, σοὶ
βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μόνη σὺ ἐφάνης ἐπὶ γῆς παρθένος ἄχραντος, καὶ Μήτηρ
ἄφθορος· Θεὸν γὰρ τέτοκας Δέσποινα, ὑπὲρ λόγον καὶ
διάνοιαν, καὶ τὴν αἰώνιον ζῶν, θνητοῖς ἐπήγασας· ὄθεν
πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία θεόνυμφε.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν
» εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυο-
» φορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήν-
» θησας· ὄθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἰδόντες τὰς θείας δωρεὰς οἱ Μάρτυρες, τὰ γέρα
κομισάμενοι, τὰ τῶν μεγίστων αὐτῶν πόνων, ἀγάλλονται
Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν τούτους ἀληθῶς μεγαλύναντα, καὶ
νικηφόρους ἀναδείξαντα.

Ὡς ἱεραρχήσαντες λαοῦ προέστητε, Τεράρχαι θεῖοι κήρυκες·
ὡς λαμπρυνθέντες τῇ ἀσκήσει, ἡλίου τηλαυγέστερον Ὅσιοι,
ἐλάμψατε πιστοὺς καταυγάζοντες, ἔργων μεγάλων ἐπιδείξεσι.

Σὺν Τερομάρτυσιν ὁμοῦ καὶ Μάρτυσι, καὶ Προφήταις
μακαρίσωμεν, πάντας Ὅσιους καὶ Δικαίους, καὶ Γύναια
λαμπρῶς ἀριστεύσαντα. Αὐτῶν Χριστὲ βοῶντες δεήσεσι, ρῦσαι
γεέννης τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ἦς κατηξιώθησαν χαρᾶς οἱ ἅγιοι, οἱ καλῶς σε
θεραπεύσαντες, ταύτης Χριστὲ τοὺς μεταστάντας, ἐν πίστει
τῇ εἰς σὲ καταξίωσον, τὰ τούτων παρορῶν ἀμαρτήματα, διὰ
τὸ πλούσιόν σου ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα τῶν ἄνω Χερουβεὶμ Πανάμωμε, ἀνωτέρα ὡς βαστάσασα, τὸν Συνοχέα τῶν ἀπάντων, ἀνώτερον τὸν νοῦν μου ἀπέργασαι, παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς δυναμοῦσά με, τὸ τοῦ Δεσπότητος πράττειν θέλημα.

Κανῶν εἰς Κοιμηθέντας.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Ἐδωκας τοῖς ὄντως ἀθληταῖς καὶ Μάρτυσι, παρρησίαν ἰκετεύειν σε· δὸς οὖν τοῖς πίστει κοιμηθεῖσι, τὴν θεῖαν δι' αὐτῶν ἀπολύτρωσιν, ἐν τόπῳ σκηνῆς ἁγίας σου Κύριε, κατασκηνώσαι χαριζόμενος.

Νεύματι τῷ δημιουργικῷ ὁ σύμπαντα, συμφερόντως ἐργαζόμενος, ζώντων ὁ ἔχων ἐξουσίαν, θανόντων κυριεύων ὡς Εὐσπλαγχνος, κατὰταξον οὐς μετέστησας δούλους σου, ἐπὶ ὑδάτων ἀναπαύσεως.

Ὁ φύσει ὑπάρχων Ἄγαθος ὁ πλούσιος, ἐν ἐλέει καὶ χρηστότητι, ῥῦσαι ἐκ σκότους ἐξωτέρου, τοὺς ἐπικεκλημένους σὸν ὄνομα, ἐκ πίστεως δικαιώσας καὶ χάριτι, τούτους λαμπρύνας ὡς φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, ἄλλοθεν ἄλλος παραδόξως, σοὶ τὰς προσηγορίας ἀρμόζοντες· ζωὴν γὰρ τοῖς ἐν τῷ ἄδη γεγέννηκας, κράτος θανάτου διαλύσασαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Μαρτυρικά. Ἦχος δ'.

Ἀγγέλων συμμέτοχοι γεγονάτε, ἅγιοι Μάρτυρες, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστόν, ἀνδρείως κηρύξαντες· πάντα γὰρ τὰ ἐν κόσμῳ, κατελίπετε τερπνὰ ὡς ἀνύπαρκτα, τὴν πίστιν δὲ ὡς ἄγκυραν, ἀσφαλῆ ἐκρατήσατε· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην ἀπελάσαντες, πηγάζετε τοῖς πιστοῖς ἰαμάτων χαρίσματα, ἀπαύστως πρεσβεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πῶς ὑμῶν μὴ θαυμάσωμεν, τοὺς ἀγῶνας, ἅγιοι Μάρτυρες; ὅτι σῶμα θνητὸν περικεείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε· οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς, τῶν τυράννων αἰ ἀπειλαί, οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς, τῶν βασάνων αἰ προσβολαί· ὄντως ἀξίως

παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Τίμιος ὁ θάνατος, τῶν Ἁγίων σου Κύριε· ξίφεσι γὰρ καὶ πυρί, καὶ ψύχει συντετριμμένοι, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σέ, ἀπολαυεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν· ὑπέμειναν καὶ ἔλαβον, παρὰ σοῦ Σωτήρ, τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια; ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; ποῦ ἐστὶν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος; ποῦ ἐστὶ τῶν οἰκετῶν, ἡ πλημμύρα καὶ ὁ θόρυβος; πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά. Ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε, τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ἀξίωσον τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ἐν τῇ ἀγῆρῳ μακαριότητι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἀχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀφράστως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀλληλούϊα δὲ ψαλλομένου, λέγομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικὰ εἰς τοὺς Αἴνους· Ἀπόστιχα δέ, τὰ παρόντα Προσόμοια, τοῦ κυροῦ Θεοφάνους.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ὅντως φοβερῶτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον! Πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος, βιαίως χωρίζεται, ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς συμφυΐας, ὁ φυσικώτατος δεσμός, θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεται; Διό σε ἰκετεύομεν· τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων σου, Ζωοδότα Φιλάνθρωπε.

Στίχ.\Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ὑπνος ἀναδέδεικται, τῶν πιστευόντων ὁ θάνατος, σοῦ τεθέντος ἐν μνήματι, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, καὶ τὸ τοῦ θανάτου, κράτος λελυκότος, καὶ καταργήσαντος αὐτοῦ, τὴν δυναστείαν τὴν πολυχρόνιον· διό σε ἰκετεύομεν· τοὺς

μεταστάντας κατάταξον, ἐν σκηναῖς τῶν Ἁγίων σου, ἐν
μοναῖς ἀκηράτοις σου.

Στίχ. \Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Σὺ δικαιοσύνη τε, ἀγιασμὸς ἡμῖν γέγονας, καὶ ψυχῶν
ἀπολύτρωσις· Πατρὶ γὰρ προσήγαγες, δεδικαιωμένους, καὶ
λελυτρωμένους, ἀναδεξάμενος ἡμῖν, τὸ ὀφειλόμενον
ἐπιτίμιον· καὶ νῦν ἐκδυσωποῦμέν σε, τοὺς μεταστάντας
ἀνάπαυσον, ἐν χαρᾷ καὶ φαιδρότητι, Εὐεργέτα Σωτῆρ ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἐρήσεσιν ἐπόμενοι, τῶν θεηγόρων πανάμωμε, Θεοτόκον
φρονοῦμέν σε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, σεσωματωμένον,
ἀπερινοήτως, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, δεδουλωμένους τοῖς
παραπτώμασιν· ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπησον, τοὺς μεταστάντας
οἰκέτας σου, ταῖς οἰκείαις ἐλλάμψεσι, καταυγάσαι
Πανάχραντε.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἄδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου
δὲ Σταυροῦ, ὁ ληστής Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ
γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ
συσταυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί
μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Πυρπολούμενοι Χριστοῦ, τῇ ἀγάπῃ ἅγιοι Μάρτυρες,
δυσσεβείας τὴν πυράν, δροσισμῶ ἀγώνων ἐσβέσατε, καὶ
λύχνοι πολύφωτοι, Ἐκκλησίας ὤφθητε ἀπελαύνοντες, τὸ
σκότος ἐν χάριτι, τῶν νόσων καὶ θλίψεων τῶν ψυχῶν ἡμῶν·
ὄθεν χρεωστικῶς πάντες ὑμᾶς σέβομεν.

Τεράρχαι ἱεροί, Προφητῶν ἐνθέων κατάλογος, καὶ Ὁσίων οἱ
χοροί, καὶ Γυναικῶν ἁγίων ὁμήγυρις, Θεὸν θεραπεύσαντες,
ἐναρέτοις πράξεσιν, ἐδοξάσθησαν. Αὐτοὺς μακαρίσωμεν, ταῖς
τούτων δεήσεσι δυσωποῦντες τυχεῖν, τῆς αἰωνίου δόξης τε
καὶ λαμπρότητος.

Ἐνθα λάμπει σου τὸ φῶς, ἐνθα χοροὶ Ἁγίων ἀύλιζονται, οὗ
ἀπέδρα στεναγμός, καὶ ὀδύνη τάξον τοὺς δούλους σου, τοὺς
προτελευτήσαντας, καὶ λιπόντας βίον τὸν πολυῶδον,

ὕμνεῖν σου τὴν ἄφατον, Σωτὴρ ἀγαθότητα, παριδῶν αὐτῶν, τὰ πλημμελήματα, ἅπερ διεπράξαντο.

Δόξα.

Ἡ ἀχώριστος Τριάς, ἡ ἐν Πατρὶ Υἱῷ καὶ ἐν Πνεύματι, ἐνουμένη ὀλικῶς, καὶ μὴ συγχεομένη ταῖς ιδιότησι, Μονὰς Τρισυπόστατε, τοὺς θανέντας πίστει ἐν σοὶ ἀνάπαυσον, λιταῖς τῶν Ἁγίων σου, Μαρτύρων, Ὁσίων τε, καὶ σεπτῶν Προφητῶν, νέμουσα ἰλασμόν, τούτοις καὶ συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅν ἐγέννησε Πατήρ, πρὸ ἑωσφόρου Λόγον συνέλαβες, καὶ ἐκύησας σαρκί, γεγονότα ἄνθρωπον τέλειον, δυσὶ γνωριζόμενον, ἐνεργείαις Ἄχραντε καὶ θελήσεσιν· αὐτὸν οὔν ἰκέτευε, ὡς κτίστην καὶ Κύριον, οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας Κόρη Θεονύμφευτε.